Esad Bajić

ZNAKOVI ZA RAZUMOM OBDARENE

Konjic, 2013.g.

Naziv knjige: Znakovi za razumom obdarene
Priredio: Esad Bajić

Izdavač: Fondacija „Lijepa riječ“ Konjic
Za izdavača: Esad Bajić

Urednik: Alija Drkić

Lektura:

Recenzija:
Nazif Garib, Almir Hondo

Štamparija:
SABAH-PRINT

Za štampariju:
Anel Elezović

Tiraž:
300 primjeraka

Predgovor trećem izdanju

Prošlo je, evo, više od deset godina od kako je iz štampe izašlo prvo izdnaje knjige ZNAKOVI ZA RAZUMOM OBDARENE (2002.g.). Nakon prvog izdanja uslijedilo je drugo dopunjeno izdanje pod nazivom KUR'ANSKI IZAZOV ZNANOSTI (2003). Iako su štampani u ukupnom tiražu od 3.500 primjEraka već duže vrijeme u knjižarama nema ni jednog primjerka pa se nadamao da ovo novo nadopunjeno izdanje ima svoju opravdanost. Nadamo se jednako dobrom prijemu kod čitalaca.

Urednik

Predgovor drugom izdanju

Kroz nekoliko godina rada u biblioteci Medžlisa Islamske zajednice u Konjicu redovno sam pratio sva nova izdanja iz oblasti islamistike, njihov sadržaj, interesovanje čitalaca za ista te vodio urednu statistiku o temama koje čitaoce najviše zanimaju vodeći računa o starosnoj dobi čitalaca. Primjetio sam da je jedan, ne mali broj, izdanja prošao gotovo nezapažen, evidentirao sam knjige koje niko za četiri-pet godina nije uzeo na čitanje kao i veliki broj izdanja iz kojih su iščitavane samo pojedine teme.

Često sam bio u situaciji da iz određenih izdanja kopiram neke cjeline i kompletiram ih u nekom internom print izdanju kako bi olakšao, posebice, omladini da lakše dođe do građe koja ih interesuje. I ova knjiga koja se nalazi pred vama nastala je iz potrebe da se čitaocima pruži mogućnost da ovu interesantnu građu nađu u jednoj knjizi.

Prilikom traganja za sadržajima primarnim za ovu knjigu koristio sam nekoliko knjiga koje su do sada izašle na ovu temu, te veliki broj časopisa i Internet prezentacija koje ću navesti u bibliografiji kako bi čitalac koji želi u potankosti da se upozna s ovom temom imao uputu u osnovne izvore. Uz ovaj kratki uvod, napominjem da ova skripta nije u prvotnoj namjeri bila zamišljena kao izdanje s većim

tiražem, nego kao print izdanje s nekoliko primjeraka koje bi zadovoljile potrebe u biblioteci Medžlisa IZ-e Konjic ali je zbog potražnje odlučeno da se štampa u nešto većem tiražu kako bi bilo dostupno i onim slojevima društva koji sličnu literaturu često nisu mogli sebi priskrbiti zbog cijena koje, nerijetko, zbog ineteresatnosti ove teme, nisu bile najprihvatljivije. U ovoj knjizi pored prenošenja činjenica do kojih sam došao pregledanjem literature pokušao sam unijeti i nešto ličnog stava po pitanju same problematike koja se tretira. Većina činjenica koje se iznose, završavaju riječima kako to muslimani u vrijeme Poslanika nisu razumijeli a kako to mi danas uz pomoć nauke razumijevamo. Nisam u potpunosti složan s ovim konstatacijama jer našao sam u nekoliko slučajeva da su bliski Poslanikovi prijatelji sasvim dobro shvatali određene riječi. Naveo sam nekolika govora hazreti Imama Alija u kojima se jasno vidi kada je u pitanju nastanak svemira, uloga planina i slično, da je sasvim dobro znao o čemu govore kur'anski ajeti i to, kako možete vidjeti u samim govorima, do potankosti, što može lahko značiti da su i druge stvari i primjeri koje navodim u ovoj knjizi bili poznati bliskim prijateljima Poslanikovim ﷺ a naravno Poslaniku Islama pogotovo. Šta se desilo da ova saznanja i razumijevanje svijeta u kasnijim generacijama muslimana nije dalo očekivani rezultat nije teško otkriti uzmemo li u obzir današnji a pogotovo način razmišljanja muslimana iz prethodnih desetljeća i vjekova u kojima je islam sveden na bogosluženje gdje riječ ibadet imala značenje klanjanja, učenja Kur'ana bez razmišljanja, posta itd... Nakon ovog kratkog uvoda naveo sam nekoliko kur'anskih ajeta i hadise Muhammeda ﷺ koji nedvosmisleno pokazuju koliki je imperativ muslimanima da uče, razmišljaju, istražuju, sagledavaju, studiraju i na kraju ovladavaju onim što im se nametne kao zaključak.

Ako uzmemo u obzir kada su te Istine objavljene muslimanima postavlja se pitanje koliko smo i dali smo istrajavali na kompletnoj knjizi Božijoj jer nismo li mi trebali biti prvi na Mjesecu, nisu li naše sonde trebale da istražuju svemir, naši sateliti da opasuju Zemlju, naša oružja (raketni štitovi npr.) da budu garant ponašanja na ovoj Zemlji. Nakon iščitavanja osnovne građe sugerisano mi je da uz kur'anske dokaze posvetim jedan dio knjige i dokazima o poslanstvu Muhammeda ﷺ što sam i učinio odabravši da taj dio postavim na početak ovog rada. Uz ove napomene ostaje mi da još jednom

naglasim da je **Kur'an prvenstveno knjiga upute a ne naučna rasprava; pozivanja na nauku i prirodne pojave su namijenjeni jačanju vjere u Boga, ne dokazivanju autentičnosti objave.** Ovo navodim stoga što je oko slične tematike bilo dosta kontraverzi, tako se npr. Ispostavilo da su pripadnici sekte Behaijja promovirali istraživanja dr. Halife Rešida o matematičkim formulacijama vezanim za broj 19 u Kur'anu. Ove činjenice su tačne no naum čitave priče bio je da se muslimanima da pogrešno usmjerenje u razmišljanju o važnosti ovog broja koji je kod Behaijja[1] sveti broj, što bi njima svakako otvorilo vrata za širenje svojih ideja. U Bosni ne postoji koliko je meni poznato pristalica ove ili sličnih sekti ali to ne znači da u dogledno vrijeme nećemo biti na udaru njihove propagande, zato još jednom ponavljam ono što su ponavljali gotovo svi autori bez čijih djela ne bi bilo ni ovog rada a to je da su ovi dokazi tu da nam još više učvrste vjerovanje i pomognu u širenju Istine budući da je nerijetko bilo da su neka naša braća shvatila istinu saznavši za ovakve dokaze. Ukoliko bi se desilo da neki od navedenih dokaza nauka u doglednom vremenu pobije, to niukom slučaju ne bi umanjilo mudrost Božje Knjige nego bi značilo da smo mi u tumačenju određenih njenih ajeta pogriješili. Stoga neka na kraju bude dova Uzvišenom Allahu da nam oprosti nenamjerno učinjene greške i naš razum učini prostranim za dokaze Njegove, kako one oko nas tako i one u nama samima. Amin!.

Esad Bajić, Konjic, 2002.g.

[1] Osnivač ove heretičke sekte je poznat kao Bahaullah. Po njima broj 19 je sveti broj, te su stoga organizovali i svoje obrede na osnovu te zablude. Tako Bahaije poste samo 19 dana. Svaka osoba Bahaija, mora svakih 19 dana pozvati u goste 19 drugih Bahija. Njihova sekta je pod upravom 19 najvažnijih članova, koji se okupljaju administrativnom sastanku pod imenom Dom Generalne Pravde. Svaki Bahaija mora dati petinu svog godišnjeg prihoda ovoj vladajućoj ustanovi od 19 članova...

Kur'anski ajeti o vrijednosti znanja i učenja

Uči, u ime Gospodara tvoga koji stvara,stvara čovjeka od ugruška! Uči, plemenit je Gospodar tvoj,koji poučava peru, koji čovjeka poučava onome što ne zna. (El-Alaq, 1-5)
- A zašto ne razmisle sami o sebi? (Er-Rum-8)
- Reci: "Posmatrajte ono što je na nebesima i na Zemlji!" (Junus-101)
-On vam pokazuje dokaze Svoje, pa koje od Allahovih dokaza ne priznajete? (El-Mu'min-81)
- I jedan od dokaza Njegovih je stvaranje nebesa i Zemlje, i raznovrsnost jezika vaših i boja vaših; to su, zaista, pouke za one koji znaju. (Er-Rum-22)
- Na nebesima i Zemlji, zaista, postoje dokazi za one koji vjeruju. I stvaranje vas i životinja koje je razasuo dokazi su za ljude koji su čvrsto ubijeđeni; i smjena dana i noći i kiša koju Allah s neba spušta da pomoću nje zemlju, nakon mrtvila njezina, oživi i promjena vjetrova - dokazi su za ljude koji imaju pameti. (El-Džasije:3-5)
- Stvaranje nebesa i Zemlje, smjena noći i dana, lađa koja morem plovi s korisnim tovarom za ljude, kiša koju Allah pušta s neba pa tako u život vraća zemlju nakon mrtvila njezina - po kojoj je rasijao svakojaka živa bića, promjena vjetrova, oblaci koji između neba i Zemlje lebde - doista su dokazi za one koji imaju pameti.(El-Bekare-164)
- Upitaj: 'Ko vas hrani s neba i iz zemlje, čije su djelo sluh i vid, ko stvara živo iz neživog, a pretvara živo u neživo, i ko upravlja svim?' - 'Allah!' - Reći će oni -, a ti reci: 'Pa zašto Ga se onda ne bojite? (Junus:31)
- Allah svjedoci da nema istinskog boga osim Njega - i meleki i učeni (svjedoče isto)- i On pravdu vrš i pravedno postupa. Nema istinskog boga osim Njega, Silnog i Mudrog! (Ali Imran-18)
- On daruje znanje onome kome hoće, a onaj kome je znanje darovano - darovan je blagom neizmjernim. A shvatiti mogu samo oni koji su razumom obdareni. (El-Bekare-269)
- Reci: 'Zar su isti oni koji znaju i oni koji ne znaju? Samo oni koji pameti imaju pouku primaju!' (Ez-Zumer:39-9)
- A Allaha se jedino boje od robova Njegovih - učeni. (El-Mu'min-28)

- U stvaranju nebesa i Zemlje, u stalnoj mijeni dana i noći, naći će razumni znakova i dokaza. (Ali Imran-190)
Boga se boje samo oni od robova njegovih koji su učeni i znani. (Seba'-28)
- ...vide oni, kojima je znanje dano, da je Kur'an - što je tebi objavljen od Gospodara tvog - sušta istina i da upućuje (razumne Ijude) na put Silnog i hvale Dostojnog. (Seba'6)
- Mi smo u ovom Kur'anu ponovljeno iznosili primjere iz svake ruke. A čovjek se o većini stvari prepire. (El-Kehf-55)
- Ne, Kur'an - to su ajeti jasni i otvoreni u grudima onih kojima je znanje dano. A poriču ajete Naše samo griješnici i silnici. (El-Ankebut-49)
- Mi ćemo njima ubrzo pokazati znakove Naše u vidokrugu i u njima samim. Tada će njima posve jasno biti da je Kur'an istina. Zar nije doista Gospodar tvoj, jer On je pravi Svjedok svakoj stvari?! (Fussilet-53)

Izreke Allahova Poslanika ﷺ:

"Ko bude slijedio jedan od putova znanja, Allah će ga povesti putem u Džennet"
"Meleki razastru svoja krila čovjeku koji traži znanje, zadovoljni onim što čini."
-Da poraniš i osposobiš se u nekoj oblasti znanja, bolje ti je nego da klanjaš nafile stotinu rekata."
- "Tražiti znanje dužnost je svakog muslimana."
- "Znanje je riznica koja se otključava pitanjima, zato pitajte: četvorica imaju nagradu u tome: onaj koji pita, onaj koji zna, onaj koji sluša i onaj koji voli."
- "Neznalica ne treba neznanje kriti, niti onaj koji zna smije o svom znanju šutjeti."
- "Biti u društvu učenog bolje je od klanjanja hiljadu rekata nafile namaza, obilaska hiljade bolesnika i prisustvovanja hiljadi dženaza", kaže se u izreci Allahova Poslanika koju je prenio Ebu Zer, radijallahu anhu.
"A je li bolje i od učenja Kur´ana, o Allahov Poslaniče?", upitat će neko. "A zar Kur´an koristi osim uz znanje?!", odgovori Allahov Poslanik ﷺ .

"Koga smrt zateče dok traži znanje s ciljem da oživi islam, između njega i između vjerovjesnika u Džennetu bit će samo jedan stepen razlika."
"Prednost učenog nad pobožnim je kao moja prednost nad najobičnijim mojim drugom."
"Prednost učenog nad pobožnim je poput sjaja punog mjeseca u noći Bedr nad sjajem ostalih planeta."
Najbolji ibadet Allahu je razumijevanje vjere. Uistinu je jedan znalac u vjeri opasniji šejtanu od hiljadu pobožnika. Sve ima temelj svoj, a temelj vjere je njezino razumijevanje i poznavanje."
"Najbolja je pokornost Allahu najjednostavnija, a najbolji ibadet jest razumijevanje vjere."
"Prednost učenog vjernika nad pobožnim je sedamdeset stepeni."
"Vi živite u vremenu u kome je mnogo onih koji poznaju vjeru, a malo onih koji su formalni učači Kur´ana i malo govornika, malo onih koji traže, a mnogo oni koji daju. U ovom vremenu je rad bolji od znanja. Doći će, međutim, vrijeme kada će biti malo onih koji poznaju vjeru, a dosta onih koji govore drže, malo onih koji daju, a mnogo onih koji traže. U tom vremenu znanje će biti bolje od rada."

DIO PRVI

NAGOVJEŠTAJI DOLASKA MUHAMMEDA ﷺ KAO ZADNJEG BOŽIJEG POSLANIKA U PRIJAŠNJIM KNJIGAMA

Rekao je Uzvišeni Allah: "On je spomenut u knjigama poslanika prijašnjih." (Eš-Šu'ara'-196)

Prethodni nagovještaji

U dokaze poslanstva Muhammedova s.a.v.a[2] spadaju i dokazi koji su prethodili njegovom rođenju u čemu on nije mogao imati utjecaja. Ti dokazi su nagovještaj od strane Uzvišenog Allaha, Ijudima u prethodnoj Božijoj Knjizi. Allah, ﷻ[3] odredio je njegovo mjesto, obznanio je predznake tog vremena, pojasnio je karakteristike ovog Poslanika kako bi ga poznali pri njegovom pojavljivanju. Kada su se počeli javljati predznaci toga vremena, kršćanski i židovski svećenici i rabini obznanjivali su približavanje pojave očekivanog poslanika. Kako su ljudi iščekivali njegovo javljanje, tako se on i pojavio na određenom mjestu i u određeno vrijeme. Kršćanski učenjaci i židovski rabini su dolazili i pažljivo posmatrali njegove karakteristike kako bi uočili njihovu podudarnost. Mnogi od njih su obznanili svoju pripadnost islamu, svoje vjerovanje, napuštanje svoje dotadašnje vjere i svoje prelaženje u novu vjeru, kao učenik koji uči, umjesto učenjaka koji podučava, kao pojedinac koji slijedi, umjesto poglavara koji se slijedi. Čak i Kur'an izaziva idolopoklonike prihvaćanjem islama ovih učenjaka, sinova Israilovih: *«Zar ovima nije dokaz* to što za *njega znaju učeni ljudi sinova Israilovih?"* (Eš-Šu'ara:197)

---

[2] s.a.v.a je skraćenica za Salallahu alejhi ve alihi ve selem, što znači: Neka je Allahova milost i spas na Muhammeda i njegovu porodicu. U daljem tekstu će biti pisano ﷺ

[3] ﷻ -dželedželaluhu- Neka je Uzvišeno Njegovo Biće

«Oni kojima smo dali Knjigu prije Kur'ana, vjeruju u *nju,* a *kada im* se *kazuje, govore: 'Mi vjerujemo u nju, on je istina od Gospodara našeg, mi smo i prije bili muslimani'."* (El-Kasas:52-53)

Vrijeme pojavljivanja Allahovog Poslanika ﷺ

1. Tevrat i Indžil su iskrivljeni i ne postoji Tevrat koji je objavljen Musau عليه السلام[4]. Kod židova postoji samo knjiga koju nazivaju Tevratom, a ona nije ništa drugo do piskaranja nekih njihovih učenjaka. Ono što nedostaje ovoj Svetoj Knjizi jeste sened - lanac prenosilaca, koji bi bio spojen sa Musaom عليه السلام. Isto tako Isaov عليه السلام Indžil je u rukama kršćana iščezao, izgubio se i zamijenjen je sa sedamdeset predaja Indžila koji su na kraju sažeti u četiri predaje Indžila tj. Evanđelja, a to su: Matejino, Lukino, Markovo i Ivanovo. Uvidjet ćemo da je svaki Indžil pripisan i prozvan po njegovom vlasniku koji ga je pisao. Ova Sveta Knjiga i Evanđelja su u svojstvu biografija Musaa عليه السلام, i Isaa عليه السلام, koje, ustvari, i nisu u potpunosti tačne, i od njih je napravljen Tevrat i Indžil. Vjersko udaljavanje je bilo najočitije kada se kršćanstvo podijelilo na mnogobrojne grupacije koje su jedna drugu smatrale nevjerničkom, a nijedna od njih nije imala čvrst oslonac. S druge strane, sukob židova i kršćana je dostigao taj stepen da su ismijavali i sramotili jedni druge. Ovu situaciju je i Kur'an, a.š., zabilježio: *«Jevreji govore: «Kršćani nisu na pravom putu',* a *kršćani vele:»Jevreji nisu na pravom putu!'»* (El-Bekare:113)

Na ovaj način je svijet ostao bez Allahove upute i ljudi su zalutali u tminama mušričkog i idolopokloničkog paganstva. Izgledalo je svakom ko imalo poznaje Allahov zakon stvaranja, da je neophodno da Upućivač, slavan neka je On, pošalje Svjetlo koje će uputiti ljude na pravi put. U Barnabinom Evanđelju, u 72. poglavlju stoji da je Isa, عليه السلام, obavijestio kršćane o vremenu dolaska poslanika koji će doći poslije njega, govoreći: «*On* neće doći u vašem vremenu, nego će doći godinama kasnije kada se iskrivi moj Indžil i kada ne bude bilo više od trideset vjernika. U to vrijeme, Allah će se smilovati nad svijetom, pa će im poslati Svoga Poslanika iznad čije glave će neprestano lebdjeti bijeli oblak."

[4] عليه السلام -selamullahi alejhi (neka je Božiji spas na nj).

Mnogobrojne vijesti o dolasku Poslanika ﷺ

Budući da su se pojavili predznaci vremena u kojem će se pojaviti očekivani Poslanik, svećenici i rabini su sve više obznanjivali dolazak očekivanog Poslanika. Kur'an, hadiske zbirke, kao i sira[5] bilježe jedan dio tih vijesti.
Tako, Sejf ibn Zi Jezin el-Humejri donosi radosnu vijest Abdul-Muttalibu o tome da će očekivani Vjerovjesnik biti iz njegove porodice, nakon što je od njega čuo o njegovom porijeklu koje se vezuje za Ismaila عليه السلام .

Zejd ibn Nufejl i grupa njegovih drugova su putovali tražeći Ibrahimovu vjeru. Tako je Zejd došao do rabina u Šamu. On mu je rekao: "Došao si da tražiš vjeru, ali nećeš naći nikoga ko će te u nju uputiti. Došlo je vrijeme pojave Vjerovjesnika, koji će se pojaviti u tvom gradu iz kojeg si izašao, propovijedajući vjeru Ibrahimovu. Idi i pridruži mu se."

Kis ibn Saide el-Ijadi je u svom govoru na pijaci Ukkaz rekao: "Allahova vjera je bolja od vaše vjere - govorio je svom arapskom narodu - i Poslanik čije je vrijeme došlo." Medinski židovi su sve više obznanjivali dolazak očekivanog Vjerovjesnika. Prijetili su arapskim idolopoklonicima njegovom pojavom i time da će ga slijediti i boriti se protiv njih zajedno s njime, kao što su se borili narodi Irem i Ad. Kur'an je zabilježio ovaj njihov stav, suočio ih s njime i suprotstavio se onome šta govore, još prije potpune objave Kur'ana, a.š. Muslimani su raspravljali sa židovima o tome i židovi nisu imali drugog izlaza do da to priznaju pred vjernicima. A kada bi se osamljivali, prigovarali bi jedni drugima. Kada bi nešto zadesilo židove, govorili bi: "Gospodaru naš, pomozi nas Vjerovjesnikom koji će biti poslan u ovom vremenu a čije karakteristike nalazimo u Tevratu." Plemeniti Kur'an je zabilježio kako su židovi molili od Allaha pomoć protiv arapskih idolopoklonika, u vrijeme pojave očekivanog Poslanika u riječima:

"A *kada im Knjiga od Allaha dolazi, koja priznaje kao istinitu Knjigu koju imaju oni* -a *još ranije su pomoć protiv mnogobožaca*

[5] Životopis Muhammeda ﷺ

molili -i kad im dolazi ono što *im je poznato, oni u to neće da vjeruju, i neka zato stigne nevjernike Allahovo prokletstvo."* (El-Bekare-89)

Isto tako, Kur'an je zabilježio i dijalog i prepirku između muslimana i židova oko toga šta su židovi obznanjivali o pojavi Vjerovjesnika.

Uzvišeni je rekao:

"Kad sretnu vjernike, oni govore: 'Vjerujemo!', a čim *se osame jedni drugima, kažu: 'Zar ćete im kazivati o onome* što *je Allah samo vama objavio, pa da im to bude dokaz protiv vas pred Gospodarom vašim? Zar se nećete opametiti?'* A *oni zar ne znaju da Allah zna i ono* što *kriju i ono š*to *pokazuju?"* (El-Bekare:76-77)

Židovi su priznavali ono što su prethodno učinili i to su potvrđivali, iako su znali da će to biti dokaz pred njihovim Gospodarom o tome da nisu vjerovali u Muhammeda ﷺ. Stoga su i prigovarali jedni drugima zbog onog šta su govorili Ijudima, što će svjedočiti protiv njih na Sudnjem danu jer su znali za vjerovjesništvo Muhammeda ﷺ a nisu vjerovali u njega. Zbog onoga što su uradili, sami sebi su pripisivali ludilo *("Zar* se *nećete opametiti?")* pronalazeći drugi način za pokrivanje istine, tako što nisu govorili o onome što se nalazi u Tevratu, o radosnoj vijesti i pojavi Muhammeda ﷺ. Oni su mislili da ih Allah ﷻ neće kazniti nizašta drugo osim za ono za šta su ljudi svjedočili protiv njih.

*"Zar ćete im kazivati o onome š*to *je Allah* samo *vama objavio, pa da im to dokaz bude protiv vas pred Gospodarom vašim? Zar se nećete opametiti?»* (El-Bekare:76)

Stanovnici Medine su primili islam prije stanovnika Mekke jer su čuvši za Poslanika govorili: «Ovo je, tako mi Allaha, Vjerovjesnik kojeg židovi najavljuju.»[6]

<u>Bez obzira na iskrivljavanja u Tevratu i Indžilu ostale su neke činjenice iz kojih vidimo nagovještaj dolaska Poslanika ﷺ:</u>

U 18. poglavlju Ponovljenog zakona stoje riječi Musa عليه السلام : "Na to mi reče Jahve: «Pravo su rekli. Podignut ću im proroka između njihove

[6] Prema citatu iz knjige «Jednoća Stvoritelja» (vidi literaturu)

braće, kao što si ti. Stavit ću svoje riječi u njegova usta, da im kaže sve što im zapovijedim. A ne bude li ko poslušao mojih riječi što ih prorok bude govorio u moje ime, taj će da odgovara predamnom. A prorok koji bi se usuđivao govoriti što u moje ime što ja ne budem zapovidio da govori, i koji to bude govorio u ime drugih bogova, takav prorok neka se pogubi." (18:20). [7]

Ova radosna vijest, kako kaže Bušra Zahari Mihail[8], nije radosna vijest o Jošui, kako su to smatrali židovski rabini, kao što to nije ni radosna vijest o Mesiji, kako to tumače učenjaci kršćanskih Levita. Naprotiv ovo je radosna vijest o Muhammedu ﷺ, i to iz nekoliko razloga koje spominje Bušra Zahari. A to su: U radosnoj vijesti je dosla riječ "kao što si ti" , a Jošua ni bio poput Musa عليه السلام , i njemu nije bila objavljena Knjiga. U Ponovljenom zakonu stoji: "Ne pojavi se više prorok u Izraelu ravan Mojsiju - njega je Jahve poznavao licem u lice!" (34:10) Isto tako Mesih Isa عليه السلام, nije bio poput Musaa عليه السلام. Rođen je bez oca, govorio je u kolijevci. On nije imao zakonik kao što je imao Musa عليه السلام, a razlikuje se od Musaa عليه السلام i u načinu smrti. Musa عليه السلام umro je, a Isaa عليه السلام je Allah ﷻ uzdigao. Isto tako riječi "između njihove braće" ne mogu se odnositi na Jošuu koji je bio prisutan zajeno s dvanaest apostola. Da se ovdje mislilo na Jošuu ili Mesiha bilo bi rečeno "od njih" tj. od sinova Israilovih, ali u radosnoj vijesti stoji: "između njihove braće", a Ismail عليه السلام, i njegovo potomstvo, u koje se ubraja i Muhammed ﷺ, su braća Ishakova i Jakubova (Israil), kao i njihovih potomaka.

U Evanđelju po Ivanu se potvrđuje da su židovi očekivali drugog Mesiju i vjerovjesnika mimo Mesije u vrijeme dolaska Mesije. U Evanđelju po Ivanu stoji: "Jedni su od naroda, kad čuše te riječi, govorili: 'Ovo je zbilja Prorok.' -'Ovo je Mesija' , govorili su drugi..." (7:40-41) U radosnoj vijesti su riječi "podignut ću im", a Jošua je bio kod Musaa عليه السلام, jedan od sinova Israilovih, pa kako se, onda, ove riječi mogu odnositi na njega?

[7] Vidi: Stari zavjet Kršćanska sadašnjost, Zagreb 1988 ili na internetu na stranici http://www.hbk.hr/biblija/sz/index.html

[8] U svojoj knjizi: «Muhammed je Allahov poslanik, ovako najavljuju evanđelja»

U radosnoj vijesti su i riječi: "Prorok koji bude pripisivao Bogu ono što On nije naredio, neka se pogubi". Da Muhammed ﷺ, uistinu, nije bio Poslanik bio bi ubijen. No,niko ga nije mogao ubiti, bez obzira na mnoštvo pokušaja, bez obzira na sve spletke i zavjere koje su ga okruživale.

U Tevratu[9] stoji: "Ništavnim me bogom na Ijubomoru potaknuše, razdražiše me ništavilima svojim, i ja ću njih ljubomornim učiniti, pukom ništavnim, razdražit ću ih glupim nekim narodom!", tj. da Allah ﷻ, kaže: «Židovi su me, doista, Ijubomornim učinili obožavajući kipove kao što je tele, i Ja ću njih Ijubomornim učiniti tako što ću Uputu i poslanstvo dati jednom paganskom narodu."

Židovi su najžešće mrzili Arape jer su oni sinovi Ismailovi, on je sin robinje, a oni su sinovi njegovog brata Ishaka koji je sin slobodne žene. Ostvarila se ova ljutnja židova slanjem Muhammeda ﷺ.

"On je neukima poslao Poslanika, jednog između njih, da im ajete Njegove kazuje i da ih očisti i da ih Knjizi i mudrosti nauči, jer su prije bili u očitoj zabludi." (El-Džum'a-2)

Neki učenjaci Levita, kao što kaže profesor Bušra Zahari Mihail, pokušavali su pripisati ovo paganstvo grčkom narodu. Profesor Bušra odgovorio im je riječima: "Poznato je da su Grci, na stotine godina prije pojave Mesije, bili napredni u nauci i umjetnosti. U njegovo vrijeme su bili na najvišem stupnju potpunosti u umjetnosti i bili su svjedoci propisa Tevrata i drugih knjiga starog vijeka."

3. U Tevratu koji je štampan na arapskom jeziku 1844. god.[10] stoji: «Došao je Gospodar sa Sinaja, obasja nas sa Saira i zasja s brda Paran." Tumači tvrde da ova rečenica, koja se nalazi u Tevratu, ukazuje na mjesta na kojim se spustila Božanska uputa na Zemlji.

Njegov dolazak sa Sinaja: Njegovo darovanje Tevrata Musau عليه السلام.

[9] Ponovljeni zakon 32:21

[10] Ovaj tekst je napisao veliki arapski učenjak Šejh Halil el Hindi pa se stoga spominje izdanje na arapskom jeziku radi autentičnosti budući da nisam mogao da nađem mjesto istog citata u nekom od prevoda na našem jeziku.

Njegovo obasjavanje sa Saira[11]: Njegovo darovanje Indžila Isau ﷺ.

Njegov visok položaj na brdu Paran: Njegovo spuštanje Kur'ana Muhammedu ﷺ. Paran je staro ime za područje Mekke u kojem je živio Ismail ﷺ, kao što se to spominje, u Tevratu (Knjiga Postanka 21:21) u kojima se govori o 'Ismailu ﷺ:

«*Bog je bio s dječakom te je rastao i odrastao. Živio je u pustinji i postao vješt u strijelanju iz luka.(20) Dom mu bijaše u pustinji Paranu, a njegova mu majka dobavi ženu iz zemlje egipatske*(21).*»*

U samirijskom primjerku Tora izdatom 1851. g. se kaže da je Paran u Hidžazu, i ta misao glasi: «*Nastanio se u Paranu koji se nalazi u Hidžazu».*

Nema sumnje da je mjesto Ismailova ﷺ, boravka bila Meka Mukerrema. U njoj se poslije njega nije pojavio ni jedan vjerovjesnik osim njegov unuk Muhammed ﷺ. Tako postaje jasno da se Božijim oglašavanjem s brda Paran aludira na spuštanje Objave Muhammedu ﷺ u Meki Mukerremi, jer se nikada ne kaže: *"Bog je došao s tog mjesta (ili oglasio se)",* osim ako je tu došla Objava od Njega ﷻ. I kao što je Musau ﷺ, na Sinaju spuštena Objava u formi Tevrata, a Indžil objavljen u Seriu (Palestini), tako se ovdje aludira na objavu Časnog Kur'ana u Meki Mukeremi. Prva objava Kur'ana se desila u pećini Hira koja se nalazi na najvišoj tačci brda Paran. Riječi Izdanja iz 1844 g.:"*...a sa njim hiljade čistih*", kao i riječi nekih starih izdanja:"*...a sa njim su hiljade dobrih i knjiga od vatre*", jasno ukazuju na ashabe koji su pomogli Muhammeda ﷺ. Njihovim je slijeđenjem Poslanika ﷺ i njihovim džihadom s njime uzdignut Islam. I kada nepristrasan i razuman čovjek razmišlja ko bi mogao biti taj «u Paran poslani» vjerovjesnik s kojim su «hiljade čistih i dobrih», i s kojim je *"vatrena Knjiga"* (u kojoj nema ni jedne sure, a da se u njoj nevjernicima i zalutalima ne prijeti vatrom), sa sigurnošću saznaje da je taj najavljeni vjerovjesnik Muhammed ﷺ. Pošto je ova radosna vijest jasno ukazivala na njega, sljedbenici Knjige su, u novim izdanjima, pribjegli brisanju riječi: "*...a sa njim hiljade čistih* ", i riječi "*...s njim je knjiga od vatre".* Ova radosna

[11] Sair je lanac planina koji se pruža istočnom stranom Vadi Arebe u Palestini, a to je zemlja u kojoj je živio Isa ﷺ.

vijest jasno ukazuje na tri vjerovijesnika, Musaa, Isaa i Muhameda (mir neka je s njima) i na tri, njima objavljene knjige, čije se objavljivanje desilo na tri časna mjesta. Ovo je u suglasju s riječima Uzvišenog u suri Et-Tin, 1-3: «*Tako* mi smokve *i masline, i Sinajske gore, i grada ovog sigurnog.»* Allah ﷻ, zaklinje se sa ova ista tri mjesta koja se spominju i u Tevratu. Tako, zaklinjanje smokvom i maslinom je, zapravo, metafora kojom se zamjenjuje mjesto u Palestini, mjesto u kojem je živio Isa ﷺ, a ono odgovara Sairu. Zaklinjanje Sinajskom gorom je zakletva planinom na kojoj je Allah ﷻ, razgovarao s Musaom ﷺ. Zaklinjanje gradom sigurnim je zakletva Mekom EI-Mukerremom, a ona odgovara Paranu.

4. U Tevratu se nalazi obećanje Allahovo ﷻ, Ibrahimu ﷺ, da će od njegovog sina Ismaila - robinjinog sina - načiniti narod koji će biti veličanstven i vodeći, i nije bilo veličanstvenijeg i odabranijeg naroda Ismailovog ﷺ, porijekla, od ummeta Muhammedovog ﷺ:

"Vi ste narod najbolji od svih koji se *ikada pojavio* ..." (Ali-Imran-110) Ovo su neki od primjera Božanske svjetlosti koja je ostala u Tevratu, koju su iskrivljivači previdjeli. U Tevratu se nalaze i druge radosne vijesti osim ovih ali i ovo što je navedeno će onome ko pošteno razmisli biti dovoljno.

IZ EVANĐELJA

1. U Evanđelju po Mateju se nalazi govor Isaa ﷺ, Isusa kako ga nazivaju Evanđelja - u kojem se on obraća svom narodu: "Reče im Isus: 'Zar niste nigda čitali u Pismima: 'Kamen koji odbaciše graditelji postade ugaonim kamenom; to je djelo Gospodnje, ono je divno u našim očima. 'Tako će vam se' -velim -'oduzeti kraljevstvo Božije, dat će se narodu koji rađa njegovim rodom'."[12]

U ovom govoru se nalazi nagovještaj o tome da će Božanska Uputa biti oduzeta potomcima Israilovim - židovima i kršćanima - i da će biti data drugom narodu koji će raditi po njoj i da će taj narod postati "ugaonim kamenom".

[12] Evanđelje po Mateju 21:42,43.

Muhammed ﷺ, je rekao: *"Moj primjer i primjer poslanika koji* su *bili prije mene je kao primjer čovjeka koji je sagradio građevinu, uljepšao je i dotjerao, ali nije stavio kamen* u *jedan od uglova svoje građevine. Ljudi* su *je obilazili i čudili* se *toj građevini govoreći: 'Zašto nisi stavio ovdje kamen i dovršio gradnju?' Pa, ja sam taj dio koji nedostaje. Došao sam kao pečat poslanika."*[13]

2. U Evanđelju po Ivanu, (4:20-24), nalazi se dijalog između Isusa (Isaa عليه السلام,) i žene Samarijanke, u kojem je Isa عليه السلام, obznanio da će kibla, prema kojoj se ljudi okreću, biti promijenjena u jednom drugom vremenu i da će se nalaziti na drugom mjestu. Poznato je da se kibla nije mijenjala u vrijeme Isaa عليه السلام, kao što je poznato da se kibla ne mijenja osim preko poslanika kojeg Allah ﷻ, pošalje. Kibla se nije mijenjala osim u vrijeme dolaska Muhammeda ﷺ, što dokazuje da se ova radosna vijest, koja se nalazi u Evanđelju, odnosi na Muhammeda ﷺ. U ovom Evanđelju se navodi da je ta žena Samarijanka rekla Isusu: "Naši su se očevi klanjali na ovome brdu, a vi kažete da je Jeruzalem mjesto gdje se treba klanjati." "Vjeruj mi, ženo" - reče joj Isus -"dolazi čas kad se nećete klanjati Ocu ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu. ...Bog je Duh. Koji mu se klanjaju, moraju mu se klanjati u duhu i istini."

Uzvišeni je rekao Muhammedu ﷺ: *"Vidimo Mi kako* sa *žudnjom bacaš pogled prema nebu, i Mi ćemo sigumo učiniti da* se *okrećeš prema strani koju ti želiš: okreni zato lice svoje prema Časnom hramu! I* ma *gdje bili, okrenite lica svoja na tu stranu. Oni kojima je data Knjiga sigurno znaju da je* to *istina od Gospodara njihova* - a *Allah motri na ono š*to *oni rade."* (El-Bekare-144)

3. U Evanđelju po Ivanu Isus (Isa عليه السلام) kaže: "Ipak vam istinu velim: vama je bolje da ja odem, jer ako ne odem, Branitelj (Pariklit) vam neće doći." (16:7).

U *Evanđelju po Ivanu (14:15-16)* Isa عليه السلام (Isus), sin Merjemin (Marijin), kaže: "Ako me ljubite, vršit ćete moje zapovijedi. Ja ću moliti Oca, i dat će vam drugog Branitelja, koji će ostati s vama zauvijek." I nadalje *(Ivan,* 14:25-26): "Ovo sam vam govorio boraveći s vama. A Branitelj, Duh Sveti, kojega će Otac poslati radi

[13] Muslim

mene, naučit će vas sve i sjetiti vas onoga što sam rekao." I još (16:7-14): "Ipak vam istinu velim: vama je bolje da ja odem, jer ako ne odem, Branitelj neće doći vama. Odem li, poslat ću ga vama. On će, kada dođe, dokazati svijetu zabludu s obzirom na grijeh, na pravednost i na sud. S obzirom na grijeh - ukoliko ne vjerujete u me; s obzirom na pravednost - ukoliko odlazim Ocu te me više nećete vidjeti; s obzirom na sud - ukoliko je osuđen knez ovoga svijeta. Imao bih vam još mnogo reći, ali sada ne možete nositi. A kada dođe on, Duh Istine, uvest će vas u svu istinu. On neće govoriti sam od sebe, već će govoriti što čuje i objavit će vam buduće. On će mene proslaviti jer će uzeti od onog što je moje i to će objaviti vama."[14]

Ime ***Branitelj,*** predstavlja prijevod grčkog *imena Parakletos* koji je, vjerojatno, iskrivljeni oblik *od Periklytos* ("Veoma hvaljen"), što je, zapravo, tačan prijevod aramejskog imena ***Mawbamana,*** koji u potpunosti odgovara arapskom imenu Muhammed. Ne treba, naime, gubiti s uma da je u Palestini tokom Isaova عليه السلام (Isusova) života i poslije njega korišten aramejski jezik i da je upravo aramejski bio jezik kojim je Isa عليه السلام (Isus) govorio, te da je izvorno Evanđelje - sada izgubljeno - bilo na tome jeziku.

Još izričitije navješćenje dolaska Božijeg poslanika Muhammeda ﷺ nalazimo u *Evanđelju po Barnabi*[15], koje je - iako ga sada crkva

[14] Navodi iz Biblije dati su prema: *Biblija - Stari i Novi zavjet. Zagreb. Kršćanska sadašnjost* 1976, ali s usporednim uvidom u sljedeće prijevode i djela: *F.F. Bruce. The English Bible, London.* 1970; *E. E. Flack, et al., The Text. Cano, and Principal Versions of the Bible, Grand-Rapids.* 1956; *J. P. Lewis. The English Bible from KJV to NIV Grand-Rapids,* 1981; a prema navodu R.Mahmutćehajića u STAZI RJEČITOSTI, Uvod: fus-nota 2.

[15] Barnaba ili Barnabas ("Sin utjehe") jedan je od najranijih sljedbenika Isaa عليه السلام (Isusa) Mesiha (Krista), sina Merjemina (Marijina)! Bio je bliski saradnik i pomagač Isau عليه السلام (Isusu) i o njemu nalazimo više kazivanja u *Novom zavjetu.* Nakon Pavlova preobraćenja, Barnaba se založio u apostola da ga prihvate i vodio ga je u misijske pohode kao svog pomagača. *Novi zavjet* govori o njihovom razlazu. Bio je učen i pored Evanđelja pripisuje mu se *Poslanica Barnabe.* (Vidjeti *Barnabas* u *The Eerdmans Bible Dictionary, Michigan, William B. Eerdmans Publishing CO., 1987.* U *Decretum Gelasianum de libris recipiendis et non recipiendis,* u petom dijelu nalazimo popis "apokrifa i drugih spisa"; u tom popisu je i *Evanđelje po Barnabi* označeno kao apokrifno.Danas je najpoznatija inačica *Evanđelja po Barnabi* bečki rukopis njegova talijanskog

smatra nevjerodostojnim - nekada bilo prihvaćeno kao istinito. To je Evanđelje čitano u nekim crkvama sve do 496. godine kršćanske ere, kada je zabranjeno i proglašeno krivovjerničkim.

Iskrivljavanja u Tevratu i Indžilu odigrala su veliku ulogu u prikrivanju radosnih vijesti koje su se nalazile u njima prije i u vrijeme poslanstva Muhammeda ﷺ. Na osnovi tih radosnih vijesti, islam je primila delegacija židovskih i kršćanskih učenjaka, kao i mnogi drugi o čemu se šire možete informisati u knjigama o Poslanikovom ﷺ životu.

---

prijevoda. Mnogi kršćanski velikodostojnici su radili na prikrivanju ovih radosnih vijesti. Tako je 492. god, izdata naredba pape Galesiusa o zabrani čitanja nekih knjiga, a među njima i zabrana čitanja knjige pod nazivom "Evanđelje po Barnabi". Isto tako izdata je naredba o konfiskaciji ovog Evanđelja sa svih mjesta i jedino je papina biblioteka posjedovala jedan primjerak ove knjige. Allah je htio da Njegovi znakovi izađu na vidjelo preko latinskog svećenika Framina, koji je sasvim slučajno našao pisma Ebrianosa u kojim se spominje Evanđelje po Barnabi, čije citate on navodi. Ljubav prema istraživanju podstakla ga je da krene u potragu za ovim Evanđeljem. Stigao je do željenog cilja pošto je postao jedan od saradnika pape Sektusa Petog. Papina biblioteka je u sebi sadržavala ovo Evanđelje koje je bilo napisano na italijanskom jeziku i na italijanskom papiru koji je bio poznat po vodenim tragovima koji se nalaze na njemu i koji može biti istinskim dokazom o tačnosti talijanskog izdanja. Svećenik Framin je uzeo ovo Evanđelje i pročitao u njemu da Isa عليه السلام, nije ništa drugo do Allahov poslanik i da je očekivani poslanik Muhammed ﷺ. U Evanđelju po Barnabi stoji: "Ovako će ostati dok ne dođe Muhammed Allahov poslanik..»

Napokon su otkriveni stari rukopisi, unutar zemljanih posuda, u iskopinama pored Mrtvog mora. Jordan posjeduje ove rukopise o kojim je govorio dr. D.F.Brajt, a on je stručnjak u nauci koja se bavi tragovima Evanđelja. On kaže: "U svijetu ne postoji ni najmanja sumnja u ispravnost ovog rukopisa i ovi papiri će označavati ogromno blago u našoj misli o kršćanstvu." Svećenik Paul Dejvis - predsjedavajući Crkve «Svi sveti» u Vašingtonu, u svojoj knjizi Rukopisi Mrtvog *mora, o* njima kaže: «Rukopisi iz blizine Mrtvog mora stoljećima spadaju u najveličanstvenije rukopise, po svojoj važnosti, jer su promijenile tradicionalno shvaćanje i razumijevanje Evanđelja."U ovim rukopisima stoji: ***«Isus*** **je bio kršćanski Mesija, a postoji i drugi Mesija."** I tako dalje...

U Postanku (17:20) se navodi: *"I za Jišmaela uslišah te. Evo ga blagosivljam: rodnim ću ga učiniti i silno ga razmnožiti, dvanaest će knezova od njega postati i u velik će narod izrasti."*

U izdanju 1844. g. njen tekst glasi: *«Za Jišmaela sam ti uslišao molbu. Blagoslovit ću ga, učiniti ga velikim i učinit ću da se silno razmnoži, dvanaest će knezova roditi i učinit ću da od njega veliki narod izraste.»*

Njen tekst u nekim starim izdanjima na arapski jezik glasi:

"A što se tiče Jišmaela, molbu sam ti već uslišao, i evo ja ga blagosiljam, učinit ću da od njega veliki porod izađe i uvećat ću ga sa Bimadmadom.»

EI-Kadi I'jad u svojoj knjizi «Es-Sifa» kaže da je Bimadmad jedno od Muhammedovih ﷺ imena, a u radosnoj vijesti pomenute riječi *"i u velik će narod izrasti"* su najava Muhammeda ﷺ, jer od 'Ismailove عليه السلام djece nije niko imao veliki narod, izuzev njegovog unuka Muhammeda ﷺ, te je on taj koji se pominje u Ibrahimovoj i 'Ismailovoj عليه السلام dovi, navedenoj u suri EI-Bekare-129: "Gospodaru naš, pošalji im poslanika, jednog od njih, koji će im ajete Tvoje kazivati i Knjizi ih i mudrosti učiti i očistiti ih, jer Ti si, uistinu, silan i mudar! "

EI-Kurtubi u svojoj knjizi "El - El'alamu fima fi dinin-nesara minel fesadi vel evhami" tvrdi da, ako se uzme brojčana vrijednost rečenica hebrejskog teksta koji koriste jevreji, vidjet će se da se u njoj dva puta pojavljuje Muhamme-dovo ﷺ ime, jer se njen tekst na arapskom jeziku *"i učinit ću da se, silno razmnoži"* a u nekim izdanjima *"i učinit ću da se silno, silno raz-množi",* podudara sa riječju «*Bimadmad"* u hebrejskom jeziku, a riječi *"veliki narod"* se podudaraju s riječima (*"Ledžvi džudull").* Brojčana vrijednost slova u ovim riječima na ibrijskom jeziku, prema sistemu zbrajanja rečenica, je ista kao i zbir koji se dobija zbrajanjem brojčanih vrijednosti slova u imenu "Muhammed" (Vidi sliku:Prvi red piše Muhammed, drugi Bimadmad i treći Ledžvi džudul.)

Kada je rabin Abdusselam Ed-Defteri u 10. hidžretskom (16. greg.) stoljeću prihvatio islam, napisao je kratko pismo naslovivši ga "Er-Risale El-Hadije" i u kojem ističe da je odgovor jevrejima koji

odbijaju da je riječ «*Bimadmad*» simbol za Muhammedovo ﷺ ime upravo u zbrajanju brojnih vrijednosti slova po sistemu «ebdžed»[16],. Zašto? Između ostalog i zato što njihovi rabini ovo nebi sakrili da nije bilo velikog razloga. On je u svojoj knjizi do potankosti opisao način korištenja ovog sistema.

Božije obećanje Ibrahimu i Hadžeri da će Ismailovo potomstvo učiniti velikim narodom: *«Za Jišmaela sam ti uslišao molbu. Blagoslovit ću ga, učiniti ga velikim i učinit ću da se silno razmnoži, dvanaest će knezova roditi i učinit ću da od njega veliki narod izraste.»* , izrečeno je u kontekstu pohvale i počasti Ismailu, a hvala i čast se ne iskazuju samo radi velikog potomstva, ako ono ne bude od pravih vjernika. Poslije Ismaila عليه السلام u Mekki se osim Poslanika Muhammeda ﷺ nije pojavio nijedan drugi vjerovjesnik. Dvanaest knezova koji se spominju mogu se dovesti u vezu sa hadisom Muhammeda a.s. u kom kaže da će nakon njega biti dvanaest imama.

U kontekstu govora o jevrejskom obožavanju kipova, u Ponovljenom zakonu (32:21) se kaže: *"Ništavnim me bogom na ljubomoru potakoše, razdražiše me ništavilima svojim, i ja ću njih ljubomornim učinit, pukom ništavnim, razdražit ću ih glupim nekim narodom!* "

Njen tekst u izdanju iz 1844. g. glasi: "Potakoše me na ljubomoru onim ko nije bog, razljutiše me svojim lažnim božanstvima, pa ću i ja njih potaknuti na ljubomoru ljudima koji nisu narod, i razljutit ću ih jednim neukim narodom!"

Pod neukim narodom se misli na Arape; jer su oni tada bili u velikom neznanju i zabludi, kao što na njih aludiraju i riječi: *"Potražiše Me koji ne pitahu za Me, nađoše Me koji Me ne tražiše ...koji ne prizivaše ime Moje* " (Izaije, 65:1-6), jer oni nisu istinski vjerovali u jednog Boga, nisu znali Njegova svojstva i lijepa imena, nisu radili po ispravnim zakonima i nisu znali ni zašta osim za obožavanje kipova, pa kao da nisu ni pitali za Allaha, niti ga prizivali. Lutali su dolinama zabluda, kao što Uzvišeni Allah kaže u suri Ali Imran-164: "Allah je vjernike milošću Svojom obasuo kad im je jednog između njih kao poslanika poslao, da im riječi Njegove

[16] Ebdžed je poseban poredak arapskih slova što liči našoj abecedi.

kazuje, da ih očisti i da ih Knjizi i mudrosti nauči, jer su prije bili u očitoj zabludi."

Slične riječi Uzvišenog se nalaze i u suri El-Džuma'-2: "On je neukima poslao Poslanika, jednog između njih, da im ajete Njegove kazuje i da ih očisti i da ih Knjizi i mudrosti nauči, jer su prije bili u očitoj zabludi."

Jevreji su omalovažavali Arape zbog toga što vode porijeklo od robinje Hadžere i zbog njihovog nepoznavanja Allaha i velike zalutalosti. Sebe su smatrali boljim od Arapa, jer su djeca Sare koja nije bila robinja, te što su imali vjerovjesnike, Knjige i zakon. Međutim, Izraelci su, ubijajući vjerovjesnike, udaljavajući se od jednoboštva, obožavajući božanstva idolopokloničkih naroda i prinoseći im žrtve, rasrdili Uzvišenog Allaha, te se i On ﷻ razljutio oduzimanjem vjerovjesništva od njih. Odlikovao je i izabrao Arape koji su u njihovim očima bili bijednici i neznalice. Tako je slanje Muhammeda ﷺ ovom nepismenom narodu, objava Knjige i mudrosti njemu, radi upućivanja na pravi put - predstavljalo najveći stepen buđenja ljutnje kod Izraelaca.

Ako pratimo historiju jevreja, vidjet ćemo da ni jedan narod nije razljutio jevreje kao Arapi poslije Muhammedovog ﷺ poslanstva, jer, iako su Perzijanci i Bizantijci porušili jevrejsku kraljevinu u Palestini i puno ih grdili, i pored toga se nikada među njima nije pojavala knjiga i vjerovjesnik poput Musaa عليه السلام i njegove knjige, što bi kod njih probudilo ljutnju, zavist i ljubomoru one vrste koju su osjetili kada je Uzvišeni Allah poslao Muhammeda ﷺ i Časnu Knjigu. Iz ovog su razloga jevreji dvolično postupali prema Arapima, ulagivali im se i bojali ih se. I u tome je, nesumnjivo, vrhunac njihove ljutnje i ljubomore.

Vratimo se ponovo gore navedenoj vijesti. Ko ovu radosnu vijest objasni poslanstvom Isaa عليه السلام na njegov komentar se ne možemo osvrnuti jer je Mesih عليه السلام iz izraelskog naroda i njima je poslan, a čovjek nije ljubomoran na svoje sinove, ali je, zato, moguće da na njega budu ljubomomi sinovi njegove braće ili njegovih amidža, naročito ako su oni u njegovim očima bijedni i uniženi. Zatim, neznanje i nepismenost su osobine koje se, do kraja šestog stoljeća po Isau عليه السلام nisu nikome pripisivale osim Arapima, jer su čitanje,

pisanje i druge znanosti bili poznati u to vrijeme kod mnogih drugih naroda, samo ne kod Arapa. I ova radosna vijest, kao da je jasan tekst o njima i Muhammedu ﷺ koji je poslan između njih. Dakle kad se logički analizira prije navedeni tekst radosne vijesti nedvosmisleno proizilazi da sve kršćanske i jevrejske tvrdnje da je nagovješteni čovjek Isa عليه السلام padaju u vodu.

Radosne vijesti u knjigama jevreja i kršćana su mnogobrojne. Jedne najavljuju Muhammeda ﷺ, druge aludiraju na njegov ummet, njemu poslatu Objavu, njegov džihad, ili pak, ukazuju na slavljenje Allaha ili ukazuju na Mekku Mukeremu, širenje Islama, a neke radosne najave je lično slikovito izrekao i Isa عليه السلام, a o čemu svjedoče evanđelja. Pored vijesti u ovim knjigama nalazimo iste i u starim indijskim svetim knjigama Vedama

MUHAMMED U INDIJSKIM SVETIM KNJIGAMA

Pundit Vedaprakash Upadhyay, Indijski profesor, u njegovoj knjizi, tvrdi da opis "Avator-a",uzet iz indijskih svetih knjiga, odgovara Allahovom Poslaniku Mohammedu ﷺ. Nedavno je u Indiji objavljena knjiga, koja objelodanjuje ove činjenice. Autor ove knjige (Pundit Vedaprakash Upadhyay) je naučnik i poznati Indijski profesor. Knjiga se zove «Kalki Avatar“. Autor je Brahmin Indijac, Bengali porijekla. On je naučni istraživač u Allahabad Univerzitetu. Poslije nekoliko godina istraživanja, Pundit V.U. je objavio ovu knjigu, i ne manje od osam učenjaka (brahmina), su potvrdili i posvjedočili, da su njegova obrazloženja autentična. Prema njihovom vjerovanju Indijci očekuju "vođu" po imenu Kalki Avatar. Međutim, njegov opis izložen u indijskim svetim knjigama, ukazuje jedino na Allahovog Poslanika Muhammeda ﷺ.
Autor navodi sljedeće, jasne dokaze iz Veda i drugih svetih knjiga Hinduizma (indijske religije), kao dokaze svoje tvrdnje:
1. U Puranas (indijska sveta knjiga) piše, da će Kalki Avatar biti poslednji Allahov poslanik u ovom svijetu. On će biti vođa za cijeli svijet i za sve ljude.

2. Prema indijskoj religiji, Kalki Avatar će biti rođen na ostrvu i to u arapskom regionu.

3. U indijskim knjigama, imena oca i majke Kalki Avatar su: VISHNUBHAGAT i SUMAANI. Ako ispitamo značenja ovih imena dolazimo do veoma interesantnih zaključaka. VISHNU (znaci BOG) + BHAGAT (znači ROB) = Rob Allahov ili ABDULLAH na arapskom, što je ime Poslanikovog ﷺ oca. SUMAANI (znači mir i smirenost) a AMINA (na arapskom) znači MIR i SMIRENA, što je je ime Poslanikove ﷺ majke.

4. U indijskim religioznim knjigama je spomenuto da će glavna hrana Kalki Avatar biti hurme i masline, i da će on biti najpoštenija i najiskrenija osoba u regionu. Bez ikakve sumnje, Allahov Poslanik Muhammed ﷺ je bio poznat po tim, istim kvalitetima.

5. Spomenuto je u Vedas (indijska sveta knjiga) da će rođenje Kalki Avatar biti u časnom i poznatom klanu (porodici). To odlično odgovara porodici Kurejš, kojoj je Poslanik pripadao.

6. Bog će učiti Kalki Avatar, preko Njegovog kurira (anđela) u pećini. Allah je učio Poslanika Muhammeda ﷺ preko meleka Džibrila u pećini Hira.

7. Bog će snabdjeti Kalki Avatar sa veoma brzim konjem, da ga jaše i obiđe cio svijet i sedam nebesa. Ukazuje na "burraq" (konj) i Mi'radž, noć u kojoj je Poslanik Muhammed putovao kroz sedam nebesa.

8. Bog će pomoći Kalki Avatar sa Njegovom pomoći. Ovo je posebno dokazano u bici na Bedru (Allah je poslao meleke da pomognu vjernicima)

9. Druga zapanjujuća činjenica o Kalki Avatar, je da će on biti rođen 12-og datuma u mjesecu. Znamo da je Poslanik Muhammed ﷺ rođen 12-og rebbi ul-evvela po hidžretskom kalendaru.

10. Kalki Avatar bi trebao biti odličan jahač konja i mačevalac. Autor ovde podvlači Indijcima, da su dani konja i mačeva prošli i da je današnje vrijeme - vrijeme revolvera i raketa. Pa bi bilo smiješno, očekivati da Kalki Avatar bude odličan jahč i mačevalac.

POREĐENJE QUR'ANA I BIBLIJE

Ako samo brzo pogledate Bibliju i Qur'an, možete uočiti nekoliko stvari koje izgledaju da su skoro iste, ali ako ih detaljnije analizirate, vidjećete da su kao „nebo i zemlja". Samo koristeći istorijske detalje, veoma je teško za nekoga koji je slabo upoznat sa Hrišćanstvom ili Islamom, da uoči koja je knjiga ispravna, a koja ne. Međutim, ako poredite relevantne (odgovarajuće) dijelove i jedne i druge knjige sa naučnim znanjem, onda ćete sami uočiti istinu.

Stvaranje univerzuma (svemira) za 6 dana?

Prema Bibliji, u prvoj knjizi Stvaranja, u poglavlju prvom, svemir je stvoren za 6 dana, pri čemu je svaki dan definisan kao period od 24 sata. Iako se i Qur'anu spominje da je svemir stvoren za 6 „ejjaam", „ejjam" je množina dana, u arapskom jeziku „ejjam" znači 1) dani; ILI 2) duži vremenski period.

Kada Qur'an kaže da svemir stvoren za 6 „ejjama", onda se odnosi na stvaranje nebesa i zemlje za 6 dužih vremeskih perioda, i nauka nema prigovora ovome. Stvaranje svemira trajalo je nekoliko milijardi godina, što je pobilo Bibliju koja kaže da je svemir stvoren za 6 dana po 24 sata.

Sunce stvoreno poslije dana?

Biblija kaže u poglavlju 1, stihovi 3-5, u knjizi Stvaranja da je fenomen dana i noća stvoren prvog dana stvaranja Univerzuma od strane Boga. Svjetlost koja cirkuliše u svemiru rezultat je kompleksnih reakcija zvijezda; ove zvijezde su stvorene, prema Bibliji (Stvaranje, 1:14-19) četvrtog dana! Nelogično je da je svjetlost (fenomena dana i noći) stvorena prvog dana, a uzrok svjetlosti je stvoren 3 dana kasnije. Šta više, postojanje dana i noći kao dijelova jednog dana je samo zamislivo poslije stvaranja Zemlje i njene rotacije oko Sunca. Nasuprot ovim stavovima Biblije, Qur'an ne daje nikakva netačna tvrđenja u vezi Stvaranja. Odavde je apsurdno reći da je Muhammed SAVS preuzeo neke dijelove o stvaranju svijeta (op: kao što neki nepravednici govore) iz Biblije, a da je sam izostavio ove nelogične i maštovite dijelove Biblije (op: tj. čovjek iz 7. vijeka nije mogao znati činjenice iz 20. vijeka pa da

„probere “ od Biblije ono što je netačno, a ono što je tačno da „prebaci“ u Qur’an)

Stvaranje Sunca, Zemlje i Mjeseca?

Prema Bibliji, Knjiga Stvaranja, poglavlje 1, stihovi 9-13, Zemlja je stvorena 3. dana,a prema stihovima 14-19, Sunce i Mjesec su stvoreni 4. dana. Kao što znamo, Zemlja i Mjesec su nastali iz Sunca. (op: dijelova Sunca su se odvajali. Zatim ako bi ti dijelovi bili isuviše mali, oni bi se brzo hladili, i nastajale bi planete i njihovi sateliti.) Prema tome, stvaranje Sunca i Mjeseca poslije stvaranja Zemlje je sasvim suportno utvrđenoj ideji o formiranju sunčevog sistema

Vegetacija (biljke) stvorene 3. Dana a sunce 4. Dana?

Prema Bibliji, Knjiga Stvaranja, poglavlje 1, stihovi 11-13, vegetacija je stvorena 3. dana, dok je prema 14-19, Sunce stvoreno 4. dana. Kako je moguće da se vegetacija pojavila prije nego što je Sunce stvoreno, kako se to tvrdi u Bibliji? (op: za onu braću i sestre koji malo slabije barataju prirodnim naukama, ili su pak zaboravili: da bi biljke mogle sebi stvarati hranu – šećer glukozu – iz ugljen-dioksida, CO2, i kiseonika, O2, potrebna je energija Sunčeve svjetlosti). Da je poslanik Muhammed SAVS zaista autor Qur’ana i da je kopirao neke dijelove Biblije, kako je onda uspio da „zaobiđe“ fatalne greške koje Biblije sadrži? Qur’an ne sadrži nijednu jedinu činjenicu koja je suportna nauci.

I Sunce i Mjesec, emituju (zrače) svjetlost?

Prema Bibliji, i Sunce i Mjesec, zrače svoju svjetlost. U Knjizi Stvaranja, poglavlje 1, stih 16, se kaže: „I načini Bog dva velika svjetlila – veće da vlada danom, manje da vlada noću – i zvijezde.“

Međutim, nauka nam danas kaže, da mjesec nema svoje sopstveno svjetlo. To potvrđuje Qur’anski koncept da je svjetlost Mjeseca reflektovana (op: tj. Mjesečeva svjetlost je samo Sunčeva svjetlost koja se odbila od površine Mjeseca). Misliti da je poslanik Muhammed SAVS prije 1400 godina ispravio ove naučne greške u Bibliji, a onda to prepravljeno prepisao u Qur’an je nešto potpuno nezamislivo.

Adem (as) je živio na zemlji prije 5800 godina?

Prema genealogiji Isusa Hrista u Bibliji, od Isusa preko Ibrahima (AS) do prvog čovjeka na Zemlji, tj. Adema AS prošlo je otprilike 5800 godina:

Od Adema do Ibrahima -1948

Od Ibrahima do Isaa -1800(otprilike)

Od Isaa do danas-2013

UKUPNO-5800 (zaokruženo)

Postoji više nego dovoljno dokaza iz arheologije i antropologije koji kažu da se prvo ljudsko biće na Zemlji pojavilo prije više desetina hiljada godina, a ne samo 5800, kao što Biblija kaže.

Qur'an kaže da je Adem AS bio prvi čovjek, ali nije rekao kada se pojavio, za razliku od Biblije. Ono što je Biblije rekla sasvim je nekompatibilno sa modernom naukom

Noj – Nuh, a.s. i potop

Biblijski opis potopa u stvaranju, poglavlje 6, 7 i 8 ukazuje da je potop bio univerzalan i da je uništio sve živo na Zemlji, izuzev onih koji su bili zajedno sa Nojem AS u lađi. Opis nam ukazuje da se potop desio 1656 godina poslije Adema AS odnosno 252 godine prije Ibrahima AS, u vrijeme kada je Noj AS imao 600 godina. Prema tome, potop se morao desiti negdje u 22. ili 21. vijeku prije nove ere.

Ova priča o potopu, data u Bibliji, je suprotna sa naučnim činjenicama iz arheoloških izvora koji kaže da su 11. dinastija u Egiptu i 3. dinastija u Vavilonu postojali bez civilizacijskog prekida i bez uticaja ičega značajnog što bi se moglo desiti u 21. vijeku prije nove ere. Ovo pobija Bibliju da je cio svijet bio potopljen. Nasuprot Bibliji, Qur'anska prezentacija potopa i kazivanje o Nuhu AS nije u suprotnosti sa naukom ili arheologijom: 1) Qur'an ne daje nikakve podatke o tome kada je bio potop; 2) prema Qur'anu, potop nije bio univerzalni fenomen koji je uništio sve na Zemlji. Qur'an kaže da se potop odnosio samo na Nuhov AS narod.

Musa – Mojsije i faraon eksodusa (progona)

Priča o Musau AS i Faraonu je veoma slična u Qur'anu i Bibliji. I jedna druga knjiga se slažu da se Faraon udavio kada je pokušao da prati Musaa AS. Međutim Qur'an daje još jednu, dodatnu informaciju u Suri Junus (10. poglavlje) u ajetu 92:

Danas ćemo izbaviti samo tijelo tvoje da bi bio poučan primjer onima poslije tebe", – ali mnogi ljudi su ravnodušni prema Našim poukama. (Prevod značenja Junus, 92)

Dr Maurice Bucaille je nakon potpunog istraživanja dokazao da je faraon Ramzes II umro dok je Musa AS bio u Medjenu, premda je on prema Bibliji proganjao Israelćane. Merneptah, sin Ramzesa II, je u stvari bio taj faraon za vrijeme eksodusa. 1898. godine mumificirano tijelo Merneptaha je nađeno u Dolini Kraljeva. 1975. godine, dr Maurice Bucaille je sa drugim doktorima dobio dozvolu da istražiju Merneptahovu mumiju. Istraživanja su pokazivala da je Merneptah najvjerovatnije umro od davljenja ili od šoka koji je neposredno prethodio davljenju. Prema tome, Qur'anski ajet koji kaže da će Allah sačuvati njegovo tijelo kao znak, je ispunjen time što se sad mumija Merneptaha čuva u sobi Kraljevskih Mumija u Egipatskom Muzeju u Kairu.

Ovaj ajet je pokrenuo dr Maurice-a Bucaille-a, koji je tada bio hrišćanin, da izučava Qur'an. Kasnije je napisao knjigu „Biblija, Qur'an i nauka" i priznao je da autor Qur'ana ne može biti niko drugi nego sam Bog Uzvišeni. Nakon toga je primio Islam.

UVOD U DRUGI DIO

Kao što znamo, prva objava Muhammedu ﷺ bila je: "Uči! (čitaj, saznaji novo...)" Otkrivaj ono što ti nije poznato, da bi se uzdigao, jer ljudski rod se razlikuje od životinja i drugih stvorenja upravo zbog posjedovanja razuma

Drugi Kur'anski ajet o kome će biti govora su riječi Uzvišenog Allaha: "Pokazat ćemo im dokaze Naše (moći, znanja, mudrusti) u svemirskim prostranstvima, i u njima samima, dok im ne bude potpuno jasno da je to (što je tebi, o Muhammede, objavljeno) istina.

Islam je nastavak onoga što je objavljivano poslanicima prije posljednjeg, Muhammeda ﷺ, ono što je objavljeno Ibrahimu (Abrahamu), Musau (Mojsiju), Isau (Isusu) i drugim Božijim poslanicima. Muhammed ﷺ je kao i svi drugi Božiji poslanici, bio poslan da ljudima pokaže i dokaže istinitost svoga poslanstva. Inače, da nije tog dokaza, mogao bi bilo ko od ljudi tvrditi da je Božiji poslanik i da ga je Bog poslao. I zato Uzišeni Allah, Bog, Gospodar i Stvoritelj svih ljudi, daje svakom svom poslaniku dokaz u koji i preko koga će ljudi vjerovati, što znači da je taj poslanik, zaista od Boga poslan. To nije tek puko vjerovanje bez koristi, već ima čvrstu potvrdu i dokaz u ljudskim saznanjima. Tako je mnogim poslanicima dao natprirodne pojave ili mu'džize; Musau (Mojsiju) dao je, kao što čujemo iz historije i potvrđenih izvora, da se njegov štap pretvarao u zmiju i to nije bila čarolija. Isau عليه السلام, Allah je podario da oživljava mrtve. Isto se desilo da Allah ﷻ, i Muhammedu ﷺ, kao posljednjem Božijem poslaniku da dokaz njegova poslanstva. Ali, Allah mu daje kao dokaz nešto što drugi poslanici nisu imali. Nešto posebno, jer je i njegovo poslanstvo posebno.

Poslanici prije njega su bili poslani samo svojim narodima i za određeni vremenski period, dok je on posljednji poslanik, poslan svim ljudima donoseći posljednju Allahovu poruku. To znači da do Sudnjeg dana mora biti ljudima dokaz istinitosti tog vjerovanja. Kada pitamo sljedbenike Isusa: "Kakav vam je dokaz da je on Božiji poslanik?" - reći će vam: "Zato što je on mrtve oživljavao, zato što je to i to radio..." A kada pitamo muslimane: "Šta vam je dokaz da je Muhammed Allahov Poslanik?"– odgovorit će: "Prva Kur'anska

riječ, to je najveći dokaz". A to je "Ikre'", uči, čitaj, proučavaj, saznaji - doći ćeš do istine. I zaista, u ovo današnje vrijeme nalazimo u Kur'anu i u hadisima Muhammeda ﷺ savremena naučna otkrića i dokaze, koji nam i na ovaj način potvrđuju istinitost.

Kaže Uzvišeni Allah: "Slali smo poslanike svoje sa jasnim i čvrstim dokazima." (El-Hadid-25) I zato, vjerovanje koje nema svojih dokaza i ne treba da bude prihvaćeno. Najveći dokaz poslanstva ovog Poslanika, a istinitosti i ispravnosti, u isto vrijeme, našeg vjerovanja, kao muslimana, jeste Kur'an. I to nije djelo Muhammeda ﷺ, jer za njega Allah kaže: "Ako ste u sumnji u ono što smo objavili Našem robu (Muhammedu), onda recite jedno poglavlje slično tome." "Allah svjedoči, da ono što je objavljeno tebi, da ga je objavio sa znanjem." i da to ima svoje čvrste dokaze i potvrde. "I reci: 'Hvala Allahu, pokazat će vam dokaze Svoje (moći i postojanja), i znat ćete ih sigurno." "To je doista opomena čovječanstvu i sigurno ćete znati da je to istina, nakon izvjesnog vremena." (Ez-Zumer 88)

Generacijama će trebati vremena, makar to bilo i nakon hiljadu i četiri stotine godina nakon objave Kur'ana, kao što je slučaj sa nama, da shvate neke stvari koje su spomenute u ovoj savršenoj Knjizi, a do Sudnjeg dana će biti izazov ljudima i predmet njihovog istraživanja.

U hadisu, Muhammeda ﷺ čitamo: “Svakom poslaniku Allah je davao dokaz u koji su ljudi vjerovali. A ono što je meni dato, jeste Kur’an. I zato mi je želja da imam najviše sljedbenika."[17] Taj dokaz će se potvrđivati među ljudima kroz vijekove i generacije. Zato ukazujemo na jednu činjenicu našem muslimanskom narodu i svim drugima, da ono što mi muslimani vjerujemo i slijedimo ima svoj čvrst temelj u provjerenim savremenim naučnim dostignućima u koja nema nimalo sumnje. Ovo saznanje nam je jako bitno u vremenu u kom u Bosni a i u ostalom islamskom svijetu još uvijek ima ljudi čije se mišljenje konstruisalo u komunističkom dobu na način da su priznavajući sebi Islam osjećali zaostalost i mislili kako je pripadnost islamu pripadnost nečemu što nema uporište u savremenim naučnim otkrićima ...

[17] Hadis bilježi Buhari

Nužnost postojanja nadnaravnosti

Nebeski zakoni i poruke koje su prenosili vjerovjesnici, a.s., jasne su istine koje će svaka čista iskonska priroda prihvatiti. Vjerovjesnici, a.s., govore o nečemu što čovjekova iskonska priroda (fitret) i razum, bez oklijevanja i slobodno, prihvataju: „I sa istinom smo ga spustili, i sa istinom je i spušten...“(El-Isra', 105.)

U skladu s ovim, u Kur'anu izričito stoji da učeni ljudi koji razmišljaju bez oklijevanja prihvataju poziv istine i odazivaju se na njen zov:“…I da bi oni koji su znanjem obdareni spoznali da je Kur'an istina od Gospodara tvoga, pa u nj povjerovali i da mu srca njihova budu sklona...“(El-Hadždž, 54.)

S druge strane, oni koji istinu ne smatraju usklađenom sa njihovim imaginarnim koristima, ne prihvataju je i opiru joj se, iako su u svojim srcima priznali da je ona istina:I oni ih, nepravedni i oholi, porekoše, ali su u sebi vjerovali da su istinita...(En-Neml, 14.)

Stoga, na osnovu kur'anske logike, istina je stalno očevidna, a laž je predstava i za tragaoce za istinom ne postoji jasniji argument od same istine – a za njeno prihvatanje nije potreban argument, jer je istina samoočita i čista iskonska priroda je prihvata.

Metoda poslanika, a.s., i izričiti kur'anski tekst također ukazuju na donošenje mudžiza kao odgovor na sumnje poricatelja i onih koji su se borili protiv istine. Nijedan poslanik, a.s, nije započeo svoje pozivanje mudžizom, jer je njihov poziv sama istina, a čovjekova iskonska priroda i razum prihvataju njihov poziv, ali kada su se susreli sa poricateljima i svojeglavim osobama koje su tražile izvođenje nadnaravnog djela, ili čak i ako nisu tražile, samo da bi se otklonile njihove sumnje, poslanici su izvodili nadnaravna djela.

Prema tome, korištenje mudžize nije u svrhu pozivanja i dokazivanja istinitosti njihovog poziva; ona je upotrijebljena na drugom stepenu i prilikom susreta sa preprekama te se smatra jednim sredstvom odbrane, a ne sredstvom za poziv u istinitu vjeru. ('Ulumu Kur'ani, str. 345-350.)

Vječno čudo (mudžiza)

Poslanici, a.s., su u različitim vremenima izvodili različite mudžize, u skladu sa stepenom razmišljanja i egzistencijalnim savršenstvima ljudi svoga vremena. Kako su se uvećavali znanje i obaviještenost ljudi i kako se razina njihove civiliziranosti uzdizala, mudžiza poslanika, a.s., bi također napredovala i bila preciznija i suptilnija. Kur'an je posljednja, preciznija, suptilnija mudžiza Poslanika, a.s., od mudžiza drugih poslanika, a.s.

Kur'an je najizražajnijom metodom, najpotpunijim pojašnjenjem i najpostojanijim sadržajem predstavljen Arapima onog vremena – čija je jedina umjetnost bila jezik i izražavanje – i zato su jasno spoznali da govor koji ih je učinio nemoćnim da mu načine sličan ne može biti djelo čovjekovih ruku.[18]

Velid ibn Mugire Mahzumi – koji je bio dobar govornik i ubrajao se u istaknute, poznate, vodeće ličnosti Arapa – o Kur'anu kaže: "Ono što Ibn Ebi Kebše[19] recitira, tako mi Boga, niti je pjesma, niti magija, a ni isprazan govor bezumnih. Bez sumnje, njegov govor je govor Božiji..."

Kada je prolazio pored Poslanika, s.a.v.a., i kada je čuo nekoliko ajeta iz sure Mu'min, koje je Poslanik, s.a.v.a., učio u namazu, rekao je: "Tako mi Boga, nedavno sam od Muhammeda, s.a.v.a., čuo govor koji nije ličio na ljudski govor, a ni na govor džina. Tako mi Boga, njegov govor ima posebnu slatkoću i ljepotu; poput je plodnog stabla

[18] Poslanici su pokazivali nadnaravna djela pred kojim su bili nemoćni i najstručniji i najučeniji ljudi tog vremena. Oni su na taj način dokazivali da je ono što pokazuju izvan granica moći čovjeka i da se ne radi ni o kakvoj varci.

[19] Mnogobošci su Poslanika oslovljavali ovim imenom i dovodili su ga u vezu s Ebu Kebšeom. Ebu Kebše je bio iz plemena Huzaa i u pogledu vjere se suprotstavljao Kurejšijama. Kažu da je on bio Poslanikov predak s majčine strane pa su zbog toga Poslanika dovodili u vezu s njim.

sa uzvisitim krošnjama, čije su visine prepune plodova, njegovo stablo postojano i čvrsto, a korijenje čvrsto i raširenо. Zasigurno će on nadjačati druge govore, a drugi govori neće njega nadjačati."[20]

Ova uzvišenost kur'anske metode – što sa gledišta poretka, što sa gledišta sadržaja – još uvijek je čvrsta i zauvijek će ostati, jer se Kur'an u govorništvu, elokventnosti (فَصَاحَة), postojanosti govora, potpunosti samog izražavanja, mnogobrojnim novitetima u učenjima, propisima i u drugim osobinama toliko uzvisio da čovječanstvo, koliko god da uznapreduje i koliko god se trudilo da ga dostigne, neće moći doprijeti do svih kur'anskih istina. Iz ovog razloga Kur'an nazivaju vječnom mudžizom, a ovo stanje je za Kur'an trajno i postojano, i islam će opstati kao dokaz vječitog vjerozakona.

Kur'anski izazov

Izazov (تَحَدِّي) podrazumijeva pozivanje na donošenje sličnog. Kur'an je u više navrata objelodanio svoj nadnaravni i nadljudski aspekt, a nevjernike je pozvao u borbu i donošenje sličnog: Ako ne vjerujete da je ovaj Kur'an Božiji govor i mislite da je ljudska rukotvorina, sigurno je lahko provjeriti ovu tvrdnju. Podstaknite svoje stručnjake za književnost i govornike da upregnu svoju snagu, da naprave i ponude govor poput Kurana – lijep i izražajan, čvrst, postojan i mudar – ali nikada nećete moći nešto tako postići, jer dobro znate da Kur'an nije poput ljudskoga govora...
Obrazloženja radi, stručnjaci za stilistiku su, na osnovu određenih kriterija, odredili stepene kvalitete svakog govora, a nadmoć jednog govora nad drugim se određuje prema tim kriterijima. Upravo na ovaj način se međusobnim upoređivanjem dvije kaside ili dva književna spisa određuje nadmoć jednog nad drugim. Takvo poređenje počiva na temeljima snage izražavanja, potpunosti govora i primjenjivanja suptilnosti i preciznosti, rječitosti, kao i umjetnosti govorništva. Ova mjerila govor jednog pjesnika ili govornika približavaju ili udaljavaju govoru druge osobe, a književna

[20] Tefsir Taberi, sv. 29, str. 98. Postoje brojna ovome slična svjedočenja arapskih velikana i retoričara o Kur'anu. Za više podataka, vidi: 'Ulumu Kur'ani, str. 352-356; Et-Temhid, sv. 4.

okupljanja i umjetnička takmičenja se održavaju na osnovu ovih mjerila. Mi nikada ne tvrdimo da je svačiji govor plod njegove prirode i unutrašnje strukture i niko ne može biti jednak drugome u onome čime ga struktura njegovog uma nadahnjuje, nego ono što se izazovom traži jeste da se donosi drugi govor koji će u pogledu vrijednosti biti na istom stepenu.
Izazovom da se donose slično ne misli se da se donese isti govor kao što je Božiji, tako da po metodi pojašnjavanja i razlaganja bude potpuno isti kao Kur'an (jer ovakva istovjetnost je moguća samo oponašanjem)[21], nego je cilj izazova donošenje govora koji će sa stanovišta duhovnosti i uzvisitosti biti na najvećem stepenu govorništva i rječitosti poput Kur'ana.

Razine kur'anskoga izazova

Kur'an je pitanje izazova da se donese njemu slično spomenuo u nekoliko razina:
-Na prvoj razini se, bez postavljanja ikakvog uvjeta, traži da se donose neki govor koji bi bio poput Kur'ana:Zato neka oni sastave govor sličan Kur'anu, ako istinu govore! (Et-Tur, 34.)
-Na sljedećoj razini je zatraženo da donesu 10 sura – pa makar i kratkih – koje bi bile poput Kur'ana: Zar oni da govore: "On ga izmišlja!" Reci: "Pa sačinite vi deset Kur'anu sličnih, izmišljenih sura, i koga god hoćete, od onih u koje pored Allaha vjerujete, u pomoć pozovite, ako je istina što tvrdite!"(Hud, 13)

Zatim im, da bi umanjio vrijednost onih koji tvrde da Kur'an nije nebeskog porijekla, predlaže da donesu jednu suru koja bi bila slična Kur'anu:A oni govore: "On ga izmišlja!" Reci: "Pa, dajte vi jednu suru kao što je njemu objavljena, i koga god hoćete, od onih u koje mimo Allaha vjerujete, u pomoć pozovite, ako istinu govorite."(Junus, 38.)

I na kraju, posljednji put, sa potpunom sigurnošću objelodanjuje njihovu nemoć i nesposobnost:

[21] Musejlema Kezzab i neki drugi su oponašali Kur'an i osramotili su se. Et-Temhid, sv. 4, str. 227-257.

Ako sumnjate u ono što smo dostavili robu Svome, onda vi dajte jednu suru, koja tome nalikuje, prizivajući pri tome, mimo Allaha, svjedoke svoje, ako istinu govorite. Ukoliko to ne učinite – a nećete učiniti, onda se pričuvajte vatre čije gorivo će biti ljudi i kamenje; ona je pripremljena za nevjernike!(El-Bekare, 23-24.)

U ovom ajetu spominjanje ljudi zajedno sa kamenjem ukazuje na to da su ljudi koji nemaju svijesti i razuma i ne razmišljaju poput kamenja, mjesto im je pored njih i gorjet će u teškoj vatri.

Na posljednjoj razini Uzvišeni zauvijek objavljuje nadnaravnost i izazov Kur'ana:Reci: "Kada bi se udružili ljudi i džini da slično Kur'anu ovome donesu, ne bi donijeli što slično mu je, makar pomagali jedni druge!"(El-Isra', 88.)

U navedenim ajetima, a naročito u dva posljednja, postoji zanimljiva tačka koja tajnu nadnaravnosti čini jasnom i argumentiranijom od bilo čega drugog. Dvadeset četvrtim ajetom sure Bekare u apsolutnom obliku obavještava o budućnosti – a nikada nećete moći to uraditi – tj. nikada nećete moći donijeti nešto što bi bilo poput Kur'ana. U suri Isra', u 88. ajetu, sve stanovnike svjetova smatra nemoćnim i nesposobnim da donesu nešto slično Kur'anu. Ovo je vijest iz Skrivenog svijeta koju ne može izreći niko osim Znalca Skrivenoga svijeta i Svijeta osvjedočenog, jer svaki moćnik i umjetnik, koji pokuša da odgovori na neki izazov, može tek donekle poznavati djela onih koji su mu savremenici i onih koji su bili prije njega. Spoznajom njihovih mogućnosti te poređenjem njihovih mogućnosti sa svojim može sebe smatrati nadmoćnijim. Međutim, niko nema smjelosti da sebe smatra boljim od onih koji će u budućnosti doći i od svih stanovnika svjetova zato što nema nikakvu spoznaju o njima.
Ipak, Kur'an je pokazao ovu hrabrost i s potpunom smjelošću je objelodanio trajnu nemoć čovječanstva da se sučeli sa Kur'anom, a upravo ova hrabrost i smjelost je najveći argument nadnaravnosti Kur'ana.

Dimenzije nadnaravnosti Kur'ana

Mislioci su o nadnaravnosti Kur'ana vodili opširne rasprave i razmatrali su raznovrsna pitanja. Svakako da postoje i određena razilaženja u vezi s ovom temom. Prijašnji učenjaci su razmišljali na jedan način, a savremeni na drugi te su prethodnim mišljenjima dodali nova pitanja.[22]

Danas se nadnaravnost Kur'ana razmatra u tri osnovne važne dimenzije:

1- Retorička nadnaravnost

2- Naučna nadnaravnost

3- Zakonodavna nadnaravnost

U ovom predavanju pojasnit ćemo retoričku nadnaravnost, a druge dvije dimenzije nadnaravnosti pojasnit ćemo u narednom predavanju.

Retorička nadnaravnost

Retorička nadnaravnost se odnosi na aspekt koji je vezan za izraze koji se upotrebljavaju u rečenicama i na retoričke suptilnosti, jer upravo te suptilnosti igraju glavnu ulogu u značenju i sadržaju. Retoričku nadnaravnost Kur'ana je moguće sažeti u pet dijelova:

Odabir riječi

Odabir riječi i izraza koji su upotrebljavani u kur'anskim rečenicama je potpuno sračunat, pa kada bismo željeli da jednu riječ zamijenimo drugom – koja bi imala iste osobine i odlike – ne bismo mogli naći takvu riječ, jer je u odabiru kur'anskih riječi uvažavano nekoliko stvari:

Povezanost melodije glasova jednakih po položaju, i to tako da je posljednji glas svake riječi usklađen sa prvim glasom sljedeće riječi.

Povezanost riječi jednih sa drugim po značenju, i to tako da i sa pojmovnog aspekta tvore usklađen poredak.

[22] 'Ulumu Kur'ani, str. 356-367.

Čuvanje profinjenosti riječi prema uvjetima koji su navedeni u retorici i stilistici.

Ovo trostruko uvažavanje provedeno je uz razmatranje osobina svake riječi i svaka riječ je na najbolji način postavljena na njoj pripadajuće mjesto. Najpoznatiji primjer ovoga je ajet o odmazdi:

A za vas je u odmazdi život! – O vi vlasnici uma, ne biste li se Boga bojali![23]

Da bi lakše očuvali svoje građanske, društvene i krivične zakone, Arapi su ih pretvorili u kratke profinjene književne rečenice. Zato su za reguliranje zakona o odmazdi zatražili pomoć od svojih istaknutih književnika te su se, nakon mnogih sjednica i zasjedanja, usaglasili u vezi sa frazom: "Ubistvo ubice najbolje predupređuje ubistvo, ali kada ovu rečenicu uporedimo sa ajetom o odmazdi, vidimo da su previdjeli nekoliko činjenica:

Sa jezičkog stanovišta, pogrešno je da riječ ubistvo u apsolutnom obliku bude negacija za ubistvo, jer ništa samo sebe ne negira. Međutim, ako se ubijanje izvrši kao odmazda, onda će biti negacija za ubistvo.

U navedenoj rečenici je korišten elativ, ali je ostalo nejasno ono nad čime se daje prednost i nije jasno od čega je ubistvo najbolja prevencija?[24]

Kur'anski ajet ima potvrdni aspekt, dok spomenuta rečenica ima odrični, a u umjetnosti govorništva – naročito pri reguliranju zakonskih članova – potvrdni izrazi su bolji od odričnih izraza.

Korištenje izraza odmazda ukazuje na značenje da je ishodište ovog zakona pravda, dok korištenje izraza ubistvo donosi odbojnost i odvratnost. U ajetu je upotrijebljena tehnika zvana antiteza i sjedinjene su dvije suprotnosti, jer se odmazda – koja je jedna vrsta ubistva i koja je u vanjskom aspektu suprotna životu – smatra onim što donosi život.

---

[23] El-Bekare, 179.

[24] Ako ono čemu se daje prednost bude "sve stvari", to će biti potpuno pogrešno, a ako bude "od nekih stvari" onda je nejasno, a tekst zakona ne smije imati nikakvu nejasnoću.

Ova kur'anska pažnja pri odabiru riječi zavisi od dva osnovna uvjeta: Potpuna obaviještenost o osobinama riječi, pri čemu se poznaje svaka pojedinačna osobina riječi.Stalna usredsrijeđenost da se pri upotrebi riječi sve riječi imaju na umu i da se prilikom njihovog odabira ne zbuni i ne omete.Postizanje ova dva uvjeta nemoguće je za obične ljude.

Kur'anski način izražavanja, iako je privlačio Arape, ipak nije ni sličan ni blizak nijednom koji je bio raširen među njima.

Ovo je jedna od začudnosti govorništva – da govornik stvara način koji je prihvatljiv i hvaljen kod slušalaca i koji ne pripada onima koji su među slušaocima poznati i uobičajeni, a još je začudnije što sadrži sve ljepote uobičajenih i poznatih načina izražavanja, a da pritom u sebi ne sadrži njihove nedostatke.

Vrste govora koje su bile u upotrebi među rječitim Arapima su:

1) Poezija (شِعْر),
2) Proza (نَثْر),
3) Rimovana proza (سَجْع).[25]

Svaka od ove tri vrste ima svoje prednosti i dobre strane, kao i nedostatke. Kur'anski način izražavanja ima privlačnost i suptilnost poezije, apsolutnu slobodu proze te ljepotu i profinjenost rimovane proze. Istovremeno nije izložen teškoćama koje proizlaze iz rime i ritmičnosti (nedostataka poezije) ili razbacanosti govora (nedostatka proze) i ne sadrži usiljenost i izvještačenost (nedostatak rimovane proze). Upravo je ovo uzrokovalo čuđenje i zadivljenost kod stručnih govornika među Arapima. Prilikom slušanja kur'anske melodije prvo što privlači pažnju jeste njegov retorički poredak i zvučna izražajnost. U ovom poretku izgovori i stanke u riječima su na takav način ukrašeni da, prilikom slušanja, do uha dopire prijatna melodija; melodija koja uzbuđuje srca i udahnjuje čilost u duše. Ovo je upravo ona uređenost kur'anske melodije koja podstiče ljudske osjećaje i srca čini zaljubljenim u njega. Naprimjer, u suri Nedžm učimo: „Tako mi zvijezde kada zahodi, vaš drug nije zalutao i on ne zastrani,

[25] Poezija je ritmičan, rimovan i imaginaran govor. Proza je govor koji nije ritmičan i koji nema posebnog ustroja. Rimovana proza je govor koji se sastoji od kratkih rimovanih rečenica koje nisu ritmične i nemaju određeni sklad.

niti po hiru svome besjedi. To nije ništa do objava koja mu se obznani. Njega poučava veoma moćni, razumni koji se pojavi, upravo na horizontu koji je najviši. Zatim priđe pa se nedaleko spusti, te bijaše blizu koliko su dva luka, ili još bliži, pa objavi robu Njegovome to što objavi. Srce ne zanijeka ono što on vidi. Pa zar ćete se o tome što on vidi prepirati?! Po drugi put ga je, zbilja, mogao vidjeti, na Sidretu-l-Muntehau kada bi, uz koga se utočište džennetsko nalazi. Kada sidru prekri to što prekri, on pogled ne skrenu, niti granicu prekorači. A zaista vidje neke znamene Gospodara svoga, koji su najznamenitiji.“[26]

Profesor Darraz kaže: “U ovim slovima kao da neko pjeva, drugi kao da odjek pravi, treći šapuće, četvrti cvrkuće, peti čini da dah treperi i šesti ga zaustavlja, a vi melodiju nalazite u svome dometu.”[27]

Vanjska melodija je proizvod tehnika poput rime, rimovane proze i pjesničkog metra, ali poredak i uređenost unutrašnje melodije – koja je osobena za Kur'an – proizvod je veličanstvenosti izraza i pojava koje nastaju iz same srži govora. Ljepota izraza i veličanstvenost značenja tvore melodiju koja budi emocije i podstiče ugodan vjetar za dušu, a unutrašnjost čovjekovu tjera na treperenje.Kada učimo prva dva ajeta sure Duha: nalazimo se pred dijelom koji nema rime, pjesničkog metra ni konvencionalnih stihova, ali je prepun muzike, a od svakog njegovog glasa dolazi ugodna melodija. Upravo ovo je melodijski poredak ili unutrašnja muzika. Poredak unutrašnje melodije je jedna od tajni Kur'ana i nijedna književna struktura nema snagu da se s njom suoči.[28]

Tematska jedinstvenost (povezanost u značenju ajeta)

Kur'anski ajeti su objavljivani razbacano i zbog različitih povoda. Prirodno je da među ajetima ne treba postojati veza niti sklad. Međutim, učenjaci su, pomoću preciznih i pažljivih proučavanja koja su – naročito u posljednjem stoljeću – vršili o sadržaju svake sure, došli do rezultata da se svaka sura kreće ka određenom cilju ili ciljevima koji okupljaju ajete svake sure, a pitanje nadnaravnosti je

[26] En-Nedžm, 1-18.
[27] En-Nebe'u-l-'azim, str. 94-99.
[28] Za više podataka, vidi: 'Ulumu Kur'ani, str. 380-391.

upravo u ovome. Danas se za jedinstvo konteksta, koje postoji u svakoj suri, koristi izraz tematska jedinstvenost.

Ovdje je neophodno napomenuti da su neki osim povezanosti ajeta razmatrali i povezanost sura pa kažu: "Redoslijed sura je, također, izvršen prema povezanosti", dok su neki otišli dalje te ovo uzimaju kao primjer i argument za nadnaravnost Kur'ana u redoslijedu sura.[29] Stoga napominjemo da nema nikakve povezanosti u značenju između sura, jer postojeći redoslijed sura nije određen objavom, odnosno od Božijeg Poslanika, s.a.v.a., nego su ga nakon preseljenja Allahova Poslanika, s.a.v.a., sa Ovog svijeta odredili ashabi na osnovu nekih konvencionalnih mjerila kao što su dužina sura i sl.

Suptilnosti

U Kur'anu su obilno korištene metafore (إِسْتِعَارَة), poređenja (تَشْبِيه), alegorije (كِنَايَة), figurativna značenja (مَجَاز) i retoričke suptilnosti i u svim primjerima poštovani su okviri metoda korištenih među Arapima, ali sa takvom suptilnošću i preciznošću da su uzrokovali čuđenje arapskih govornika i stručnjaka za književnost. Retoričari su prihvatili da su kur'anska poređenja najčvršća poređenja koja se mogu naći u govorima Arapa, da obuhvataju ljepote retoričkih suptilnosti i da su najrječitija pojašnjenja u predstavljanju umjetnosti oslikavanja značenja.

Ibn Esir, veliki književnik arapskoga svijeta, kao primjer za poređenje navodi ajet: I noć odjećom učinili.[30]

Kako on kaže, noć se sa odjećom poredi zbog toga što tama noći prikriva osobe od pogleda drugih, te ako neko želi da pobjegne od neprijatelja, ili da ga sačeka, ili da od pogleda drugih nešto prikrije, najbolje će se okoristiti prostranošću noćne tame. Ovo poređenje spada među suptilnosti kojima se samo Kur'an ukrasio i ne može se naći u drugim govorima Arapa..."[31]

[29] Tefsire novin, str. 19-20.
[30] En-Nebe', 10.
[31] El-Meselu-s-sair, sv. 2, str. 126-128. i 133-135.

Naučna nadnaravnost

Pod naučnom nadnaravnošću podrazumijevaju se naučna ukazivanja koja se primjećuju u nekim kur'anskim ajetima, pri čemu glavni cilj nije pojašnjenje te teme, jer je Kur'an knjiga upute čiji je glavni cilj usmjeravanje čovjeka u njegovom životu, kao i podučavanje putu sreće, a ne pojašnjavanje i iznošenje naučnih pitanja. Stoga, ako u Kur'anu naiđemo na neka naučna ukazivanja, to je zato što ovaj govor potiče iz vrela znanja i mudrosti Božije i ukazuje na izvor beskonačnog znanja:Reci: "Spustio ga je Onaj Koji zna tajne u Nebesima i Zemlji..."[32]

U Kur'anu se nalaze mnoga naučna ukazivanja, neka od njih su od davnih vremena, a neka su u posljednjim godinama, zahvaljujući naučnim pomagalima, postala jasna. Možda će i mnoga druga vremenom biti otkrivena. Naučnici su se, naročito u posljednje vrijeme, u vezi s ovim mnogo potrudili pa iako su neke osobe krenule pogrešnim putem, mnoge su i uspjele. Primjere ovih ukazivanja naveli smo u knjizi Et-Temhid, sv. 6., i 'Ulumu Kur'ani, poglavlje o naučnoj kur'anskoj nadnaravnosti. Ovdje ćemo se radi sažimanja zadovoljiti s dva primjera a njih će u ovoj knjizi svakako biti mnogo više navedenih i objašnjenih.

-Otežano disanje na većim nadmorskim visinama: ...A koga Allah hoće u zabludi da ostavi, On mu grudi njegove tijesnim i tegobnim učini, kao da se u Nebesa uspinje..."(El-En'am, 125.)

U ovom ajetu govori se o teškom i tegobnom životu onih koji su zalutali i oni se porede sa onima koji pri uspinjanju u više slojeve atmosfere bivaju izloženi teškom disanju i velikom pritisku na pluća. Prijašnji su se mufessiri o poređenju u ovom ajetu razilazili u mišljenjima. Neki su vjerovali da se misli na osobu koja se uzaludno trudi da poleti i da poput ptica među oblacima leti, a kako nije u mogućnosti da to učini, ljuti se te joj zbog jačine ljutnje disanje postaje teško. Drugi su govorili da je ovo poređenje poput stanja mladica stabala koja u gustoj šumi žele rasti, ali se stara stabla povežu i tako zatvore put uzdizanja. U ovom primjeru mladice će s teškoćom naći sebi put do otvorenog mjesta. Iznesena su i druga

[32] El-Furkan, 6.

tumačenja koja su slična ovima, ali nijedno od njih u potpunosti ne pojašnjava značenje ajeta.
Danas, shvatanjem fenomena atmosferskog pritiska i njegove povezanosti sa krvnim pritiskom čovjeka na zemlji – što uzrokuje ravnotežu između vanjskog i unutrašnjeg pritiska i smanjenje pritiska sa povećavanjem visine – poređenje u ovom ajetu postaje jasnije, čime su se umanjile nejasnoće koje su postojale u prethodnim tefsirima.
Greška prijašnjih mufessira je bila ta da su iz rečenice: da se u Nebesa uspinje (يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ – sa tešdidom na sadu i 'ajnu i sa prijedlogom fi), razumijevali trud i nastojanje za uspinjanje u Nebesa. Međutim, da je ovo bilo željeno značenje, bilo bi potrebno upotrijebiti prijedlog ila (إِلَى) umjesto fi. Zatim, riječ uspinje (يَصَّعَّدُ) nema značenje uzdizanja, nego upotreba ovog izraza u ovom obliku izražava značenje upasti u tegobu i teškoću, te zbog osjećanja teškoće disanje plućima biva otežano. U rječniku tesa'ade nefsuhu (تَصَعَّدَ نَفَسُهُ) ima značenje otežanog disanja, gušenja, osjećaja bola i patnje. Riječi su'ud (صَعُود) i sa'ade (صَعَد) koriste se za teško savladiva planinska podnožja i za svaki posao koji je veoma težak.
U suri Džinn se objavljuje: ...A onoga ko neće da se Gospodara svoga sjeća, uvest će u patnju silnu.[33]
Također, u suri Muddessir: „Opteretit ću ga teškom tegobom.“[34]
U skladu s navedenim, značenje ajeta će biti: On je poput osobe koja je u višim slojevima atmosfere, teško diše i zadesile su je brojne teškoće. Ustvari, onaj koji je zaboravio Boga u svom životu je poput onoga koji se nalazi u višim slojevima atmosfere, ophrvan bolom, mukom i otežanim disanjem. Zato se iz ovog izraza može dobro shvatiti da će neko, ako je u višim atmosferskim slojevima i ako nema potrebnu opremu koja će ga zaštititi, biti izložen ovakvoj tegobi i teškom disanju, a ukazivanje na takvo nešto u ona vremena jeste jedna od naučnih nadnaravnosti Kur'ana.

-Nebeski svod čuvar zemlje:I nebo smo učinili svodom osiguranim, a oni se okreću od znamenja koja su na njemu.[35]

[33] El-Džinn, 17.
[34] El-Muddessir, 17.
[35] El-Enbija, 32.

Zemlju okružuje debeli atmosferski omotač čija visina dostiže 350 kilometara. Atmosfera se sastoji od gasova poput dušika (78.03 %), kisika (20.99 %), ugljičnog dioksida (0.04 %), vodene pare i drugih gasova (0.94 %). Ovaj atmosferski omotač sa ovom debljinom i ovim omjerima gasova je poput neuništivog štita koji okružuje Zemlju, čuva je od meteora, koji se u velikom broju[36] sa svih strana kreću ka Zemlji i smatraju se velikom prijetnjom njenim stanovnicima, i čini mogućim život na njoj. Pored toga, postojanje ozonskog omotača oko Zemlje ima veoma veliku važnost. Ovaj omotač, koji nastaje pod uticajem grmljavine, čuva Zemlju od štetnih zraka koje dolaze iz svemira. Da nema ovog omotača, život na Zemlji bio bi nemoguć. Kur'an je prije hiljadu i četiri stotine godina izrazima svod osigurani ukazao na ove naučne činjenice, što se ubraja u naučne nadnaravnosti Kur'ana.

Zakonodavna nadnaravnost

Čovjek je uvijek sebi postavljao pitanja o egzistenciji i tajnama stvaranja. Neprestano se trudio da pronađe zadovoljavajuće odgovore na pitanja kakva su: Odakle sam došao? Zašto sam došao? Kamo ću otići? Čovjekov trud usmjeren ka shvatanju tajne egzistencije nije ga mogao dovesti do zadovoljavajućeg odgovora i sva ova pitanja mu učiniti jasnim: ...A vama nije dato od znanja, osim malo.[37]
Vjera je, onako kako ju je Kur'an predstavio, na sva ova pitanja na dostatan i ispravan način odgovorila. Promišljanjem o onome što je Kur'an ponudio zastranila mišljenja se uravnotežuju, a polovični uspjesi se upotpunjuju:
O ljudi! Zbilja, stigla vam je pouka od Gospodara vašeg i lijek za ono što u grudima je, i uputa i milost vjernicima![38]
Pod lijekom za ono što je u grudima misli se na oslobađanje čovjeka od boli koju osjeća u sebi u potrazi za odgovorima na svoja pitanja. Zato su pojašnjenja koja nudi objava najbolji lijek koji može izliječiti ovu bol i patnju. Kur'an je čovjeku ponudio ono za čime je i sam čovjek tragao, ali do čega nije mogao doći ni biti siguran da je to

[36] Svaki dan milioni meteorita putuju ka Zemlji.
[37] El-Isra', 85.
[38] Junus, 57.

uistinu našao, što je jedan od dokaza nadnaravnosti Kur'ana, jer da nije ove milosti i posebne dobrote, čovjek nikada ne bi mogao stići do traženog cilja. Od najprimitivnijih nomadskih plemena pa sve do najciviliziranijih društava tog vremena svi su ljudi imali uvjerenja o svijetu egzistencije, ishodištu stvaranja, određenju i upravljanju, koja su bila daleko od istine i više su ličila na predodžbe koje se temelje na mašti. Naučavanja vjerovjesnika, a.s., vremenom su izmijenjena i iskriv-ljena i zato čovječanstvo nikako nije moglo znati odakle je došlo, zašto je došlo i kamo će ići sve dok Kur'an nije ponudio jasne i kategorične odgovore na svim poljima. Prema tome, novosti koje vjera donosi nalaze se u dvije dimenzije, u spoznajama i u propisima. Spoznaje koje je Kur'an ponudio daleko su od svake vrste uprljanosti neistinom i praznovjerjem, a i dimenzija propisa – pored toga što je sveobuhvatna i savršena – čista je od svih zastranilih stremljenja.
Objavljeni zakoni (u propisima i zakonima koji vladaju poretkom društvenog života) imaju odlike koje se ne mogu naći kod drugih zakona, koji su konvencionalni (ljudski):
Bivanje čistim od svih vrsta stremljenja koja vode zastranjenju i koja mogu uticati na konvencionalne zakone. Poštovanje triju dimenzija u čovjekovom životu koje su neophodne za njegov društveni život na Ovom svijetu:Veza čovjeka sa sobom kao individuom i ličnošću,
Njegova veza sa društvom u kojem se nalazi, Njegova veza sa Bogom. Konvencionalne zakone zanimaju samo prve dvije dimenzije čovjeka, znači individualna i društvena dimenzija. Oni poklanjaju manje pažnje prvoj dimenziji, njihove ambicije uglavnom su usmjerene na drugu dimenziju, dok su treću dimenziju, tj. vezu sa Bogom, u potpunosti zanemarili, a upravo ova treća dimenzija je ta koja čovjekovom životu poklanja sjaj te ga oslobađa iz okova tjelesnih potreba i daruje mu nebesko lice.Sada ćemo ukratko navesti primjer nadnaravnosti kur'anske upute u pogledu spoznaje i propisa.

Božiji atributi ljepote i uzvišenosti

Kur'an je Boga opisao na najbolji način. Predstavio Ga je kao Onog Koji posjeduje sve atribute savršenstva i smatra Ga uzvišenim i čistim od svakog ružnog i Njemu nepriličnog svojstva. Pri kraju sure Hašr čitamo: „ On je Allah, osim Kojeg nema drugog boga, Znalac je skrivenog i javnog, On je Svemilosni, Samilosni. On je Allah, osim

Kojeg nema drugog Boga, Vladar, Presveti, Koji nema nedostataka, Pouzdani, Skrbni, Moćni, Silni, Gordi, čist je Allah od onog što Mu (kao) druga pripisuju. On je Allah, Tvorac, Stvoritelj, Uobličitelj, Njemu pripadaju imena najljepša, slavi ga sve ono što je na Nebesima i Zemlji, i On je Silni i Premudri.[39]
Ovo je samo jedan dio istaknutih Božijih atributa navedenih u Kur'anu. U drugim knjigama ili u poimanjima nekih ljudi Bog je opisan na način koji nikako nije dostojan položaja Božanstva Uzvišene Istine. U današnjem Tevratu vidimo da je Uzvišeni Bog opisan tako da Ga razum ne može prihvatiti. U priči o izgradnji Babilona Bog je strahovao da će ljudi, ako se ujedine, stvoriti veliku snagu koja će dovesti u opasnost Božije gospodarenje. Zato je naredio Džibrilu da uništi njihovo ujedinjenje.[40] Također, u mitovima stare Grčke Bog svijeta je predstavljen uz brojne i različite male i velike bogove, a dio toga je poznati historičar William James Durant naveo u svome djelu o historiji.[41]

Sveobuhvatnost islamskih propisa

Islam u zakonodavnoj dimenziji ima potpunu sveobuhvatnost i opširnost koja ne postoji ni u jednom drugom nebeskom zakonu, a ni u konvencionalnim zakonima.Islam u tri dimenzije, obredoslovlju, mu'amelatu[42] i društvenim propisima, ima određene poglede i u svim aspektima ovih dimenzija je na opširan način ponudio svoje stavove te je pozvao čovječanstvo slijeđenju islama kako bi stiglo do životne sreće (materijalne i duhovne).Islamsko obredoslovlje poklanja duši smirenost i učvršćuje čovjekovu vezu sa uzvišenim nebeskim svijetom, što uzrokuje jačanje čovjekove duše, kao i njenu čistotu. Dubokim razmišljanjem o namaskim zikrovima, sa iskrenošću i srčanom pažnjom prema Bogu Uzvišenom, kao i unutrašnjim istrajnošću koja se dobija postom, dovama i drugim ibadetima, što

[39] El-Hašr, 22-24.
[40] Knjiga postanka, poglavlje 11, br. 22-24.
[41] Tarihe temeddun, sv. 2, str. 197.
[42] Mu'amelat u općem značenju označava svako djelo pri čijem obavljanju nije potrebno imati namjeru približavanja Bogu. U ovom značenju obuhvata naređivanje dobra i odvraćanje od zla, čišćenje odjeće i dvostrane ugovore.

obaveznim što pohvalnim – uz posebno naglašavanje njihovog obavljanja na svetim mjestima – uviđa se proračunati program za pročišćenje čovjekove nutrine i njegov razvoj i usavršavanje u okviru društvenoga života. Riječ pročišćenje ukazuje na to da je cilj ibadeta upravo čistota i pročišćenje unutrašnjosti. U suri Šems učimo: „Uistinu, uspjet će onaj koji je očisti.“ (Eš-Šems, 9.)

Čovjek u svojoj unutrašnjosti osjeća da nad kreacijom postoji uzvišenija sila koja obuhvata sve egzistencije, a sebe vidi kao malu česticu koja pluta na uzburkanim valovima egzistencije. Upravo ta uzvišenija sila čuva njega i druge čestice egzistencije. Osim toga, upravo ova nemoć ga tjera prema savršenstvu i apsolutnoj moći, a njegovu unutrašnju pažnju usmjerava ka apsolutnom savršenstvu. Zato on iz svoje unutrašnjosti nastoji da ovu želju, težnju i ljubav prema apsolutnom savršenstvu izrazi kroz riječi i izraze (dove i zikrove) i upravo na ovaj način iz njegove nutrine izviru izrazi ljubavi i zahvalnosti, koji teku poput nabujale rijeke, a ako kod sebe primijeti neku grešku, traži da mu se oprosti. Ovo je ono s čim je čovjek od dana kada je sebe spoznao naviknut i priroda njegova postojanja uvijek je bila bliska s tim. Obožavanja i moljenja – kojih ima mnogo oblika – otjelovljeni su oblici čovjekovih unutrašnjih osjećanja, koji su se javno ispoljili. Svaka vjera je, na jedan način, dio čovjekovih moljenja uzela kao praktičnu ideju vodilju. U starim religijama hindusa i zoroastrijanaca postojali su ovakvi primjeri moljenja i obožavanja. Također su među jevrejima i kršćanima postojali i postoje neki oblici moljenja, ali čini se da su postojeći oblici izmiješani sa mnogim izmišljotinama i neprikladnim novotarijama. Ako zanemarimo obredoslovlje, poglavlja o mu'amelatu i, pored njih, društveni propisi islama su toliko opširni i obuhvatni da su uzrokovali zapanjenost kod onih koji proučavaju religije. U osnovi, ne postoji vjerozakon koji je opširan kao islamski vjerozakon – koji nadgleda sve dimenzije društvenoga života i za svaku iznosi mišljenje. Jedina živa Božanska vjera na svijetu je islam. I tačka!

„Zaista je jedina prava vjera kod Boga, islam...“(Ali 'Imran, 19.)

A onaj koji želi neku drugu vjeru, osim islama, neće mu biti primljena, i on će na Drugom svijetu biti jedan od gubitnika.

STVARANJE NEBA I ZEMLJE

"On je nebesa i Zemlju (iz ničega) stvorio! **"** (El-An'am-101)

Uzvišeni Allah u 101 ajetu sure El-En'am kaže: «Bedi'us-semavati vel-erdi» što Korkut prevodi: «On je stvoritelj nebesa i Zemlje» kako to navodi i Karić. Mlivo isti ajet prevodi:»Začetnik nebesa i Zemlje»

Svi ovi prevodi govore o tome da je Allah Stvoritelj Svemira. Ova kur'anska činjenica je u potpunom skladu sa suvremenim naučnim otkrićima. Definitivan zaključak do kojeg je danas došla moderna astrofizika upućuje na činjenicu da je cijeli kosmos, zajedno sa materijalnom i vremenskom dimenzijom, nastao u nultom trenutku jednom velikom eksplozijom. Teorijom Velike eksplozije (Big Bang) dokazano je da je cijeli kosmos nastao iz ničega, eksplozijom samo jedne tačke prije, otprilike, 15 milijardi godina. Ova teorija je ujedno i jedino naučno objašnjenje nastanka i početka kosmosa, koja je prihvaćena od strane svih naučnih krugova. Prije «Big Banga» nije postojalo ništa zvano materija. Materija, energija i vrijeme stvoreni su u jednom nepostojanju koje se može definirati kao apsolutno metafizičko okruženje u kojem nije bilo ni materije, ni energije, pa čak ni vremena. O ovoj ogromnoj činjenici i otkriću, do kojeg je došla moderna fizika, Kur'an nas je obavijestio prije 1400 godina.Veoma osjetljivi skeneri Cobe satelita, kojeg je 1992. godine NASA poslala u svemir, registrirali su radijaciju za koju se pretpostavlja da predstavlja ostatak od Big Banga. Ovo otkriće je poslužilo kao dokaz teorije Big Bang koja predstavlja naučno objašnjenje činjenice da je svemir nastao iz ničega. Smatra se da je svemir do sada od «velikog praska» prošao kroz devet etapa o kojima ćemo reći ponešto koristeći knjige fizike:

1. **veliki prasak:** Veliki prasak je događaj stvaranja svemira, dakle prostora, vremena, materije i energije. Detalji o tome kako je do tog stvaranja došlo još uvijek su nepoznati. Problem je u tome da jedina opće prihvaćena teorija prostora i vremena, Ajnštajnova opća teorija relativnosti, ne funkcionira za sustave manje od tzv. Planckove udaljenosti (koja iznosi 10^{-35} metara) i za događaje koji traju kraće od tzv. Planckovog vremena (koje iznosi 10^{-44} sekundi). Iz tog su razloga sam trenutak Velikog praska i 10^{-44} sekundi koje su uslijedile

još uvijek izvan domašaja znanosti. (Ovo ne znači da nema teorija koje se bave Velikim praskom, već samo da ni jedna od tih teorija nije šire prihvaćena.) U svakom slučaju, važno je razumjeti da Veliki prasak nije nekakva eksplozija negdje u "središtu svemira" uslijed koje je materija počela svoje širenje, već je to eksplozija samog svemira u kojoj su nastali prostor i vrijeme. U skladu s tim svemir nema središte. Nakon Velikog praska, prostor se počeo širiti, noseći sa sobom svemirsku materiju i to širenje se nastavlja sve do danas. Sa širenjem prostora materija se razrjeđivala i temperatura je padala, a sukladno tome se mijenjao i sastav svemira: od homogene vruće plazme danas potpuno nepoznatih čestica do današnjeg nehomogenog hladnog svemira nastanjenog galaktikama i živim bićima.

2. **epoha kvantne gravitacije**: Epoha unutar spomenute Planckove udaljenosti i Planckovog vremena, epoha kvantne gravitacije, nama je još uvijek velika nepoznanica. Tu i sam prostor-vrijeme zamišljamo kao "pjenu" s nama nepoznatim zakonima fizike gdje ni prostor ni vrijeme više nemaju isto značenje kao u svakodnevnom životu. Tako pitanje "Što je bilo prije Velikog praska?" gubi svoj smisao jer kako se primičemo Velikom prasku pojmovi "prije" i "poslije" više ne moraju imati nikakvo značenje. Temperatura od 10^{32} kelvina, za svemir koji je manji od 10^{-35} metara i mlađi od 10^{-44} sekundi, magična je granica iza koje Ajnštajnova opća relativnost treba biti zamijenjena kvantnom teorijom gravitacije - koju usprkos svim naporima još uvijek nemamo. Pokušaji razumijevanja tog perioda na crti suprastruna[43] (ili membrana) vezani su za prostore s

[43] Dvije znanstvene revolucije koje su obilježile dvadeseto stoljeće su kvantna mehanika i Ajnštajnova teorija relativnosti. Kvantna mehanika opisuje "svijet malog" tj. svijet atoma, subatomskih čestica i sila. S druge strane, teorija relativnosti opisuje prostor, vrijeme i silu gravitacije. Ujedinjenje tih dviju teorija i s njim povezano ujedinjenje svih temeljnih prirodnih sila je jedan od glavnih ciljeva moderne fizike. Takvo ujedinjenje bi s jedne strane značilo konačno ispunjenje sna o potpunom razumijevanju temeljnih prirodnih mehanizama, a istovremeno bi nam omogućilo i dublji pogled u sam početak svemira, Veliki prasak. U nastojanju da razviju teoriju kvantne gravitacije znanstvenici su iskušavali mnoge puteve, a jedan od najpopularnijih u zadnjih petneastak godina je tzv. teorija struna (engl. string theory). Karakteristično svojstvo teorije struna je da su njeni osnovni sastojci super-sitne strune, duljine

više od tri prostorne dimenzije, gdje su preostale dimenzije zaokružene u sebe ("kompaktificirane") na ljestvici ispod 10^{-35} metara. Unutar tih razmjera mogle bi biti smještene strune, a čestice koje normalno opažamo su tada tek "muzika" tih struna - njihova niskofrekventna pobuđenja. Važna značajka tih struna je i nama za sada skriveni dio njihove "muzike" - pojavljivanje suprasimetričnih[44] čestica.

---

od oko 10^{-35} metara. (Dakle npr. proton bi bio sto milijardi milijardi puta veći od tih struna.) Nadalje, prema teoriji struna, naš prostor-vrijeme ne bi imao 3+1 dimenziju već barem desetak prostorno-vremenskih dimenzija. (Točan broj dimenzija se dobiva automatski iz same teorije kao posljedica zahtjeva da se u teoriji ne pojavljuju beskonačne veličine. Zadnjih godina su aktualne specijalne strune koje se zovu superstrune i koje "žive" u prostorima od 10 i 11 dimenzija.) Zašto se onda nama čini da prostor ima samo tri dimenzije? Odgovor je u tome da je protežnost tih 6 ili 7 dodatnih dimenzija toliko malena da ih mi ne primjećujemo. Ilustrirajmo to analogijom: promatramo li konac s udaljenosti od jedan metar on nam se čini jednodimenzionalan. No, to je samo privid uzrokovan time što je protegnutost konca u druge dvije dimenzije malena; on je mnogo dulji nego što je debeo. Tek kad ga pogledamo izbliza vidimo da je on zaista trodimenzionalan. Teorija struna predviđa da kada bismo taj konac pogledali pomoću povećala koje povećava 10^{33} puta, vidjeli bismo da je on zapravo 10-ero dimenzionalan. (Zapravo, ne bismo to baš *vidjeli*, jer je naš prostorno-vremenski zor ograničen na običnih 3+1 dimenziju, ali to naše povećalo u suradnji s jednadžbama teorije, sugeriralo bi postojanje tih dodatnih dimenzija.) Te dodatne dimenzije čine teoriju struna izuzetno složenom.

[44] Suprasimetrija prati pokušaje da se dođe do jedinstvenoga opisa gravitacije i jakih te elektroslabih međudjelovanja (do teorije koja će voditi do suglasja opće relativnosti i kvantne teorije polja).

Ispočetka se mislilo da bi zahtjev postojanja suprasimetričnih partnera (koje takva poopćena teorija zahtijeva) mogao biti ispunjen već opaženim česticama (npr. da partneri budu foton i neutrino). Danas se zna da ne možemo izbjeći uvođenje novih čestica. Štoviše, mase partnera moraju biti različite, tj. suprasimetrija mora biti "slomljena" (neslomljena suprasimetrija zahtijeva jednake mase). Činjenicu da nije nađena ni jedna suprasimetrična čestica objašnjavamo time da su te čestice podvrgnute samo vrlo slabom međudjelovanju - da je riječ o WIMP-česticama (engl. Weakly Interacting Massive Particle). Iako još nije nađena ni jedna suprasimetrična čestica, sve su one već dobile svoja imena. Partneri običnih bozonskih čestica su fermioni, koji su dobili sufiks "ino" (fotino, zino, gluino,...) dok su partneri običnih fermiona bozonske (skalarne) čestice, čija su imena dobivena prefiksom "s" (selektron, sneutrino, skvark,...).

3. **epoha velikog ujedinjenja:** U ranom, vrućem svemiru, moguće su interakcije koje ne možemo proizvesti u zemaljskim laboratorijama. Takve su na primjer interakcije velikog ujedinjenja (GUT od engl. *Grand Unification Theory*), prenošene česticama težim od 10^{14} GeV (1GeV=10^{-27} kg = masa protona). Naime, u epohi velikog ujedinjenja, na temperaturi od 10^{29} kelvina, kad je svemir bio star svega 10^{-38} sekundi temeljna međudjelovanja (jako, slabo i elektromagnetsko) mogla bi biti ujedinjena u jedinstvenu silu. Fluktuacije u vakumu, poznate kao kvantni šum, pridružene interakcijama velikog ujedinjenja, nose veliku energiju. One u ovoj epohi uzrokuju izvanredno ubrzanu ekspanziju, inflaciju, tijekom koje svemir postaje vrlo velik i ravan.

Da bi si dočarali o kakvom je golemom rastu riječ, usporedimo to s povećanjem dimenzija protona (10^{-15} metara) na kuglu čija je veličina deset milijuna promjera sunčevog sustava u vremenu manjem od 10^{-34} sekundi. Tačna svojstva jedinstvene sile velikog ujedinjenja još nisu sasvim poznata, ali iz onog što znamo izlazi na primjer da je u tom periodu u svemiru bilo obilje tzv. *magnetskih monopola* tj. čestica s magnetskim svojstvima jednakim magnetu s jednim polom. Svi danas poznati magnetični objekti imaju obavezno oba pola i to današnje neopažanje monopola objašnjivo je inflacijom koja ih je razrijedila na neopazivu mjeru.

Kao zamisao, veliko ujedinjenje je privlačno i stoga jer bi u ovoj epohi omogućavalo stvaranje male asimetrije između materije i antimaterije. U kasnijim epohama će se najveći dio materije i antimaterije međusobno poništiti (anihilirati), a ova mala asimetrija će uzrokovati da nešto materije preostane i izgradi danas poznati svemir. Taj proces u kojem iz prvotne simetrične situacije nastaje asimetrični, materijski svemir stručno se naziva bariogenezom.

4. epoha elektroslabe sile: Pri temeraturi od 10^{27} kelvina, kad je svemir star 10^{-34} sekunde, jako međudjelovanje se počinje razlikovati od preostala dva, koja su još uvijek objedinjena u elektroslabu silu. Ova je epoha zamisliva kao rezultat faznog prijelaza pri kojemu je vakum "zamrznut" na taj način da više nema prijelaza između kvarkova i leptona tj. kvarkovi i leptoni počinju "živjeti" svaki za sebe. Zahvaljujući svom pojavljivanju u tri različite boje, kvarkovi

prevladavaju svojim brojem u plazmi kvarkova i leptona u kojoj se nalaze pa govorimo također o kvarkovskoj epohi. U prethodnoj GUT eri stvoreni su uvjeti pri kojima je stvoren višak materije nad antimaterijom, a tijekom ove ere kvarkovi i antikvarkovi se međusobno poništavaju (anihiliraju), ostavljajući ostatak prevladavajućih kvarkova. Iako je riječ o prevladavanju od svega milijardinke, ono je odgovorno za opaženu tvar, a time i za naše postojanje.

5. leptonska epoha: Pri temperaturi 10^{15} K, na 10^{-10} sekundi starosti svemira, razdvajaju se i elektromagnetska i slaba sila. Na otprilike 10^{-5} sekundi starosti, kad temperatura svemira padne ispod 200 MeV, dolazi do prijelaza kvarkovsko-gluonske plazme u protone i neutrone. Iz viška kvarkova sada u odnosu na elektrone dospijeva se na svemir u kojemu je isti broj protona i elektrona. No dok se na temperaturi ispod 10^{11} K protoni ubrajaju u "tvar", laki elektroni se u toj vrućoj zgusnutoj plazmi ponašaju kao "zračenje" i daju svoj udio termičkoj ravnoteži u kojoj uz fotone sudjeluju još i neutrini. Zbog takvog sudioništva leptona (elektrona i neutrina) ta se epoha naziva leptonskom.

U takvoj kupelji na svaku milijardu fotona, elektrona ili neutrina, dolazi tek jedan proton ili neutron. Dok temperatura ne padne bitno ispod 10^{11} kelvina protoni i neutroni u leptonskoj kupelji slobodno prelaze jedni u druge, pa ih ima isti broj. Tek daljnjim ohlađivanjem svemira proces pretvorbe težih neutrone u lakše protone prevladava nad obratnim procesom. Međusobni omjer nukleona (neutrona i protona) postaje 38% prema 62% u korist protona. Omjer tih sastojaka određivat će količinu lakih kemijskih elemenata "skuhanih" u ranom svemiru, u tzv. prvotnoj nukleosintezi.

6. fotonska epoha: Na temperaturi 10^{10} kelvina , kad svemir ostari na jednu sekundu, gustoća svemira se toliko smanji da slabo-međudjelujuće čestice, neutrini, prestaju igrati aktivnu ulogu u održavanju termičke ravnoteže s elektronima, pozitronima i fotonima. Istodobno s takvim "zamrzavanjem" ("odvezivanjem") neutrina, sve više elektronsko-pozitronskih parova anihilacijom prelazi u fotone - svemir prelazi u fotonsku epohu. Svemir star 3 minute, ohlađen na 10^{9} K, omogućuje stvaranje deutrona tj. jezgri

atoma deuterija. Temperatura kupelji više ne može nadvladati nuklearno privlačenje protona i neutrona u deutron (vezani protonsko-neutronski sustav). Stvaranje deuterona je preduvjet stvaranja težih elemenata, uglavnom helija, tijekom velikog praska. To je tzv. prvotna nukleosinteza. U omjeru 25% helija u odnosu na 75% vodika, ti će elementi puno kasnije započeti gorivi ciklus u zvijezdama, tijekom kojega se stvaraju teži elementi. (Sekundarna nukleosinteza u zvijezdama.)

7. svemir postaje proziran: Slijedeći važni korak u povijesti svemira događa se kad on ostari na 300 000 godina i ohladi se na 3000 K . U tako ohlađenom svemiru elektroni se s protonima vežu u vodikove atome, čime se fotonsko pozadinsko zračenje "odveže" od tvari. Naime, dok električki nabijeni protoni i elektroni predstavljaju izvore i ponore fotona, svemir sačinjen od električki neutralnih atoma proziran je za fotone. Stoga naš pogled putem svjetlosti seže u prošlost svemira do epohe zadnjeg raspršenja fotona na 3000 K, koja je fotografirana pomoću COBE (Cosmic Background Explorer) satelita. Danas je usljed svemirske ekspanzije to zračenje ohlađeno na 2.7 K i predstavlja pozadinsko mikrovalno zračenje koje su 1964. godine otkrili Penzias i Wilson.

8. formiranje galaksija: U svemiru starom milijardu godina temperatura se spustila na 18 K. Prvotne nehomogenosti (nabori) tvari prerasle su u nakupine od kojih se formiraju kvazari[45], zvijezde i protogalaktike. Pojavljuju se i prve supranove. Daljnjim starenjem

[45] Kvazari su objekti koji se astronomima pričinjavaju kao zvijezde (točke na fotografskoj ploči), ali su zapravo galaksije. Ime kvazar dolazi od engleskog "*QUASi-stellAR object - QUASAR*" - "objekt-kao-zvijezda".
Ove galaksije izgledaju kao zvijezde zbog izuzetnog sjaja njihovih jezgara koje potpuno zasjenjuju ostatak galaksije. Kvazari predstavljaju najsjajnije poznate astronomske objekte i zbog toga se vjeruje da je "pogonski stroj" koji omogućuje takav sjaj crna rupa u središtu jezgre. (Upadanje materije u crnu-rupu je proces s mnogo većom energetskom učinkovitošću od, recimo, nuklearne fuzije.) Obzirom da su toliko sjajni, kvazari predstavljaju najudaljenije vidljive objekte u svemiru. Uzmemo li u obzir vrijeme koje je potrebno njihovoj svjetlosti da doputuje do nas, gledajući najudaljenije kvazare vidimo svemir koji je star samo deset posto svoje sadašnje starosti.

svemir se hladi, primjerice do 5 kelvina na starosti od 5 milijardi godina, do 2.7 kelvina pri sadašnjoj starosti koja se procijenjuje na 10-15 milijardi godina. Kroz ovaj period nastaju Pulsari, snažno magnetizirane neutronske zvijezde, nastale kao ostaci eksplozija supernovih. To su maleni kompaktni objekti, nešto teži od Sunca, ali promjera svega dvadesetak kilometara koji izuzetno brzo rotiraju oko svoje osi. Tipični periodi rotacije su između jedne milisekunde i nekoliko sekundi. Ovakva brzina rotacije u kombinaciji s ekstremno snažnim magnetskim poljem (10 milijardi puta jačim od magnetskog polja Zemlje) dovodi do stvaranja snopa elektromagnetskog značenja koji, poput rotirajućeg reflektorskog snopa, "prebrisuje" svemirski prostor. Kako taj snop u pravilnim vremenskim razmacima prelazi preko Zemlje radio-teleskopi bilježe signal s pravilno razmaknutim impulsima (tako su pulsari otkriveni i otud im i ime). Daljnje informacije o pulsarima mogu se (na engleskom) naći na web stranicama Kraljevskog opservatorija u Greenwichu.

Ove Pulsare Mustafa Mlivo u svojoj knjizi «Kur'an ispred nauke i civilizacije» dovodi u vezu sa prva tri ajeta sure Et-Tarik: «Tako mi neba i onog što udara. A šta ti znaš šta je to što udara? Zvijezda prodorna!» Allah ﷻ se ovdje zaklinje zvijezdom koja proizvodi impulse nalik na udarce istvoremeno odašiljući gigantske bljeskove svjetlosti, radio talasa i zrake. Ovakva svojstva astronomi pripisuju samo neutronskim zvjezdama koje se odlikuju velikom gustoćom i strahovito velikom brzinom rotacije a to su spomenuti Pulsari. Za sve one koji vjeruju da je Kur'an djelo Muhammedovog ﷺ mozga nek nam podare odgovor odakle mu znanje o Pulsarima prije više od 1400 godina?

9. sadašnjost: U unutrašnjosti zvijezda sačinjenih od prvotno stvorenih jezgara vodika i helija, stvaraju se tijekom nuklearnih gorivih ciklusa teže atomske jezgre.

Ugljik, kisik, dušik i željezo stvoreni nukleosintezom u zvijez-dama, raspršuju se svemirom zvjezdanim vjetrovima i eksplozijama supranovih, tvoreći počelo novih zvijezda i njihovih planetarnih sustava. Kemijski procesi povezuju atome u čudesne tvorbe molekula i tvari, na čijem je kraju i sam život planeta.

STANJE KOSMOSA

»A nebo smo Mi snagom sazdali i zbilja širimo ga Mi!» (Ez-Zarijat:47-Karić)

"Mi smo nebo moći Svojom sazdali, a Mi, uistinu, još neizmjerno mnogo možemo." (Korkut).

Mlivo ovaj ajet prevodi: «A nebo - sazdali smo ga energijama - i uistinu, Mi smo Širitelji.»

Riječ «Bi ejdin» korištena u ovom ajetu znači: rukama, silama, energijama. Ibn Abbas je tumači «snagom» što je u svom prevodu upotrijebio Karić. Ono što je Korkut preveo kao: «A Mi uistinu još možemo» druga dvojica, kao što vidimo, prevode doslovnije - kao «Širimo ga - Mi smo širitelji» što je svakako bliže pravom značenju riječ «musi'un». Riječ "nebo", koja se spominje u ovom ajetu, na mnogo mjesta u Kur'anu koristi se u značenjima svemira i vasione. I u ovom slučaju upotrijebljena je u istom značenju. Kur'an je, dakle, već obznanio da se kosmos širi, a to je činjenica do koje je danas došla i nauka.

U naučnom svijetu je do početka XX stoljeća preovladavalo jedno mišljenje u smislu da "kosmos ima jednu statičnu, nepokretnu strukturu i da potiče iz vječnosti". Međutim, istrage provedene uz pomoć suvremene tehnologije, izviđanja i proračuni doveli su do saznanja da kosmos ima svoj početak i da se konstantno "širi".

Ruski fizičar Aleksander Friedmann i belgijski kosmolog Georges Lemaitre početkom ovog stoljeća teoretski su proračunali da je kosmos u stalnom pokretu i da se širi. Ova činjenica je dokazana određenim posmatranjima provedenim 1929. godine. Američki astronom Edwin Hubble je, analiziranjem svemira uz pomoć ogromnog teleskopa, otkrio da su zvijezde i galaksije u konstantnom udaljavanju jedna od druge. A kosmos, u kojem se sve konstantno udaljava jedno od drugoga, dolazi u značenju kosmosa "koji se širi". Činjenica da se kosmos nalazi u stalnom širenju svoju kategoričnost će postići, također, i kroz osmatranja provedena narednih godina.Otkriće teorije relativiteta i njena primjena u svemirskim istraživanjima koja su provodili Albert Einstein i Wilhelm de Sitter

kao i neki drugi teoretičari, uporedo sa otkrićem ekstragalaktičke crvene sekcije[46] doveli su do zaključka 1920. da se udaljene galaksije odmiču i da se svemir, u stvari, neprekidno širi".[47]
Međutim, ova kategorična činjenica je stoljećima prije saopćena kroz Kur'an i to u takvom historijskom periodu kada nijedan čovjek o tome nije apsolutno posjedovao ni približna znanja. Pošto je Kur'an riječ Allaha, Stvoritelja i Gospodara cijelog kosmosa i svih znanja.

MEĐUSOBNO RAZDVAJANJE "NEBESA I ZEMLJE"

"Zar ne znaju nevjernici da su nebesa i Zemlja bili jedna cjelina, pa smo ih Mi raskomadali, i da Mi od vode sve živo stvaramo? I zar neće vjerovati?"(El-Enbija', 30)
Riječ "retk"(korijen RTK), označava sastavljanje, sjedinjavanje, formiranje cjeline, dok riječ «fetk»(korijen FTK) označava rastavljanje, raskomadavanje...Riječ «retk» se koristi prilikom opisivanja dvaju materija koje čine jednu potpunu cjelinu. A, za glagol "raskomadali smo" u Kur'anu je korišten glagol "feteka", koji dolazi u značenju "cijepanje, komadanje nečega što je u stanju «retk» i izlaženje vani, oslobađanje njenih dijelova". Ilustracije radi, razvoj biljke iz sjemena i izrastenje izdanka iz zemlje se u arapskom jeziku objašnjava ovim glagolom. U aktualnom ajetu govori se o nebesima i Zemlji koji su bili jedna cjelina, odnosno koji su bili "ratk". Ova cjelina se, potom, odvaja glagolom "feteka". Jedno iz drugog cijepanjem, komadanjem izlazi vani. I, zaista, kada se podsjetimo na činjenice vezane za prvi trenutak Big Bang, vidjet ćemo da je u jednoj tački sadržana materija cijelog kosmosa. Dakle, sve, čak i "nebesa i Zemlja", koji još nisu bili stvoreni, u ovoj tački je u stanju "retk". Potom dolazi do snažne eksplozije ove tačke i na taj način materija postaje "feteka"...Kada izvršimo usporedbu fakata navedenih u ovom ajetu sa naučnim otkrićima, uočit ćemo da među

[46] Pomicanje prema dužim talasnim dužinama svjetlosti galaksija izvan Mliječnog puta
[47] «Encyclopedia Britanica», poglavlje svemir. Također potvrdu nalazimo i u udžbeniku fizike za srednju školu gdje se kaže: «Svemir nije statičan nego se širi...» (Kulenović-Vobornik-Sliško, Fizika sa zbirkom zadataka, Svjetlost-Sarajevo 1998.g. Str:256.)

njima vlada jedan potpuni sklad. Danas učenjaci kažu da je Zemlja u svojoj utrobi pokretljiva i nestabilna. Uzvišeni Allah kaže (u prijevodu značenja): "Zar mislite da ste sigurni da Onaj Koji je na nebesima *(Allah Koji je iznad vas)* vas neće u Zemlju utjerati – vidjeli biste onda kako se kreće." (El-Mulk 16) I kaže Uzvišeni Allah: "Zar vam nismo učinili Zemlju prostirkom?» (En-Nebe'-6), tj. onom po kojoj vi hodate i živite, što znači da u prvo vrijeme ona nije bila takva, pa je Allah dao da se stvrdne i očvrsne. Bila je pokretljiva masa. Prostirka na koju se aludira je vjerovatno Zemljina kora ili ljuska, koja je vrlo tanka, zove se litosfera i debljine je od nekoliko kilometara do nekoliko desetina kilometara najviše, dok je poluprečnik Zemlje nešto veći od 6000 kilometara. Ispod ove kore su niži slojevi Zemljine kugle koji su veoma vrući, tečni i neprikladni za bilo koju vrstu života.

Govor hazreti Alija o stvaranju svemira

«Kada je Svemoćni stvorio rupe nebesa, potakao širenje nebeskog svoda i slojeve vjetrova, u tome je pokrenuo vodu, a njezina talasanja bijahu uzburkana i njezini vali preskakahu jedni preko drugih. On je tom vodom opteretio vjetar siloviti i vihore kršeće; naredio im je da uzvraćaju, podario im vlast nad njezinom snagom i saopćio joj njezina ograničenja. Vjetar je puhao ispod nje, a voda je burno protjecala iznad njega. Onda je Svemoćni izveo vjetar, učinio mu kretanje neplodnim, odredio mu položaj, osnažio zamah i rasprostro ga nadaleko i naširoko. Potom je On naredio vjetru da uzdigne vodu obilnu i da osnažuje vale mora golemih. Tako je vjetar uspjenio vodu kao kad je mlaćanica uspjenjena, te je silovito potjerao u nebo, bacajući prednji dio njezin na zadnji i stajući na tekući, sve dok razina njezina ne bijaše uzdignuta i površina joj u obilju pjene. Onda je Svemogući uzdigao pjenu na vjetru otvorenom i nebu prostranom, te od tog uobličio sedam nebesa, pa donje učinio poput vala ustaljenog, a gornje poput svoda zaštitnog i zdanja visokog bez stupa ikakvog koji bi ga podupirao ili spojnice koja bi ga održavala povezanim. On ih je potom uresio zvjezdama i svjetlošću krijesnice,

te ovjesio Sunce blistavo i Mjesec sjajni ispod nebesa u obrtanju, svoda u kretnji i neba koje se vrti..»[48]

SUNCE I MJESEC

«Blagoslovljen neka je Onaj koji je načinio u nebu galaksije, i načinio u njemu svjetiljku i Mjesec osvjetljavajućim!» (El-Furqan,61-Mlivo)

«Uzvišen nek' je Onaj koji je na nebu sazviježđa sazdao i na njima Svjetiljku i Mjesec sjajnim stvorio»(Karić)

«On je Taj koji je učinio Sunce blještećim, a Mjesec sjajnim, i odredio mu faze, da znate broj godina i računanje. Allah je to stvorio samo s istinom. Razlaže znakove ljudima koji znaju!» (Junus:5-Korkut)[49]

Ovdje Allah Uzvišeni stavlja do znanja ljudima da mjesec nema svoj izvor svjetlosti nego da je obasjan Suncem koje je izvor svjetlosti koju Mjesec reflektira na Zemlju .

KRETANJE NEBESKIH TIJELA

Kada se u Kur'anu spominje Sunce i Mjesec, ističe se, također, da oni, svaki pojedinačno, plove po svojim orbitama:

"I noć i dan Njegovo su djelo, i Sunce i Mjesec, i svi oni nebeskim svodom plove." (El-Enbija': 33-Korkut)

Činjenica da Sunce ne posjeduje statičan položaj, da ono plovi po jednoj određenoj orbiti, u drugom ajetu saopćava se na slijedeći način:"I Sunce se kreće do svoje određene granice, to je odredba Silnoga i Sveznajućeg." (Ja-Sin, 38-Korkut)

»... svako od njih se pomjera po jednoj putanji svojim vlastitim kretanjem.» (Ja-sin', 40- Korkut)

[48] Prevod Nehdžul Belage, govor I, str 52.
[49] I ostali prevodioci su preveli u istom smislu stoga ih i ne navodim

Zašto se u Kur'anu kaže da se Sunce i Mjesec kreću vlastitim kretanjem? Kako su ljudi u to doba mogli o tome išta znati? Istina je, dakle, da Sunce i Mjesec rotiraju oko svoje ose. Izraz 'kreću se vlastitim kretanjem' u ajetima aludira na prijevod značenja riječi 'jesbehûn'. To bi se također moglo prevesti 'oni plove'. Pojam 'ploviti (plivati)' odnosi se na kretanje nečega usljed sile generisane unutar same te materije. Uz to je kretanje plivača (materije koja plovi) elegantno, pravilno i glatko (ravno). To je podešeni opis za kretanje zvijezda i planeta uključujući Sunce i Mjesec.Ta kretanja dvaju nebeskih tijela ustvrđena su i naučnim podacima i nepojmljivo je kako ih je čovjek u sedmom stoljeću mogao i zamisliti.'[50]
Ove kur'anske činjenice su postale razumljive nakon suvremenih opservatorijskih osmatranja. Prema proračunima stručnjaka iz astronomije, Sunce se kreće grandioznom brzinom od 720 hiljada kilometara na sat u orbiti nazvanoj Solar Apex, koja je usmjerena prema Vega zvijezdi. To, prema jednom grubom proračunu, znači da Sunce u toku jednog dana pređe putanju od 17 miliona 280 hiljada kilometara. Zajedno sa Suncem, istu putanju pređu, također, i svi sateliti i planete koje se nalaze u Sunčevom sistemu. Pored toga, sve zvijezde ukupnog svemira posjeduju plansku pokretljivost sličnu ovoj. Činjenica da je cijeli kosmos na ovaj način opremljen orbitama također se ističe u Kur'anu na slijedeći način:

"Tako Mi neba punog zvjezdanih puteva." (Az-Zarijat, 7-Korkut)

U cijelom kosmosu postoji oko 200 milijardi galaksija, od kojih svaka posjeduje u prosjeku po 200 milijardi zvijezda. Veoma velika većina ovih zvijezda ima svoje planete, a planete, također, svoje satelite. Sva ova svemirska tijela, opet, posjeduju veoma precizno određene orbite. I svako od ovih tijela se milionima godina kreće po svojoj orbiti koja je u savršenom skladu i harmoniji sa ostalima. Pored toga, također, i veoma veliki broj zvijezda-repatica kreće se po orbitama koje su određene za njih.

Orbite koje su raspoređene po cijelom kosmosu ne pripadaju samo nebeskim tijelima. Galaksije se, također, zbunjujućom brzinom i preciznošću kreću po svojim orbitama. Tokom ovih kretanja nijedno

[50] Biblija, Kur'an i nauka, str. 163)

nebesko tijelo se ne sudara sa drugim, njihovi putevi se ne ukrštavaju. Posrijedi je tako zaprepašćujući sklad da je uočeno da određene galaksije prolaze jedna kroz drugu a da se, pritom, nijedan njihov dio ne sudara sa drugim. Apsolutno je sigurno da čovječanstvo u periodu objave Kur'ana nije posjedovalo teleskope nalik današnjima koji osiguravaju osmatranje kosmosa u dubinama mjerenim milionima kilometara, razvijenu tehnologiju za osmatranje, nije posjedovalo saznanja moderne fizike i astronomije. Prema tome, bilo je nemoguće u to vrijeme naučno otkriti činjenicu da je, kako je to u Kur'anu istaknuto, kosmos "pun zvjezdanih puteva". Međutim, ove činjenice su jasno predočene u Kur'anu koji je objavljen u istom tom periodu, pošto je Kur'an riječ Sveznajućeg, Allaha ﷻ.

Kao i veoma veliki broj zvijezda repatica, tako i Halley kometa posjeduje plansku putanju. Halley kometa ima određenu orbitu i, zajedno sa ostalim nebeskim tijelima, ona se po svojoj orbiti kreće u velikom skladu i poretku.Sva nebeska tijela u kosmosu: planete, njihovi sateliti, zvijezde, čak i galaksije posjeduju svoje orbite koje se zasnivaju na veoma detaljnim proračunima. Sasvim je sigurno da je Allah Tvorac ovog besprijekornog poretka i da On osigurava njegovo besprijekorno funkcioniranje.

OBLIK ZEMLJE

"Nebesa i Zemlju je sa ciljem stvorio; On noću zavija dan i danom zavija noć, On je Sunce i Mjesec potčinio, svako se kreće do roka određenog, On je Silni, On mnogo prašta!"(Az-Zumar,5-Korkut)

Formulacije koje se koriste u ajetima koji nas upoznaju sa kosmosom su izuzetno zanimljive. Riječ koja je u prethodnom ajetu prevedena kao "zavijati" (Karić ga prevodi sa zamotavati) je arapski glagol "tekvir". Doslovno značenje ovog glagola je "zavijati nešto oko nečega što je okruglo". (U arapskim rječnicima ova riječ se koristi za glagole koji u sebi sadrže okrugle predmete; naprimjer za "omotavanje čalme oko glave".)

Podatak koji se u ajetu iznosi o pitanju međusobnog zavijanja dana i noći, u isto vrijeme sadržava kategoričnu činjenicu o pitanju oblika Zemlje. Jedino i samo jedino zbog toga što je Zemlja okrugla

korišten je navedeni glagol (tekvir). Dakle, u Kur'anu, koji je objavljen u VII stoljeću, upozoreno je na okrugli oblik Zemlje.Ne smije se ispuštati iz vida činjenica da je astronomsko poimanje tog vremena imalo sasvim drugačiji pristup obliku Zemlje. U tom periodu smatralo se da je Zemlja jedna ravna površina i svi naučni proračuni i saopćenja pravljeni su shodno tome. A, Kur'an, iako je objavljen u tom istom periodu, donosi podatak koji je bilo moguće naučno ustanoviti tek u ovom stoljeću. Zbog toga što je on Allahova riječ, u Kur'anu su korištene najpreciznije formulacije, kako u svim drugim kontekstima tako i u kontekstu iznošenja podataka vezanih za kosmos. O Zemlji se također kaže:

«Zar ne vide da Mi dolazimo Zemlji umanjujući je s krajeva njenih?..» (Er-Ra'd,41-Mlivo)

«Zar oni ne vide da im Mi Zemlju sužavamo umanjujući joj pogranične oblasti?...(Kokrut)[51]

Poznato je da zemlja nije prava lopta nego ima jajolik oblik. Prečnik Zemlje na ekvatoru je 12.756,5 km a udaljenost od sjevernog do južnog pola je 12.713,8 km, gdje vidimo razliku od 42,7 km.

Kada govorimo o Zemlji svakako trebamo navesti zakletvu Uzvišenog Allaha iz kur'anske sure Et-Tarik, ajet 12. u kojoj se Uzvišeni kune «Zemljom punom raspuklina-Wel-erdi zatis-sadi»[52]. Riječ «sadea» u ovom ajetu znači: pukotina, rasjelina, raspuklina. Pošto raniji komentatori Kur'ana ovo nisu mogli shavtiti tumačili su i (u našim slučajevima) prevodili ovu zakletvu kao pucanje zemlje da bi niklo bilje i sl. što kako ividimo ne zadovoljava pravo (puno) značenje riječi «sadea»,. Kada se nakon Drugog svjetskog rata počelo sa istraživanjima zemljine kore radi potrage za mineralima došlo je do otkrića koja su iznenadila naučnike. Istraživanja su pokazala da je vanjski kameni sloj Zemlje na mnogim mjestima raspuknut i da se te raspukline kreću u pravcu sjever-jug i istok-zapad, te da su duge desetine hiljada kilometara i duboke od 60 do

[51] Karić prevodi na sličan način

[52] Ovako je ajet preveo Mlivo dok u Korkuta ovaj ajet glasi:»I Zemlje koja se otvara da rastinje nikne» što s manjim razlikama u intenciji slijedi i Karić (I Zemlje koja se rastinju otvara)

150 kilometara po čitavoj debljini kamene Zemljine kore. Ove rasjekline omogućuju lavi ispod litosfere da stigne do dna mora i okeana i tu gradi planine.[53] Na ovim raspuklinama sudaraju se kontinentalne ploče što izaziva zemljotrese. Pored ovog da nije raspuklina toplota iz unutrašnjosti ne bi dopirala do Zemljine kore i život ovakav kakav poznajemo ne bi bio moguć. Uz ovo svakako treba spomenuti i ajet iz sure Et-Tur 52 koje Mlivo prevodi:»Tako mi mora na (vatru) naloženog». On ovjde riječ «mesdžur» prevodi njenim značenjem «naložen na vatru» a može se prevesti i našom riječi «potpaljen». Allah najbolje zna na što se poptuno odnosi Njegova zakletva, ono što mi možemo shvatiti jeste da može biti skretanje naše pažnje na primjer mora i okeana na našoj planeti koja se nalaze na astenosferi (užarena tečna masa koja se se nalazi ispod litosfere (čvrste zemljine kore)) koja vodu mora zagrijava na način kako smo opisali obrađujući primjer raspuklina.

OSIGURANI SVOD

Allah u Kur'anu na slijedeći način skreće pažnju na jednu zanimljivu karakteristiku nebeskog svoda: "I to što je nebeski svod osiguran Naše je djelo, a oni se ipak okreću od znamenja koja su na njemu." (El-Enbija', 32-Korkut)[54]

Ova karakteristika nebeskog svoda je dokazana naučnim istraživanjima XX stoljeća. Atmosfera koja okružuje našu planetu ima krajnje presudnu ulogu u održanju života na Zemlji. Spaljivanjem uništava meteore raznih veličina koji se približavaju Zemlji. Pored toga ona ima ulogu filtriranja zraka koje dolaze iz svemira i koje su štetne po živa bića, te štiti Zemlju i od veoma niske temperature kosmosa koja u prosjeku iznosi 270 stepeni.

---

[53] Najveći vrh na Zemlji je Mon Everest 8.812 m iznad nivoa mora, no u u morima imamo uzdignuća koja se dižu 11 km iznad dna mora, tako se smatra da je Manua Kea, ugašeni vulkan na Havajima koji se nad morem uzdiže 4 135 m po čemu je najveća planina na Pacifiku ujedno i najveća planina na svijetu kad bi se mjerilo od podvodne osnove koja se nalazi na više od 5 500 m ispod površine mora.

[54] «A nebo smo učinili svodom čuvanim...» (Karić)

ATMOSFERA

Jedna činjenica objavljena što se tiče kosmosa u ajetima Kur'ana je ta da je nebo napravljeno od sedam nebesa.

"On je Taj koji je stvorio za vas sve što je na Zemlji, zatim se usmjerio ka nebesima, te ih uredio (kao) sedam nebesa; a On je o svakoj stvari Znalac. (El-Bekare:29-Mlivo)

"Pa ih je kao sedam nebesa za dva Dana stvorio i svakom nebu njegov polog objavio! I Mi smo najbliže nebo svjetiljkama ukrasili, i čuvamo ih Mi!."(Fussilet:12-Karić)[55]

Riječ "nebesa", koja se pojavljuje u mnogo kur'anskih ajeta, se koristi da bi referirala nebu oko Zemlje, a takođe i cijelom univerzumu. Dajući ovo značenje riječi, vidi se da zemljino nebo, ili atmosfera, napravljena od sedam omotača. Zemlja ima sva svojstva koja su potrebna za život. Jedna od njih je atmosfera, koja služi kao štiti čuvajući ljudska bića. Danas, to je jasna činjenica da se atmosfera sastoji iz sedam slojeva koji se slažu jedan na drugi. Baš onako kako je opisano u Kur'anu, atmosfera je sačinjena iz tačno sedam pojasa. Ovo je, nema sumnje, jedna od mu'džiza Kur'ana.

Naučnici su pronašli da se atmosfera sastoji iz sedam slojeva. Slojevi se razlikuju u takvim svojstvima kao pritisak ili vrsta gasova. Sloj najbliži Zemlji je TROPOSFERA. Sadrži oko 90% totalne mase atmosfere. Omotač oko troposfere se zove STRATOSFERA.

OZONSKI OMOTAČ je dio stratosfere gdje se dešava uništavanje ultraljubičastih zraka. Omotač oko stratosfere se zove MEZOSFERA. TERMOSFERA leži po MEZOSFERI. Ionizovani gasovi formiraju tip termosfere koji se zove IONOSFERE. Krajnji dio zemljine atmosfere izbočava se oko 480 km vani do 960 km. Ovaj dio se zove EGZOSFERA. Ukoliko izbrojimo brojeve napomenute u izvoru, vidimo da se atmosfera tačno sastoji iz sedam slojeva, baš kako je objašnjeno i izjavljeno u ajetu.

---

[55] Izraz «dva Dana» kako prevodi Karić Korkut je preveo «dva vremenska razdoblja» što je otprilike isto shvatanje jer je i Karić dan označio velikim slovom vjerovatno misleći na «dan» kod Uzvišenog Allaha (vidi naslov «relativnost vremena» u ovoj knjizi)

Troposfera /Stratosfera /Ozonosfera /Mezosfera /Termosfera /Jonosfera /Egzosfera

Druga važna natprirodnost spomenuta u ajetu jeste «i svakom nebu njegov polog objavio» kako prevodi Karić ili «i objavio u svakom nebu stvar njegovu» kako prevodi Mlivo u ajetu 12. El-Fussilet. Drugčije rečeno, u ajetu, Bog tvrdi da je On zadao dužnost svakom nebu. Istina, kao što se vidi iz prethodnih dijelova, svaki od ovih neba ima svoju ličnu dužnost koju vrši u korist živih bića i svih ostalih živih bića na Zemlji. Svaki omotač ima posebnu funkciju, rangirajući od formiranja kiše do sprečavanja štetnih čestica, od odašiljanja radio talasa, do odvraćanja štetih efekata i meteora.Jedna od ovih funkcija, naprimjer, je opisana u slijedećem izvoru ovako: Zemljina atmosfera ima sedam slojeva. Najniži sloj se zove troposfera. Kiša,snijeg i vjetar jedni zauzimaju mjesta u troposferi. To je veliko čudo da ove činjenice, koje nisu bile u mogućnosti da se otkriju bez tehnologije dvadesetog stoljeća, su jesno objašnjene u Kur'anu 1,400 godina prije.

Atmosfera koja okružuje našu planetu ima krajnje presudnu ulogu u održanju života na Zemlji. Spaljivanjem uništava meteore raznih veličina koji se približavaju Zemlji i onemogućava da oni padnu na površinu Zemlje, čime bi nanijeli veliku štetu živim bićima.

Pored toga, atmosfera, također, ima ulogu filtriranja zraka koje dolaze iz svemira i koje su štetne po živa bića. Zanimljivo je, međutim, da atmosfera propušta samo količinu zraka koje nisu štetne, dakle vidljivu svjetlost, infracrvene zrake i radiotalase. Sve su to zrake potrebne za održavanje života. Naprimjer, ultravioletne zrake, koje u određenoj količini propušta atmosfera, imaju ogroman značaj za biljnu fotosintezu a, prema tome, i za život svih živih bića. Veliki dio jakih ultravioletnih zraka koje se šire od Sunca filtriraju se kroz ozonski omotač atmosfere i u malim količinama, tačno onoliko koliko nije štetno i koliko je potrebno za život, dospijevaju do površine Zemlje. Zaštitničke osobine atmosfere ne svode se samo na navedeno. Atmosfera, također, Zemlju štiti i od veoma niske temperature kosmosa koja u prosjeku iznosi minus 270 stepeni.

Atmosfera nije jedina koja Zemlju štiti od štetnih djelovanja iz kosmosa. Pored atmosfere, i jedan omotač koji potiče od magnetnog polja Zemlje i koji je nazvan "Van Allen pojasevi", također, ima ulogu štita od štetnih zraka. Ova zračenja koja se konstantno odašiljaju od strane Sunca i ostalih zvijezda imaju smrtonosno djelovanje po čovjeka. Naročito eksplozije energije, do kojih često dolazi na površini Sunca, imaju toliku moć da bi, u slučaju da nema Van Allen pojaseva, potpuno uništile život na Zemlji.

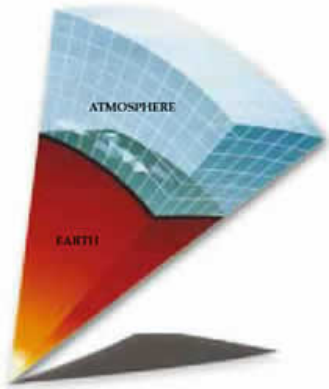

Koliki značaj za održavanje života na Zemlji imaju Van Allen pojasevi, dr.Hugh Ross iznosi slijedećim riječima:Od svih planeta Sunčevog sistema, Zemlja posjeduje najvišu gustinu. Za ovo široko nikl-željezno jezgro je odgovorno jedno veliko magnetno polje. Ovo magnetno polje stvara Van Allen sloj, koji štiti od radijacije. Ovaj sloj štiti površinu Zemlje od radijacijskog bombardiranja. U slučaju da nema ovog zaštitnog sloja, život na Zemlji bi bio nemoguć. Jedina planeta osim Zemlje koja je načinjena od stjenovitih predjela i koja ima magnetsko polje je Merkur. Međutim, snaga ovog magnetnog polja je 100 puta manja od snage magnetnog polja Zemlje. Van Allen sloj, koji štiti od radijacije je karakterističan za Zemlju. Proračunato

je da je u jednoj eksploziji zabilježenoj proteklih godina oslobođena energija koja je 100 milijardi puta jača od eksplozije atomske bombe bačene na Hirošimu. Magnetne igle su 58 sati nakon eksplozije registrirale izuzetno jaka podrhtavanja, 250 km iznad atmosfere je temperatura skočila na 2500°C.
Ukratko, nad Zemljom funkcionira jedan savršeni sistem koji je okružuje i štiti od vanjskih opasnosti. Ove zaštitne karakteristike nebeskog svoda su nam, prije niza stoljeća, saopćene u Kur'anu u prije navedenom ajetu. Naravno ovo je jedan od mogućih načina tumačenja ovog ajeta a Allah najbolje zna.

POVRATNO NEBO

Ova ajet iz sure Tarik,11 dosta je različito preveden kod naših prevodilaca Kur'ana. Korkut i Karić ga prevode kao zakletvu «kišnim nebom» ili «nebom punim kiše» a slično to čine i Pandža i Čaušević koji umjesto kiše upotrebljavaju izraz «voda».

Međutim nabliži tačnom prevodu (koliko već prevod moe biti tačan) jeste Mlivo koji ovaj ajet prevodi: "I tako mi neba punog vraćanja." Riječ "ar-redž'i" se prevodi u značenju "koji šalje natrag" ili "povratni". Objašnjavajući ovaj ajet Mlivo navodi: «Allah ﷻ ne kaže u ovom ajetu: ’Wessemai zatil metar’ (tako mi neba kišnoga), nego “Tako mi neba punog vraćanja”, ili ’tako mi neba koje vraća!’ Riječ “redž’” u ovom ajetu je zaista čudesna. Samo sa jednom rječju Kur’an opisuje čitav kompleks procesa koji se u nebu odvijaju. Tu se očituje sposobnost neba (zemljine atmosfere) da na Zemlju vraća sve korisne forme materije i energije, a da sve po život opasne vidove materije i energije koji dolaze iz kosmosa, vrati nazad ili neutrališe. Nebo na Zemlju vraća vodenu paru u vidu kiše (da to nije tako okeani bi isparili i presahli), toplotne talase emitirane sa Zemlje, elektromagnetske talase (radio i TV), razne čvrste čestice, itd. Nazad u kosmos zaštitni sloj (ozonski) vraća ultravioletne zrake i smrtonosnu radijaciju. Također odbija kosmičke čestice koje fantastičnim brzinama putuju ka Zemlji i koje bi bile opasne po život. Čovjek sedmog stoljeća je mislio da ovaj ajet govori isključivo o kiši. Kao što je poznato, atmosfera koja okružuje Zemlju je sačinjena od nekoliko slojeva.Svaki sloj ima veoma važnu ulogu po

živa bića. Prilikom istraživanja ustanovljeno je da svaki sloj ima odliku da vraća natrag u kosmos ili na Zemlju materije ili zrake koje do njega dopiru. Da sada kroz nekoliko primjera analiziramo povratne odlike slojeva koji okružuju Zemlju. Naprimjer, Zemljin omotač troposfera, visine izmedu 13 i 15 km, osigurava da se kondenzacijom vodena para, koja je prethodno došla sa Zemlje, vrati na Zemlju u vidu padavina. Ozonosfera, visine 25 km, osigurava reflektiranje ili odbijanje radijacije i štetnih ultravioletnih zraka koje dolaze iz svemira.Ionosfera, poput satelita, odbijanjem natrag radiotalasa koji se emitiraju sa Zemlje, osigurava sa velikih udaljenosti praćenje govora mobilnim telefonom, radio i televizijskih emitiranja. Magnetosfera, pak, vraća u svemir radijaciju koju širi Sunce i ostale zvijezde, prije no što uspije doći do površine Zemlje. Spominjanje u Kur'anu ovih karakteristika slojeva nebeskog svoda, koje su otkrivene u skoroj prošlosti, još jedan je dokaz da Kur'an prestavlja Božiju riječ.

PLANINE

U Kur'anu se skreće pažnja na značajnu geološku funkciju planina:

«I planine smo po Zemlji da se ona ne potresa stvorili i po njoj smo prolaze i staze dali, da bi se oni zaputili» (El-Enbija:31-Karić)

«I načinili smo na Zemlji stabilne planine, da se s njima ne potresa, i načinili na njoj široke puteve, da bi se oni uputili.» (Mlivo)

Ako obratimo pažnju, uočit ćemo da se u ajetu ističe da planine imaju jednu osobinu - sprečavanja potresanja na Zemlji.Ova činjenica, koja, u trenutku objavljivanja Kur'ana, nije bila poznata nijednom čovjeku, ustanovljena je modernim geološkim pronalas-cima. Prema geološkim nalazima, planine nastaju kao rezultat pomjeranja i sudaranja velikih slojeva koji čine Zemljinu koru. Prilikom sudaranja dva sloja, otporniji sloj se podvlači pod drugi sloj, koji se sabijanjem izdiže uvis i stvara planinu. Napredujući ispod zemlje, donji sloj dolje stvara jedan duboki produžetak. Dakle, planine posjeduju jedan produžetak ispod površine Zemlje koji je jednak masi koju vidimo iznad površine Zemlje. Ova građa planina se u jednom naučnom izvoru objašnjava na slijedeći način:U

brdovitim područjima, gdje su kontinenti deblji, zemljina kora se zabada u manto sloj. Upozoravajući na ovu karakteristiku, u jednom kur'anskom ajetu se planine upoređuju sa stubovima: "Zar Zemlju posteljom nismo učinili, i planine stubovima?" (En-Naba', 6-7)

Zahvaljujući ovoj osobenosti, pružanjem ispod i iznad površine Zemlje u tački spajanja slojeva, planine vrše međusobno zakivanje ovih slojeva. Pored toga, ovakvim učvršćivanjem zemljine kore planine sprečavaju pomjeranje nad magmatskim slojem ili međusobno pomjeranje njenih slojeva. Ukratko, planine možemo usporediti sa ekserima koji osiguravaju međusobno pričvršćivanje dasaka. Ova stabilizirajuća uloga planina u naučnoj literaturi navodi se pod terminom "izostaza". Značenje riječi izostaza je slijedeće:

Izostaza je ravnoteža između pojedinih dijelova mase zemaljine kore. U geologiji se pojam spominje u značenju osiguravanja generalne ravnoteže zemljine kore uz pomoć gravitacione snage koje su planine obrazovale ispod površine Zemlje. Ova vitalna funkcija planina, koja je otkrivena zahvaljujući modernoj geologiji i iscrpnim istraživanjima, u Kur'an-i-Kerimu, koji je objavljen prije niza stoljeća, navedena je kao jedan primjer superiorne mudrosti u Allahovom stvaranju. U drugom ajetu Allah kaže slijedeće:**"...po Zemlji je planine razbacao da vas ne trese..."(**Luqman, 10)

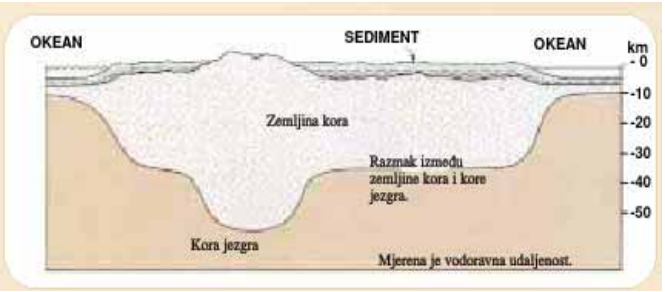

Korijeni planina dosežu vidno dublje ispod nivoa Zemlje.
(EARTH, Press and Siever, str. 413)

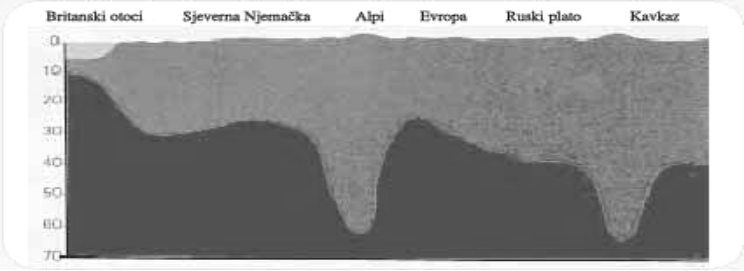

Šematski presjek. Planine imaju korijen u vidu kolca koji se proteže duboko u Zemlji. (Anatomy of the Earth, Cailleux, str. 220)

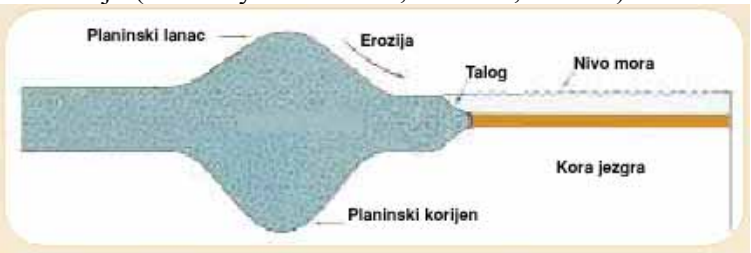

Druga šema koja pokazuje da, zbog svojih dubokih korijena, planine liče na kolac. (EARTH SCIENCE, Tarbuck and Lutgens, str. 158)

Kur'an naziva planine stubovima. Zahvaljujući ovoj osobenosti, pružanjem ispod i iznad površine Zemlje u tački spajanja slojeva, planine vrše međusobno zakivanje zemljinih slojeva. Ovakvim učvršćivanjem Zemljine kore, planine sprečavaju pomjeranje nad magmatskim slojem ili međusobno pomjeranje njenih slojeva. Ukratko, planine možemo uporediti i sa ekserima koji osiguravaju medusobno pričvršćivanje dasaka. U ovom kur'anskom ajetu ističe se da planine, nisu statične, kako nam izgledaju, već da su u konstantnom pokretu:"Ti vidiš planine i misliš da su nepomične, a one promiču kao što promiču oblaci - to je Allahovo djelo koji je sve savršeno stvorio; On, doista, zna ono što radite." (An-Naml, 88-Korkut)
«I vidiš planine, misliš nepokretne su, a one se kreću kretanjem oblaka.Djelovanje je Allaha Koji je usavršio svaku stvar. Uistinu! On je o onom šta činite Obaviješteni.» (Mlivo)

Ova pokretljivost planina proističe iz pokretljivosti Zemljine kore, na kojoj se nalaze. Zemljina kora se, gotovo kao ploveći, pokreće nad

manto slojem koji je dosta zbijeniji od nje.Prvobitno je početkom XX stoljeća njemački naučnik po imenu Alfred Wegener nastupio sa tvrdnjom da su, u prvom periodu Zemlje, kontinenti bili zajedno, da su se, potom, pomjeranjem u različitim smijerovima, razdvojili i udaljili jedan od drugog.Da je Wegener bio u pravu, geolozi su, međutim, uspjeli dokučiti tek 50 godina nakon njegove smrti, dakle 80-ih godina. Kao što je to i Wegener istakao u jednom tekstu, objavljenom 1915. godine, kontinenti su prije otprilike 500 miliona godina bili međusobno povezani i ovaj ogromni kontinent, nazvan Pangaea, nalazio se na južnom Zemljinom polu.Prije otprilike 180 miliona godina Pangaea se razdvojila na dva dijela. Jedan od ova dva velika kontinenta koji su se u različitim smjerovima odvajali jedan od drugog je nazvan Gondwana i obuhvatao je Afriku, Australiju, Antarktik i Indiju. A, drugi kontinent - nazvan Laurasia - obuhvatao je Evropu, Sjevernu Ameriku i Aziju bez Indije. U razdoblju od 150 miliona godina nakon diobe Pangaea, u različitim vremenima Gondwana i Laurasia su se odvajali na manje kontinente. Ovi kontinenti, koji su nastali prvobitnim razlaganjem Pangaea, konstantnom promjenom raspodjele između mora i kopna, kreću se površinom Zemlje brzinom od nekoliko centimetara godišnje. Ova pokretljivost Zemljine kore, koja je otkrivena nakon geoloških istraživanja provedenih početkom XX stoljeća, u naučnoj literaturi objašnjava se na slijedeći način:Površina Zemlje debljine od 100 km, koju čine Zemljina kora i gornji manto, obrazovana je od dijelova koji se zovu "slojevi". Postoji šest velikih i bezbroj malih slojeva koji konstruiraju Zemljinu površinu. Ovi slojevi, prema teoriji nazvanoj "tehnika slojeva", pokreću se noseći na sebi kontinente i dna okeana... Proračunato je da godišnje pomijeranje kontinenata iznosi izmedu 1 i 5 cm. Ovakvim pokretanjem slojeva nastaju promjene u svjetskoj geografiji. Atlantski okean, naprimjer, svake godine se pomalo širi. Jedna važna tačka na koju ovdje treba upozoriti je slijedeća: u navedenom ajetu Allah je pokretanje kontinenata obznanio kao promicanje. Upravo danas, naučnici za ovo pomjeranje, također, koriste engleski termin "Continental drift", odnosno "pomicanje kontinenata".Mlivo u Komentaru ovog ajeta navodi: «Ajet ukazuje na rotaciju planete Zemlje. Naša planeta, naš svemirski brod, kreće se oko zvijezde Sunca brzinom od 107.826 kilometara na sat (»30 km/s !), dok se u isto vrijeme okreće oko sebe

brzinom od 1.669 kilometara na sat na ekvatoru (»464 m/s). Ako se nalazite u Sarajevu, onda vi zajedno sa Sarajevom letite oko Zemljine ose brzinom od »334 m/s, a ako ste u Bugojnu onda je ta brzina za oko 1 m/s manja.Konačno, ovaj se ajet može tumačiti i kao plutanje kontinentalnih ploča (’Continental Drift’) pri čemu planine bivaju potiskivane na gore, a istovremeno se kretanje kontinenata usporava.»

One koji koriste prevod Kur'ana od Korkuta može zbuniti prevod koji je on dao: "Mi smo po Zemlji nepomične planine razmjestili da ih ona ne potresa i po njima smo staze i bogaze stvorili da bi oni kuda žele stizali." (Al-Anbija' 31- Korkut), jer ovdje se za planine kaže «nepomične» što bi došlo u kontradikciju sa prevodom ajeta:"Ti vidiš planine i misliš da su nepomične, a one promiču kao što promiču oblaci - to je Allahovo djelo koji je sve savršeno stvorio; On, doista, zna ono što radite." (An-Naml, 88-Korkut) . Naime u prvom ajetu nema riječi nepomičan u smislu u kom je upotrijebljena u drugom ajetu. Riječ «revasije» iz 31 ajeta sure El-Enbija u arapskom označava «pristanište» tako da bi se slobodnije mogao ovaj ajet prevesti u smislu da su planine pristaništa za gornji sloj zemljine kore o čemu govori i prije objašnjeni pojam izostaze. Inače riječ «revasije» spominuta je na još osam mjesta u Kur'anu u suri Lukman 10 ajet: «Stvorio je nebesa bez stubova koje vidite, i postavio po Zemlji planine stabilne da vas ne trese, i razasuo po njoj svakovrsnu živinu. I spustili smo s neba vodu, pa učinili da na njoj iznikne (bilje) svake vrste plemenite.» (Mlivo), suri Fussilet 10 ajet «I načinio je u njoj planine stabilne - iznad nje, i blagoslovio je i odmjerio na njoj njene proizvode prehrane u četiri dana jednaka - (informacija) za one koji pitaju.»(Mlivo) te dalje u surama Kaf 7 ajet, Murselat 27 ajet, Er-Ra'd 3 ajet, Hudžr 19 ajet, En-Nahl 15 ajet, En-Neml 61 ajet i el-Enbija 31 ajet.

Govor hazreti Alije o istoj temi

«Silnom Veličinom Svojom i Uzvišenom Moći stvaranja novoga On je stvorio krutu suhu zemlju iz vode neizmjernog, jedrog i uzburkanog okeana. Onda ju je raslojio i razdvojio u sedam nebesa, poslije čega su međusobno spojena. Tako su umirena odredbom

Njegovom i zaustavljena na granici koju je On odredio. I on je učvrstio zemlju koju nose tmina duboka i okean vode obuzdane, pokorne naredbi Njegovoj i potčinjene veličanstvenosti Njegovoj, dok se protjecanje njegovo zaustavlja u strahu pred Njim.

On je oblikovao visoke planine njezine, litice kamenite i gorja mehka tako što ih je čvrsto usadio u ležišta njihova i obavezao ih na mirovanje. Vrhovi se njihovi dižu u zrak, dok su korjeni njihovi čvrsto u vodi. Na taj je način On uzdigao planine iznad ravnica i utvrdio temelje njihove u opsezima prostranim gdje god one stajale. Vrhove im je učinio visokim, a tjelasa njihova uznositim. Uspravio ih je poput stupova nosećih za Zemlju i utvrdio ih je u njoj poput klinova. Zemlja je tako postala postojana; u protivnom uvijala bi se sa stanovnicima svojim, ili se pomjerala s položaja svoga.

Slavljen je zato Onaj Koji ju je zaustavio poslije strujanja tekućine njezine i ukrutio je poslije tečnog stanja strana njezinih. Tako je On nju učinio kolijevkom za stvorove Svoje i rasprostro je za njih poput postelje nad oceanom dubokim koji je smiren i koji se ne pokreće. Vjetri ga siloviti pomiču tamo i ovamo, a oblaci upijaju vodu iz njega. „U tome, pazite, ima pouke za sve koji stoje u strahopoštovanju!“ (En-Naziat-26)

STVARANJE U PAROVIMA

"Neka je hvaljen Onaj koji u svemu stvara spol: u onome što iz zemlje niče, u njima samim, i u onome što oni ne znaju!" (Ja Sin, 36-Korkut)
«Slava neka je Onom koji je stvorio parove svega: od onog šta izrasta iz zemlje, i od duša njihovih, i od onog šta ne znaju!» (Mlivo)

Uporedo sa time što predstavlja protivrijednost pojma "par", muški i ženski spol u sebi sadržava i mnogo šire značenje, kako je to i u prethodnom ajetu istaknuto "...u onome što oni ne znaju". Upravo se danas susrećemo sa jednim značenjem na koje je upozoreno u ajetu. Paul Dirac, engleski naučnik koji je iznio tvrdnju da materija posjeduje svoju suprotnost, 1933. godine nagrađen je Nobelovom nagradom za oblast fizike. Ovo tkriće, nazvano "Parite", ističe da materija ima svoju paricu nazvanu antimaterija. Antimaterija u sebi

sadrži svojstva koja su suprotna svojstvima materije. Naprimjer, suprotno materiji, antimaterija je opremljena pozitivnim elektronima i negativnim protonima. Ova činjenica je na slijedeći način opisana u jednom naučnom djelu: Svaki i najsitniji komadić ima svoj - antikomadić - koji je suprotno naelektrisan. Nestalni odnos nam pokazuje da se nastanak i nestanak onih parova obrazuje svugdje i uvijek u istom trenutku. Mlivo ajet komentariše: «Možemo praviti brojne pretpostavke o značenju ovih stvari koje ljudi nisu poznavali u Muhammedovo vrijeme i kod kojih danas razlikujemo strukture ili funkcionisanje u parovima, u živom i neživom svijetu. Muško - žensko, materija - antimaterija, pozitivni i negativni pol elektriciteta, elektron i pozitron, proton i neutron. Nauka nam svaki dan otkriva tajne binarnosti u strukturi žive i nežive materije.»

RELATIVNOST VREMENA

Pitanje relativiteta vremena je danas jedna dokazana naučna činjenica. Međutim, ova činjenica je izašla na vidjelo početkom XX stoljeća Ajnštajnovom teorijom relativiteta. Do tog perioda čovjek nije znao da je vrijeme jedan relativni pojam, da shodno okruženju može pokazivati promjenljivost. Međutim, veliki naučnik, Alber Ajnštajn (Albert Einstein), teorijom relativiteta ovu činjenicu dokazao je na sasvim jasan način. Iznio je činjenicu da je vrijeme pojam koji je vezan za masu i brzinu. Tokom cijele historije čovječanstva ovo pitanje nije niko jasno aktualizirao.

Osim jednog izuzetka: u Kur'anu su izneseni detalji koji upozoravaju na činjenicu da je vrijeme relativno! U tom kontekstu ovdje možemo navesti nekoliko ajeta koji ilustriraju ovu činjenicu**:**

"Oni od tebe traže da ih kazna što prije stigne, i Allah će ispuniti prijetnju Svoju; a samo jedan dan u Gospodara tvoga traje koliko hiljadu godina, po vašem računanju." (Al-Hadž, 47-Korkut)[56]

[56] Mlivo i Karić prevode u istom duhu s tim da kod Mlive nalazimo sljedeći komentar: Riječ “jewm” pored toga što označava 24-satni period, može označavati i dugi vremenski period, razdoblje, eru, itd. Riječ “jewm” (dan) u ajetu označava vremenski period. Ovaj vremenski period je različit za dva različita fenomena.

"On upravlja svima, od neba do Zemlje, a onda se sve to Njemu vraća u danu koji, prema vašem računanju vremena, hiljadu godina traje." (As-Sajdah, 5-Korkut)

«Upravlja stvar od neba ka Zemlji, zatim se uspinje Njemu u danu čija je mjera hiljadu godina od onog šta računate» (Mlivo)

Činjenica da se na ovako krajnje jasan način govori o relativitetu vremena u Kur'anu, koji je objavljen prije niza stoljeća, još jedan je u nizu dokaza da je to Allahova Knjiga. U poglavlju Me'aridž stoji ajet koji na prvi pogled nema dublje značenje, a koji doslovice glasi:

"K Njemu se penju meleki i Džibril u danu koji pedeset hiljada godina traje" (El-Ma'aridž: 4-Korkut).

Za sve nas koji čitamo ovaj ajet, koji nosi u sebi veliku istinu, koju naučnici otkrivaju mnogo stoljeća kasnije, naizgled ne pobuđuje veliko interesovanje. On za nas predstavlja kao neki nagoveštaj, ali konfuzan, za mogućnost postojanja jednoga dana koji je dug, ili traje 50.000 godina zemaljskih. Ako se ovaj ajet podlo`i na matematičko-fizičku analizu, tj. podvrgne se ispitivanju, onda se elementarnim matematičkim operacijama dobijaju slijedeće informacije:- put (pređeni put) u fizici se definira na sledeći način:
$Sz = v \bullet t$
(Sz – put zemaljski),
(v – brzina),
(t – vrijeme).

Ako se za brzinu $\boldsymbol{v}$, uzme brzina konja: $\boldsymbol{v}$ = 60 km/h, (koja je u to vrijeme bila jedino prijevozno sredstvo), a vrijeme $\boldsymbol{t}$ se pretvori u časovima (1 dan =24 h.) dobijamo da je :

$t = 50.000 \times 365 \times 24$ (2)

i onda se za Sz dobija:

$Sz = v \bullet t = 60 \times 50.000 \times 365 \times 24$ (3)

Znači ovo je put dobijen u zemaljskim uslovima. Isti taj put, iz ajeta slijedi, meleci i Džibril, pređu za jedan dan. Ako se ovo uzme u obzir, i zamjeni u jednačini (1) gdje se za vrijeme t = 24h dobija se sljedeće:

$Sm = vm$ x 24 (4)

$vm = \frac{Sm}{24} = \frac{60 \text{ x } 50.000 \text{ x } 365 \text{ x } 24}{24}$ (5)

Da bi dobili brzinu u sekundama treba pretvoriti časove u sekunde i tada se za brzinu dobija sljedeća vrijednost:

$Vm = \frac{60 \text{ x } 50.000 \text{ x } 365}{60 \text{ x } 60} \approx 300.000$km./sec

(Dobijene vrijednosti proizlaze iz uslova: ***Sm***= ***Sz***).

Time se dobija jedan fantastičan rezultat! Meleci i Džibril kreću se brzinom od približno 300.000 km/sec.! Ova brzina je danas poznata kao brzina svjetlosti, u vakuumu. Približno je toliko i u vazduhu, a u drugim providnim dielektričnim sredinama zavisi od vrijednosti apsolutnog indeksa prekršavanja.

Do danas, brzina svjetlosti, u različitim historijsko-naučnim etapama, mjerena je različitim metodama, sa različitim tačnostima. Vrijednost koja se dobija po bilo kojoj metodi iznosi oko 300.000 km/sec. Kao najtačnija vrijednost računa se slijedeća:

C = (299.793.458 ± 12) m/s.

Do vremena Galileja vladalo je mišljenje da je brzina svjetlosti beskonačna, 1607 god. Galileo Galilej je prvi pokušavao da izmjeri brzinu svjetlosti. Potom, tj. 1675 god. sa ovim problemom se bavio danski astronom Olaf Remer, zajedno sa astronomom Kasini. Ovaj metod je poznat kao astonomski metod (dobio je vrijednost za ***C*** = 221.000 km/sec.), kasnije tj. 1849 god. francuski naučnik Arman Fizo izvršio je mjerenje brzine svjetlosti u uslovima na Zemlji i taj metod se naziva terestrički metod. Fizo je dobio sljedeću vrijednost za brzinu svjetlosti u vazduhu:

C = 313.000 km/sec.

Nakon njega sa ovom problematikom bavili su se mnogi naučnici i dobijena je vrijednost oko 300.000 km/sec., koja se kao što smo vidjeli dobija od gore navedenog ajeta.

Što je još interesantnije, 1905 god., njemački naučnik Albert Ajnštajn[1] postavlja i objavljuje specijalnu teoriju relativnosti koja se temelji na dva postulata, od kojih jedan glasi:
-brzina svjetlosti je gornja granica brzine i ona je jednaka u svim inercijalnim sistemima. Brzina svjetlosti iznosi 300.000 km/sec.[57]
U svojoj specijalnoj teoriji relativiteta Ajnštajn iznosi nova proširena shvatanja za prostor i vrijeme.
Pri proračunima iskoristili smo brzinu v kao brzinu konja 60 km/h. da ne bi imalo sumnje isti rezultat se dobija i iz izraza poznat u fizici kao dilatacija vrijemena:

Poslje zamjene za Δt i Δto dobija se za brzinu:

$v = 0{,}999999 \bullet c$

Riječi ovoga ajeta na svoj način potvrđuju naučna otkrića iz oblasti fizike koja su otkrivena mnogo kasnije. Zar to nije još jedna mu'džiza presvijetlog Kur'ana.

“Šta god ti važno činio, i što god iz Kur'ana kazivao, i kakav god vi posao radili, Mi nad vama bdijemo dok god se time zanimate, Gospodaru tvome nije ništa skriveno ni na Zemlji ni na nebu, ni koliko trun jedan, i ne postoji ništa, ni manje ni veće od toga, što nije u Knjizi jasnoj.” (Junus: 61)

---

[1] 1905 (septembar) u ~asopisu “ Annalen der Physik” objavljen je studij pod naslovom “ Za elektro-dinamiku tijela u kretanju”. Autor studije je u to vrijeme mladi i ne mnogo poznati u nau~nu javnost, nema~ki fizi~ar Albert Ajn{tajn. Sa ovim tekstom on postavlja temelje specijalne teorije relativiteta u kojoj nam predstavlja “~udnu” teoriju za prostor i vrijeme.

[57] Univerzum je toliko prostran da se udaljenost između zvijezda i galaksija mora mjeriti u "svjetlosnim godinama." Svjetlosna godina je udaljenost koju svjestlost pređe u godini dana, brzinom od 300.000 kilometara u sekundi. Udaljenost od Sunca do Zemlje je samo osam minuta svjetlosne brzine. Uporedivši to s ovim, nama najbliža zvijezda osim Sunca, je na udaljenosti od četiri svjetlosne godine. Galaksija u kojoj obitavamo, "Mliječni Put," je 150 svjetlosnih godina u rasponu. To znači da bi putujući brzinom svjetla, uzelo 150.000 godina da pređemo udaljenost s jednog kraja Mliječnog Puta do drugog. Galaksije su u prosjeku udaljene jedna od druge oko 10 miliona svjetlosnih godina. Mnoge stotine biliona takvih galaksija sačinjavaju istinski gigantski univerzum.

U teoriji relativiteta, prostor je četverodimenzionalni kontinuitet. Četvrta dimenzija je prostor-vrijeme. Prostor je četverodimenzionalan i u Islamu. Ključni Kur'anski ajet u vezi ovoga je u suri El-Bekare: «"Ili kao onaj ko je prolazio kroz drevne ruševine grada, pa povikao, "Kako Allah može oživjeti ove što su pomrli?" Pa ga je Allah usmrtio i tako je ostao cijelu stotinu godina. Onda ga je oživio i upitao: 'Koliko si ostao?' - Dan ili dio dana - odgovori. Ne, - reče On -, ostao si stotinu godina. Pogledaj jelo i piće svoje, nije se pokvarilo; a pogledaj i magarca svog - da te Mi učinimo znakom ljudima - a pogledaj i kosti, - kako ih sastavljamo, a onda ih mesom oblažemo. I kad njemu bi jasno šta se desilo, on povika: 'Ja znam da Allah sve može!»

I kad Ibrahim reče: 'Gospodaru moj, pokaži mi kako umrle proživljuješ!' - On reče: 'Zar ne vjeruješ?' - 'Vjerujem - odgovori on, - ali samo da mi se srce smiri.' On reče: 'Uzmi četiri ptice i isjeci ih, pa pojedine komade njihove stavi na razna brda, zatim ih pozovi, brzo će ti doći." (El-Bekare, 259-260)

Ovo nam pokazuje relativnost doživljavanja vremena koje je ovisno o posmatraču. On govori o smrti (poništenju) i oživljavanju. Odamah zatim, On je upitan kako se mrtvi proživljavaju. Šta je osnova ovog šablona rekreiranja, Ibrahim pita. Da - ja vjerujem da je to istina, ali želim da znam prirodu tog proživljavanja, kako funkcioniše. Allah mu kaže da uzme četiri ptice. Ovo je osnova cijelog procesa - četiri dimenzije. Allah nam govori da je priroda svih stvari četverodimenizionlna, i da je On snaga održavanja ili Moć iza tih dimenzija. On je Živi (El-Hajj).

HIDŽRETSKI I GEROGORIJANSKI KALENDAR

«A oni su ostali u Pećini svojoj tri stotine i još devet godina..»
(El-Kahf:25-Korkut)

«I ostali su u pećini svojoj tri stotine godina i dodali devet» (Mlivo)[58]

[58] U komentaru ovog ajeta Mlivo kaže: «Broj 300 označava Sunčeve godine, a 309 Mjesečeve godine. Ako broj 309 podijelimo sa 300 dobićemo faktor 1,03 koji predstavlja temelj za preračun Mjesečeve (M) odnosno hidžretske godine u

U ovom Kur'anskom ajetu kada se govori o drugovima iz pećine kaže se da su u pećini ostali tri stotine i još devet godina (prevod Besima Korkuta) ili «tri stotine godina i dodali devet» (u prevodu Mustafe Mlive).

Većina savremenih tumača Kur'ana misli da se ovaj dodatak «i još devet godina» odnosi na hiždretski (lunarni kalendar). Jer kao što znamo lunarni mjesec iznosi 29 dana 12 sati 44 minute tj. godina traje 354,367 dana dok sunčeva godina traje 365.242199 dana. Znači, Lunarna godina se podudara sa solarnom u istoj tačci svakih 33, 5 godina. Kada uzmemo u obzir 300 solarnih godina nije teško utvrditi da to iznosi 309 lunarnih godina.

Znači Kur'anski ajet daje broj godina i po jednom i po drugom računanju vremena.

Isti primjer imamo i u navođenju godina života Nuha ﷺ u Kur'anu gdje se kaže da je živio «hiljadu manje pedeset godina».

Kad se obračuna vidi se da je živio 1000 lunarnih ili 950 solarnih godina:

«Mi smo Nuha narodu njegovu poslali i on je među njima ostao hiljadu, manje pedeset, godina, pa ih je potom zadesio potop, zato što su Allahu druge ravnim smatrali.» (El-Ankebut 14-Korkut)

NASTANAK KIŠE

"Allah je taj koji vjetrove šalje, pa oni oblake tjeraju i On ih po nebu, kako On hoće, rasprostire i na komade dijeli, pa ti vidiš kišu kako iz njih pada, i kada je On na one robove Svoje na koje želi prolije, oni se odjednom radošću ispune." (Er-Rum, 48-Korkut)

Sunčevu (S) odnosno gregorijansku godinu putem relacije S=1,03 x M. Očito nam je ova smjernica namjerno data. Koristeći faktor 1,03 dolazimo do formule kojom možemo vršiti pretvaranje: M=1,03(S-622) za pretvaranje Sunčeve u Mjesečevu godinu i S=622+M/1,03 za pretvaranje Mjesečeve u Sunčevu godinu.

Pitanje nastanka kiše je za čovjeka dugo vremena predstavljalo tajnu. Međutim, nakon otkrivanja zračnih radara, došlo se do saznanja o stadijima kroz koje kiša prolazi u toku nastanka.Prema ovome, kiša nastaje prolazeći kroz tri stadija: prvo se uz pomoć vjetra sa Zemlje podiže "repromaterijal", potom se formiraju oblaci i na kraju dolazi do formiranja kišnih kapi.Činjenice koje su, u vezi sa nastankom kiše, iznesene u Kur'anu upravo govore o ovim stadijima.

Sada se zadržimo na ova tri stadija koja su navedena u Kur'anu:

I. STADIJ: "Allah je taj koji vjetrove šalje..."

Bezbroj balončića koji nastaju pjenušanjem mora i okeana konstantno u vidu vodenih zehri odskaču iznad površine. Ove solju bogate zehre se, uz pomoć vjetra, potom prenose u atmosferske visine. Ovi sićušni komadi, zvani "aerosol", uz pomoć jednog mehanizma, zvanog "vodena zamka", ovdje dolaze u dodir sa vodenom parom koja je također došla s mora. Okupljanjem oko ovih aerosola, vodena para se zgušnjava i pretvara u vodene kapi.

II. STADIJ: "...pa oni oblake tjeraju i On ih po nebu, kako On hoće, rasprostire i na komade dijeli... "

Uz pomoć vodene pare koncentrirane oko solnih kristala ili sićušnih praškica nastaju oblaci. Zbog toga što su veoma male (presjeka od 0.01 do 0.02 mm) vodene kapljice u oblacima ostaju viseći i šireći se nebom. Na taj način se nebo prekriva oblacima.

III. STADIJ: "...pa ti vidiš kišu kako iz njih pada..."

‚Sitne vodene kapljice okupljene oko solnih kristala ili sićušnih praškica, daljnjim zgušnjavanjem formiraju kišne kapi. Na taj način kišne kapi postaju teže od zraka i, odvajajući se od oblaka, počinju se u vidu kiše spuštati na zemlju.Kao što se iz priloženog da zaključiti, sva tri stadija nastanka kiše sadržana su u navedenom ajetu. Stadiji su, povrh svega, izneseni tačnim redoslijedom. Kao i mnoge druge prirodne pojave, tako je i nastanak kiše Allah iznio na najispravniji način i to čovjeku saopćio putem Kur'ana još prije 14 stoljeća, dakle mnogo ranije no što će to nauka otkriti.Vezano za nastanak kiše, u drugom kur'anskom ajetu se navode slijedeće činjenice:

"Zar ne vidiš da Allah razgoni oblake, a onda ih spaja i jedne nad drugima gomila, pa ti vidiš kišu kako iz njih pada; On s neba, iz oblaka veličine brda, spušta grad, pa njime koga hoće pogodi, a koga hoće poštedi - bljesak munje Njegove gotovo da oduzme vid." (An-Nur, 43-Korkut)[59]

Naučnici koji su se bavili istraživanjem vrsta oblaka suočili su se sa veoma zbunjujućim rezultatima vezanim za proces nastanka kiše. Kišni oblaci se formiraju i oblikuju u jednom utvrđenom sistemu i stupnjima. Naučno objašnjenje stupnjeva formiranja jednog od kišnih oblaka cumulominbus glasi:

1. STEPEN, razgonjenje: Oblaci se uz pomoć vjetra guraju, odnosno razgone sa svojih mjesta.

2. STEPEN, spajanje: Ovi mali oblaci (cumulus), koji se razgone od strane vjetra, spajaju se na mjestu do kojeg su dogurani i tako formiraju novi i veliki oblak.

3.STEPEN, gomilanje: Nakon spajanja malih oblaka, u novoformiranom velikom oblaku dolazi do porasta energije potiska koja ga vuče gore. Energija u centru oblaka je jača u odnosu na energiju po rubnim dijelovima. Ova energija potiska u centru, koja ga vuče prema gore, čini da se oblak razvija uvisinu. Šireći se prema gore, oblaci se na taj način gomilaju jedan na drugi. To biva povodom da se trup ovog uvis naraslog oblaka ispruži prema hladnijim dijelovima atmosfere. Tako se u ovom hladnom okruženju atmosfere ledene i

[59] Mlivo prevodi u istom smislu ali nudi i objašnjenje: «Zašto ovaj ajet povezuje munju sa gradom? Objašnjenje meteorologije je da se oblaci naelektrišu kada kroz njih pada grad, kroz prostor sa ohlađenim kapljicama i ledenim kristalima. Kada se tečne kapljice sudare sa gradom one se u tom kontaktu smrzavaju i oslobađaju latentnu toplotu. Ovo održava površinu grada toplijom od površine okolnih ledenih kristala. Kad grad dođe u kontakt sa ledenim kristalom događa se fenomen. Elektroni poteku sa hladnijeg na topliji objekt. Otud grad postaje negativno naelektrisan. Negativno naelektrisanje se prazni na zemlju putem munje. Iz ovog zaključujemo da grad igra važnu ulogu u proizvodnji munje. Kao što postoje planine na Zemlji, mogu se formirati i planine grada na nebu. Moderna istraživanja atmosfere su pokazala da se cirusni oblaci kao planine grada na nebu prostiru u visini od 13 - 17 km iznad Zemlje. Vidi komentar "Kur'an o oblacima" i "Grad i munja."

vodene kapi počinju povećavati. Nakon što prođu kroz sve ove stepene i nakon što dobiju težinu toliku da na nju ne može utjecati energija koja ih vuče prema gore, ledene i vodene kapi u vidu kiše i grada počinju iz oblaka da se spuštaju na zemlju.Ne smije se gubiti iz vida da su detalje u vezi s formiranjem, građom i funkcijom oblaka meteorolozi uspjeli nedavno otkriti i to zahvaljujući suvremenoj tehnici (avion, satelit, kompjuter i sl.) koja im je bila na raspolaganju. Allah nam, pak, ove detalje iznosi u Kur'anu, koji je objavljen prije 1400 godina, u periodu kada to nijedan čovjek nije mogao znati.Mali oblaci (cumu-lus oblaci) se uz pomoć vjetra pokreću i sjedi- njuju. Upravo onako kako je to i u Kur'anu naznačeno: "...Allah razgoni oblake, a onda ih spaja i jedne nad drugima gomila..."

Što se tiče drugih kur'anskih podataka vezanih za kišu, oni upozoravaju na momenat da se kiša spušta u određenoj količini. U poglavlju Ez-Zuhruf kaže se slijedeće:"Onaj koji s neba s mjerom spušta vodu, pomoću koje u život vraćamo mrtve predjele - tako ćete i vi biti oživljeni." (Ez-Zuhruf,11-Korkut)

Šireći se prema gore, oblaci se na taj način gomilaju jedan na drugi. To biva povodom da se trup ovog uvis naraslog oblaka ispruži prema hladnijim dijelovima atmos-fere. Tako se u ovom hladnom okruženju atmosfere ledene i vodene kapi počinju poveća-vati. Nakon što dobiju težinu toliku da na nju ne može uticati energija koja ih vuče prema gore, ledene i vodene kapi u vidu kiše i grada počinju iz oblaka da se spuštaju na zemlju. Ova naučna činjenica je od strane Allaha, dž.š., saopćena u Kur'anu prije 14 stoljeća: "...a onda ih (oblake) spaja i jedne nad drugima gomila, pa ti vidiš kišu kako iz njih pada..." (En-Nur-43

Ova mjera kiše je, također, ustanovljena suvremenim istraživanjem. Prema određenim proračunima, provedenim tokom ovih istraživanja, ustanovljeno je da se sa Zemljine površine u jednoj sekundi ispari 16 miliona tona vode. U toku godine ova količina dostiže cifru od oko 513 triliona tona vode. A to je ujedno i godišnja količina kiše koja se u toku godine spusti na Zemlju. Voda je, dakle, u jednoj neprestanoj ravnoteži, "prema određenoj mjeri" ona konstantno kruži. A održavanje života na Zemlji se, također, osigurava upravo ovim

neprestanim kruženjem vode. Kada bi čovjek upotrijebio sve pogodnosti cijele tehnologije kojom raspolaže, on, opet, nikada ne bi bio u mogućnosti vještački proizvesti ovo kruženje. Ukoliko bi došlo do i najmanjih promijena u količini, ubrzo bi nastale velike ekološke neuravnoteženosti, a to bi dovelo u pitanje održanje života. To se, međutim, nikada neće dogoditi. Kiša će, kako je to i u Kur'anu navedeno, nastaviti da se, svake godine, u istoj mjeri spušta na Zemlju. Što se tiče pokušaja da se uz pomoć prikladnih tehničkih sredstava kiša «natjera da pada» pogledajmošta o tome kaže M. A. Facy, generalni inžinjer Nacionalne meteorologije, u članku "Oborine" u Encyclopedia Universalis: "Nikada nećemo moći spuštati kišu iz oblaka koji nema karakteristike kišovitog oblaka ili oblaka, koji još nije dostigao odgovarajući stepen evolucije (zrelosti). Čovjek, prema tome, može samo, uz pomoć prikladnih tehničkih sredstava, ubrzati proces oborina čiji su prirodni uvjeti već ostvareni. Kada bi bilo drugačije, suša u praksi ne bi postojala što očito nije slučaj.

VJETROVI KOJI OPLOĐUJU

"Mi šaljemo vjetrove da oplođuju, a iz neba spuštamo kišu da imate šta piti - vi time ne možete raspolagati." (El-Hidžr, 22-Korkut)

«I šaljemo vjetrove oplođavajuće, pa spuštamo s neba vodu, te vas njome napajamo; a niste vi njeni rizničari» (Mlivo)

U ovom kur'anskom ajetu se skreće pažnja na "oplodnju" kao osobinu vjetra i da, kao posljedica toga, nastaje kiša.U ajetu se skreće pažnja da se u prvom stadiju nastanka kiše nalaze vjetrovi.Međutim, sve do početka XX vijeka bilo je poznato jedino da vjetar raznosi oblake, kao jedina veza između vjetra i padanja kiše. Što se, međutim, tiče otkrića moderne meteorologije, ona su pokazala da vjetrovi imaju ulogu "oplođavanja" prilikom nastanka kiše. Ova uloga oplodnje odvija se na slijedeći način:Zbog pjenjenja, na površini okeana i mora konstantno dolazi do formiranja bezbroj zračnih mjehurića. U trenutku rasprsnuća ovih mjehurića, u zrak se izbacuje na hiljade komadića veličine jednog stotog dijela milimetra. Ovi komadići, nazvani "aerosol" se, pomiješani sa prašinom sa kopna, uz pomoć vjetrova prenose u gornje slojeve atmosfere.

Aerosoli, koji su tako uz pomoć vjetrova dospjeli na velike visine, ovdje dolaze u dodir sa vodenom parom. Okupljanjem oko ovih aerosola, vodena para se zgušnjava i pretvara u vodene kapi. Koncentriranjem na jednom mjestu, ove vodene kapi prethodno formiraju oblak, a potom se u vidu kiše spuštaju na Zemlju.Kao što se vidi, vjetrovi vrše "oplodnju" aerosola vodenom parom koja se u slobodnom obliku nalazi u atmosferi i, na taj način, osiguravaju formiranje kišnih oblaka.U slučaju da vjetar ne posjeduje ovu osobinu oplođavanja, u višoj atmosferi nikada ne bi moglo doći do formiranja vodenih kapljica, pa, analogno tome, ne bi postojalo ni nešto što se zove kiša. Bitan momenat ovdje je taj da je ova kritična uloga vjetra u nastanku kiše stoljećima prije saopćena u kur'anskom ajetu. I to u historijskom razdoblju kada čovjek skoro ništa nije znao o prirodnim pojavama.

Mlivin prevod koji za razmatranje tematike kakvom se bavi ova knjiga nudi puno više komenatara od ostalih prevoda da je slijedeći komentar na ovaj ajet: «Postoje dvije mogućnosti objašnjenja ovog ajeta. Vjetrovi koji oplođuju mogu se smatrati oplođivačima biljki pomoću prenošenja polena, ali se može isto tako raditi o slikovitom izrazu koji analogijom evocira ulogu vjetra, što jedan oblak koji ne daje kišu, pretvara u oblak koji oslobađa pljusak.»

OŽIVLJAVANJE ZAMRZLE ZEMLJE

Prevod i komentar kuranskih ajeta 22:5 i 41:39

Allah uzvišeni u Kur’anu kaže: “I vidiš zemlju beživotnu, pa kad spustimo na nju vodu, ustreperi i uzbuja, i iznikne svaki par prekrasni.” (Kur’an, 22:5)

“I od znakova Njegovih je što ti vidiš zemlju smirenu, pa kad na nju spustimo vodu, zatreperi i uzbuja. Uistinu, Onaj koji je oživljava, je Oživljavač mrtvih. Uistinu, On je nad svakom stvari Posjednik moći.” (Kur’an, 41:39)

Ovaj ajet opisuje šta se događa sa suhim tlom kada na njega padne voda i pominje tri faze kroz koje prolazi dok se biljka ne pojavi iznad tla i ne dadne plodove. Šta savremena nauka kaže o fazama klijanja?

Treperenja tla

Pod treperenjem tla podrazumijeva se pokretanje čestica tla, a ne kretanje zemljine kore u cjelini kao u slučaju zemljotresa. Te čestice sastavljene su od spojenih slojeva zemlje kremenjače i glinice.

Slojevi se nalaze jedan na drugom. Kad voda prodre u te slojeve, ona prouzrokuje bubrenje blatnih čestica. Tako padanje kiše na tlo, u dovoljnoj količini, uzrokuje pokretanje zemljinih čestica. To se može objasniti na slijedeći način:

a) Elektrostatički naboj na površini čestice (koji se javlja nakon dodira s vodom) uzrokuje njenu nestabilnost, a agitativni pokreti se ne stabiliziraju osim neutralizacijom tog naboja njemu suprotnim.

Ovdje jasno možemo opaziti Allahovu, dž.š, mudrost u stvaranju svih stvorenja u parovima, što poziva ka stabilnosti i miru.

b) Pokretanje i agitacija čestica tla također se događa zbog njihovih sudara sa česticama vode. Kretanje čestica vode nema određeni pravac, pa se čestice tla tresu i pokreću iz svog mjesta obzirom da bivaju udarane sa svih strana.

Botaničar Robert Braun (1828) zapazio je te kretnje čestica tla i nazvao ih Braunove kretnje.

Kad god je voda u obilnoj količini, to povećava rastojanja između čestica tla i olakšava njihovo kretanje. Ako se količina vode smanji, one se približavaju i usporavaju pokrete, dok kretanje sasvim ne zamre. Tako je to kretanje, dakle, direktno zavisno od djelovanja vode i čestica tla.

Faza bubrenja

Pod ovim izrazom podrazumijeva se bubrenje, nadimanje i zadebljanje čestica tla. Tlo zbog toga raste po veličini rastom pojedinih svojih čestica. Ranije smo spomenuli da se tlo sastoji od spojenih slojeva.

Između svakog od njih postoje praznine koje dozvoljavaju vodenim česticama i rasplinutim jonima da uđu. Kada se voda i hranljivi elementi rasplinu u njima, difundiraju između slojeva, što rezultira povećanjem veličine čestica tla.

To je analogno nadimanju blata (u laboratorijskom eksperimentu). Kada se na njega izlije izvjesna količina vode, blato se nadme zbog apsorpcije vode.

Ovdje se događa nešto drugo što drži vodu da ne iscuri zbog gravitacije, jer čestice nose vodu između njih u slojevima i ona tako ima mogućnost da zadrži vodene čestice na njenoj površini privlačenjem elektrostatičkih sila i međusobnom fuzijom vodenih čestica, što ih čini kao posudu koja sprečava oticanje vode.

Faza klijanja

Klijanje sjemena počinje u ovoj fazi. Kad vode ima dovoljno, sjemeni embrio postaje aktivan i upija jednostavne hranjive materije.

Korijenje raste dolje (Allahovom voljom), između čestica tla. Primarni pupoljci rastu slijedeći. Oni idu gore prodirući kroz čestice tla i pojavljujući se iznad površine zemlje i usmjeravajući se ka svjetlosti

NEMIJEŠANJE MORA

Specifičnost mora, koja je od strane istraživača otkrivena u skoroj prošlosti, u Kur'anu se ističe na slijedeći način: "Pustio je dva mora da se dodiruju, izmedu njih je pregrada i oni se ne miješaju." (Ar-Rahman:19,20-Korkut)

Ova, Kur'anom saopćena, karak-teristika mora - da se međusobno dodiruju, a da se njihove vode apsolutno ne miješaju - u nedavnoj prošlosti otkrivena je od strane okeanografa. Ustanovljeno je da se, zbog prisutnosti jedne fizičke snage, nazvane "površinski napon", vode susjednih mora ne miješaju. Površinski napon, koji proizlazi iz različite gustine mora, gotovo poput zida sprečava međusobno miješanje voda.Svakako je zanimljiv momenat da se ova činjenica nalazi u Kur'anu, što je, opet, još jedan veoma efektan odgovor onima koji tvrde da je Kur'an napisan od strane čovjeka, Muhammeda, a.s. Kur'an se pojavio u periodu kada čovjek nije imao pojma niti o fizici, ni o površinskom naponu, a niti o okeanografiji.

MORSKE TMINE I UNUTRAŠNJI VALOVI

"Ili su kao tmine dubokih mora koje prekrivaju talasi sve jedan za drugim, iznad kojih su oblaci, sve tmine jedna iznad drugih, prst se pred okom ne vidi, - a onaj kome Allah ne da svjetlo neće svjetla ni imati." (En-Nur, 40-Korkut)

Generalno okruženje dubokih mora je ovako opisano u knjizi Oceans: Danas sa sigurnošću znamo da tmina dubokih mora i okeana vlada na dubini od oko 200 m i dublje. Na ovim dubinama skoro uopće nema svjetlosti. A, na dubinama preko 1000 m apsolutno je nemoguće naići ni na kakvu svjetlost.

Pored podataka vezanih za generalnu geografsku građu mora i okeana, karakteristike živih bića koja tu žive, danas je čak moguće doći i do podataka koji govore o količini vode određenog mora ili okeana, površini, dubini i sl. Ipak, da bi se došlo do svih ovih podataka, čovjek je primoran koristiti se raznim specijalnim pomagalima i podmornicama izrađenim uz pomoć suvremene tehnologije. Bez ovih pomagala skoro je nemoguće da čovjek dopre do morskih dubina preko 40 m. Uporedo sa tim, bez određenih pomagala je apsolutno nemoguće da čovjek dospije i ostane živ na tamnim okeanskim dubinama od oko 200 m. Zbog toga, naučnici su detaljne podatke o morima uspjeli otkriti tek u skoro vrijeme. Suprotno tome, frazu "tmina dubokih mora" sadržanu u En-Nur suri je Kur'an iznio prije 1400 godina. Iznošenje ovog podatka u Kur'anu i to u periodu kada nije postojalo nikakve tehnologije i kada, prema tome, nije postojalo nikakvo pomagalo pomoću kojega bi čovjek mogao zaroniti u morske dubine, svakako je svojevrsna mudžiza ove uzvišene Knjige.

Uporedo sa navedenim, u istom ajetu sure En-Nur, u formulaciji "...kao tmine dubokih mora koje prekrivaju talasi sve jedan za drugim, iznad kojih su oblaci, sve tmine jedna iznad drugih...", Kur'an upozorava na još jednu nedavno otkrivenu naučnu mudžizu:Naučnici su nedavno otkrili da "na površini morskih slojeva sa različitom gustinom postoje unutrašnji valovi koji čine granicu između ovih slojeva". Unutrašnji valovi prekrivaju dubine mora i okeana, pošto duboka mora posjeduju veću gustoću vode na

dubinama u odnosu na površinsku vodu. Unutrašnji valovi se ponašaju kao površinski valovi. Kao i vanjski valovi, i unutrašnji valovi se mogu razbijati. Unutršnji valovi se ne mogu primijetiti prostim ljudskim okom, jedino su uočljivi prilikom istraživanja promjena temperature i slanosti mora ili okeana.

Podatak iznesen u navedenom kur'anskom ajetu je u apsolutnom skladu sa navednim objašnjenjem. Bez provođenja određenih istraživanja, čovjek je u stanju uočiti jedino valove koji su na površini mora, dok je unutarnje talasanje apsolutno nedostupno. Ali, u suri En-Nur Allah ﷻ upozorava na drugi oblik talasanja koje se pojavljuje na morskim dubinama. Neosporno je da je i ova činjenica, koju su naučnici nedavno uspjeli otkriti, jedan od pokazatelja da je Kur'an riječ Sveznajućeg, Allaha.

PRIČA OD DOKTORU TEJASENU I OSJETILNIM DIJELOVIMA KOŽE

Dr. Tejatat Tejasenu, šefu katedre za anatomiju na Chiang Mai Univerzitetu u Tailandu, predočeni su neki hadisi i ajeti koji se odnose na njegovu specijanost- anatomiju. Ovaj naučnik je tada izjavio da to nije novina i da o tome govore i budističke knjige (on je tada bio budista).

Nakon godinu dana ovaj doktor se izvinuo svojim sagovornicima na konferenciji rekavši da u budističkim knjigama nije našao ono što je mislio da se nalazi. Ovi su mu tada predočili neke kur'anske dokaze. Jedan od dokaza odnosio se na moderna otkrića iz oblasti dermatologije (medicinske nauke koja se bavi izučavanjem i liječenjem kože op.p). Pitanje se odnosilo da to da li bi čovjek prestao osjećati bol prouzrokovan opekotinama. Odgovor Dr. Tejasena je bio: "Da, ukoliko su opekotine duboke!" Da bi u potpunosti dočarao razgovor s ovim doktorom prenosim u detalje razgovor koji je s njim objavljen a može se naći na web stranici www.it-is-truth.org.

«Dr. Tejasenu smo se obratili sljedećim riječima: "Vjerujemo da će vam biti interesantno da saznate da u ovoj knjizi, Kur'anu, postoji

1400 godina star opis koji govori o momentu kazne za nevjernike koji će biti prženi džhennemskom vatrom. Ovaj opis kaže da, kada im koža izgori, Allah će nevjernicima dati novu kožu kako bi mogli osjetiti kaznu koja im se daje, time ukazujući na činjenicu da se nervi preko kojih osjećamo nalaze u koži." Ajet glasi:"One koji ne vjeruju u dokaze Naše Mi ćemo sigurno u vatru baciti; kad im se kože ispeku, zamijenit ćemo im ih drugim kožama da osjete pravu patnju. Allah je, zaista silan i mudar".(En-Nisa':56)

Upitali smo: "Da li se slažete da je ovdje, prije 1400 godina, ukazano na bitnost činjenice da se nervi preko kojih osjećamo završavaju u koži?" Dr. Tejasen je odgovorio: "Da, slažem se. Poznavanje činjenica o osjetilnosti je očigledno prisutno već dugo vremena jer vidimo da se kaže da ako neko nešto pogriješi biti će kažnjen gorenjem u vatri a zatim će Allah toj osobi dati novu kožu i njome je prekriti kako bi ponovo osjetila bolnu patnju. To znači da su oni još prije mnogo godina znali da se receptori (prijemnici) za osjećaj bola moraju nalaziti u koži te su govorili o obnavljanju kože."

Koža je centar osjećaja opekotina. Dakle, ukoliko bi koža potpuno izgorila, čovjek gubi osjećaj bola. Iz ovog razloga će Allah ﷻ kazniti nevjernike na Sudnjem danu time što će im vraćati njihove kože sve jednu iza druge, kao što je to On, Uzvišeni, rekao u Kur'anu: «One koji ne vjeruju u dokaze Naše Mi ćemo sigurno u vatru baciti; kad im se kože ispeku, zamijenit ćemo im ih drugim kožama da osjete pravu patnju. Allah je, zaista silan i mudar.»(En-Nisa'-56)

Profesora Tejasena smo dalje upitali: "Je li moguće da su ovi ajeti poslaniku Muhammedu ﷺ mogli doći iz nekog ljudskog izvora?" Profesor Tejasen je priznao da čovjek nije mogao biti izvor tog znanja ali je ostao zapitan od kuda je Muhammed to mogao saznati? Naš odgovor je glasio: "Od Allaha, onog koji je najviše hvaljen i uzvišen." "Ali ko je upošte Allah?", bilo je profesorovo sljedeće pitanje. Naš odgovor je glasio: "On je Stvoritelj svega što postoji. Ako spoznate neku mudrost, to je zato što mudrost dolazi samo od Onoga koji je Najmudriji. Ako dođete do nekog novog saznanja o stvaranju svemira, onda je to iz razloga što je svemir djelo Onoga koji posjeduje svo znanje. Ako nađete savršenost u stvorenjima, onda to ukazuje na činjenicu da su ta stvorenja stvorena od strane

Onoga koji najbolje poznaje stvari. I ako nađete milost, onda je to svjedok činjenice da ona dolazi od Najmilostivijeg. Na isti način, ako shvatite stvaranje kao dio jedog jedinstvenog poredka gdje je sve čvrsto povezano, onda je to pokazatelj da je to stvaranje djelo Jedinog Stvoritelja, slavljen i uzvišen neka je On."

Profesor Tejasen se složio sa onim što smo rekli. Vratio se u svoju zemlju gdje je održao nekoliko predavanja o njegovim novih saznanjima i otkrićima. Prenešeno nam je da je 5 njegovih studenata, kao rezultat ovih predavanja, prešlo na Islam. Potom je uslijedila Osma Saudijska Medicinska Konferencija prilikom koje je profesor Tejasen prisustvovao na nekoliko izlaganja o tome šta Kur'an i Sunnet kažu o medicini. Protekla su 4 dana u kojima je profesor Tejasen razgovarao sa učenjacima, muslimanima i nemuslimanima o ovom fenomenu Kur'ana i Sunneta. Na koncu, Dr. Tejasen je ustao i izjavio: "U protekle 3 godine sam postao zainteresovan za Kur'an kojeg sam dobio od šejha Abdulmedžid Az-Zindanija. Prošle godine sam od šejha također dobio tekst kojeg je napisao profesoor Keith Moore. Šejh me zamolio da prevedem taj tekst na Tai jezik i održim par predavanja muslimanima u Tailandu. Ja sam ispunio ovaj njegov zahtjev i to možete potvrditi na kaseti koju sam šejhu donio kao poklon.Na osnovu mog ličnog istraživanja, i na osnovu onoga što sam saznao na ovoj konferenciji, ja vjerum da sve ono što je zabilježeno u Kur'anu prije 1400 godina mora biti istina koja se može dokazati naučnim putem. S obzirom da vjerovjesnik Muhammed nije mogao ni čitati ni pisati, Muhammed je morao biti poslanik i dostavljač ove istine koja mu je bila objavljena kao pouka od Jedinog Stvoritelja. Ovaj stvoritelj mora da je Allah, ili Bog. Stoga, smatram da je vrijeme reći 'La ilahe illallah', niko nije dostojan da mu se robuje osim Allaha, 'Muhammedu-r-resullullah', Muhammed je Allahov poslanik.."

"Mnogo sam naučio ne samo iz naučnih predavanja koja su održana ovdje na konferenciji nego i sastajući se sa mnogim velikim naučnicima te postajući prijatelj sa nekima od njih. Najdragocjenija stvar koju sam dobio na ovoj konferenciji jeste 'La ilahe illallah Muhammedu-r-resullullah' i to što sam postao musliman."

Istina zaista dolazi od Allaha ﷻ koji je u Kur’anu rekao: «Oni kojima je dato znanje dobro znaju da je ono što ti se objavljuje od Gospodara tvoga istina i da vodi na put Silnoga i Hvaljenoga! (Es-Seb'a:6)

ŽELJEZO

Željezo je jedan od elemenata istaknutih u Kur'anu. U Suri Hadid, 25 ajet Uzvišeni kaže: "..I spustili smo gvožđe - u njemu je sila žestoka i korist za ljude...»

Riječ "spustili" (enzelna) posebno korištena za željezo u ovome ajetu, moglo se misliti o posjedovanju metaforičkog značenja da se objasni kako je željezo dato ljudima u cilju koristi. Ali kada uzmemo u razmatranje literalnog značenja riječi, koje se, "biti fizički poslano dole sa neba", vidimo da ovaj ajet implicira veoma signifikantno naučno čudo.

Zato su savremena astrološka istraživanja očitovala da je željezo pronađeno u našoj zemlji ustvari došlo sa gigantskih zvijezda iz vanjskog neba.Teški metal u kosmosu se proizvodi u nukleusu velikih zvijezda. Naš solarni sistem, kako god, ne posjeduje odgovarajuću strukturu stvaranja irona. Iron jedino može bidi proizveden u velikim zvijezdama većim od Sunca, gdje temperatura dostiže petsto hiljada miliona Celzijusevih stepeni. Kada iznos irona dostigne određeni stepen u zvijezdi, zvijezda ga ne može dalje držati gdje zatim eksplodira, a tada se naziva "nova" ili "supernova". Kao rezultat ove eksplozije, meteori koji sadrže iron se raspršuju preko kosmosa, zatim se kreću prema prazninama sve dok ih ne privuče neka gravitaciona sila nebeskih tijela.

Sve ovo pokazuje da željezo nije sa Zemlje, već je donešeno sa eksplodirajućih zvijezda u svemiru pomoću meteora, i biva tako 'poslano dole na Zemlju' na tačno isti način kao što je izrečeno u ajetu: Jasno je da ova činjenica nije mogla biti poznata u sedmom stoljeću, kada se Kur'an objavljivao.

MOZAK

"Nikako! Ako ne prestane, zaista ćemo ga ščepati za kiku,kiku lažnu, grješnu,"(El-Alaq,15-16-Korkut)

Izjava "kika lažna i griješna" u navedenom ajetu je najinteresantnija. Istraživanja koja su se vršila izvjesni broj godina otkrila su da prednji

dio, koji je odgovoran za uređavanje i probirljive dužnosti mozga, laže u tom dijelu glave. Naučnjaci su otkrili ovu funkciju kike, koju je Kur'an podvukao prije 1,400 godina, u prošlih 60 godina. Ukoliko pogledamo unutrašnjost lubanje prednjeg dijela glave, naći ćemo prednji dio mozga. Knjiga zvana Essentials of Anatomy and Physiology, koja uključuje rezultate posljednjih istraživanja ovoga dijela, kaže: Motivacija i promišljanje planiranja i iniciranja pokretanja dešava se u prednjem dijelu lobanje, predprednjem dijelu. Ovo je mjesto združivanja kora..Knjiga još kaže: U relaciji toga motivacijskog uplitanja, prednji dio se također smatra funkcionalnim centrom napada... Zbog toga, ovaj dio mozga je zadužen za planiranje, motivisanje, iniciranje dobrog i lošeg ponašanja, kao i govorenje laži i istine.Tako jasna izjava "kika,lažna i griješna" odgovara u potpunosti gornjim navodima.

MLIJEKO

Kako nastaje mlijeko? Stručnjaci su uspjeli pratiti kretanje hrane u crijevima stoke. Istražili su kako se stvara mlijeko, te su pronašli da se kiseli enzimi pretvraju hranu u kašastu smjesu koja se kreće kroz criieva. Krvne dlačice (vlakna) apsorbuju rastvorene hranjive tvari iz te smjese, nakon čega se hranjive tvari kreću kroz krv sve dok ne stignu u mliječne žlijezde gdje se mliječne tvari apsorbuju iz krvi, pa nastaje mlijeko koje je proizašlo prvo iz kašaste smjese u želudcu a zatim iz krvi. U suri Nahl 66-ti ajet Uzvišeni kaže: «Vi imate pouku u stoci: «Mi vam dajemo da iz utroba njenih mlijeko čisto pijete, koje nastaje od grizina i od krvi-ukusno onima koji ga piju.»

Inače, formalno cirkulaciju krvi je otkrio muslimanski učenjak 600 godina nakon preseljenja na Ahiret Muhammeda ﷺ, a Zapad je to upoznao preko Vilijama Harvija 400 godina kasnije.

PRITISAK

Nakon što je čovjek uspio da poleti, da se uspne na više nivoe, spoznao je da sve što se više penje u visine smanjuje se kisik i zračni

pritisak što stvara veliku tegobu u prsima i poteškoće u disanju. Allah ﷻ kaže u suri El-En'am 125 ajet:

«Onome koga Allah želi da uputi-On srce njegovo prema islamu raspoloži, a onome koga želi u zabludi da ostavi on srce njegovo stegne i tegobnim učini kao kad čini napor da na nebo uzleti...»

U udžbeniku biologije za četvrti razred srednje škole stoji:»Poznato je da barometarski pritisak, a istovremeno i parcijalni pritisak kiseonika, opada sa porastom nadmorske visine, Smatra se da čovjek, u prosjeku može,bez vidljivih posljedica, da izdrži smanjenje barometarskog pritiska do oko 2500 metara nadmorske visine.. .iznad ove visine javljaju se simptomi zamora.»[60]

PRIMJER IZ SURE JUSUF

U suri Jusuf kada se navode riječi Jusufa ﷺ: »Sijaćete sedam godina uzastopno» - reče -, «pa ono što poženjete u klasu ostavite..» (Jusuf 47) naglašava se da se požnjeveno ne odvaja od klasa. Do zaključka da će tako pšenica puno duže zadržati svoju kvalitetu ljudi su došli mnogo mnogo kasnije.

LJUDSKA PLUĆA SVJEDOČE

Rendgenskim snimkom lijevog plućnog krila uvidjelo se da ga je Stvoritelj tako načinio da njegov sadržaj tvori natpis na arapskom «La ilahe ilallah, Muhammedur-resulullah» tj. Nema Boga osim Allaha, Muhammed je Njegov poslanik.

PČELE

Gospodar tvoj je pčelu nadahnuo: "Pravi sebi kuće u brdima i u dubovima i u onome što naprave ljudi, zatim, hrani se svakovrsnim plodovima, pa onda idi stazama Gospodara svoga, poslušno!" Iz

[60] Muso Dizdarević; Biologija za IV razred gimnazije, Ministarstvo ONKiS, Sarajevo 1996.g., Str.12.

utroba njihovih izlazi piće različitih boja koje je lijek ljudima. To je, uistinu, dokaz za ljude koji razmišljaju. (En-Nahl:68-69)

Kad govori o odlasku pčele iz košnice, Kur'an koristi ženski oblik glagola. Za jednog Arapa ovo pokazuje da je pčela o kojoj se govori ženskog roda. Možete li navesti razliku između muške i ženske pčele? Čak i ako ostavimo po strani Muhammedovo ﷺ doba, za nalaženje razlike između muške i ženske pčele potreban je stručnjak, specijalista.

Ako bismo tvrdili da je Muhammed ﷺ ovo napisao, onda je on morao posebno poznavati pčele, provoditi statističke testove, i vršiti sofisticirane eksperimente sa pčelama da bi nekako pronašao i ustanovio da je pčela koja skuplja hranu u stvari ženka te da su muške pčele nesposobne da se same hrane.

Ono što je intuitivno ljudskoj prirodi jeste da bi mi pomislili da su muške pčele te koje lete i sakupljaju hranu, a da ženske ostaju u košnici. Ipak, to nije slučaj. Muhammed ﷺ zaista nije mogao biti autor Kur'ana - on je objava od Tvorca svemira.

Allah ﷻ nam kaže da pčela proizvodi različite vrste hrane! Ovo je istina, obzirom da pčela ima jedinstven stomak koji proizvodi hranu (med) koji je različitih boja i ukusa. Allah ﷻ se, također, kao što smo već vidjeli, obraća pčelama u ženskom rodu umjesto u muškom, što je na arapskom izraženo rječju "kuli" (jedi) i "fesluki" (te slijedi)! Rod pčela se dijeli na tri vrste: matice, trutovi (muške pčele), i radilice koje su obavezno ženskog roda. Radilice su te koje grade košnice, hrane maticu, skupljaju polen i nektar te štite košnicu. Allah dž.š. se obraća radilicama i to je razlog što su u Kur'anu glagolski oblici izraženi u ženskom rodu.

MUŠICA

"O ljudi ! Navodi vam se primjer, zato ga poslušajte. Usitinu! Oni koje prizivate mimo Allaha, neće stvoriti mušicu, makar se skupili radi nje. A ako im ta mušica uzme nešto, nikada to od nje vratiti ne mogu. Slab je onaj koji traži i ono što se traži!" (El-Hadždž, 73-Korkut)

Šta znače ove riječi? Nisu ljudi prije znali šta to znači, ali danas se otkriva. Mušica kada hoće da uzme svoju hranu dođe na nju i iz sebe izbaci tekućinu (kiselinu) koja tu hranu "svari" prije nego što je uzme u svoje tijelo. Dakle, ona uzima gotovu, obrađenu hranu u svoje tijelo. Također su naučnici utvrdili da bol od ugriza komarca (grize samo ženka) ne potiče, u stvari, od samog ujeda, već od tečnosti koju komarac miješa sa krvlju da bi se spriječilo grušanje. Kada govorimo i kazujemo ove ajete naučnicima, oni kažu: "Zar je moguće da čovjek kaže prije 1400 godina, u vrijeme kada su ljudi svoju živu djecu zakopavali i nemilice ubijali jedni druge? Zar je moguće da to čovjek kaže?" Odgovor je: "Nije moguće. To je Allahova objava."

PAUKOVA MREŽA

U Kur'anu se kaže: 'ženka pauka koja napravi svoju mrežu'? Zašto 'ona' napravi tu mrežu, a pauk u arapskom jeziku je muškog roda kao i u našem jeziku?" Ljudi nisu znali o čemu se radi. Danas se otkriva i dokazuje da paukovu mrežu ne može napraviti mužjak već samo ženka pauka, i zato Uzvišeni Allah kaže: "...Ona koja napravi tu mrežu..." (El-Ankebut 41)

OTISCI PRSTIJU

Allah Uzvišeni u suri Kijame 3-4 kaže: "Zar čovjek misli da kosti njegove nećemo sakupiti? Hoćemo, Mi možemo stvoriti jagodice prsta njegovih, ponovo." (Korkut)

Ako posmatrate neke dijelove kože, vidjećete grebene i brazde razmještene po određenoj mustri. Te izbočine se pojave u 13-oj sedmici intrauterinog života na jagodicama prstiju, a kasnije se prošire cijelom volarnom površinom šake i stopala. One se nikada ne mijenjaju, osim što mogu vremenom postati izraženije. Izgled tih šara je genetski određen.

Škotski fizičar Henry Faulds počeo je studirati otiske prstiju kao hobi krajem XIX stoljeća. Faulds je služio kao član medicinske misije u Indiji i Japanu i koristio je svoju poziciju da se bavi svojim omiljenim hobijem. Svoj hobi je nazvao daktilografija i uglavnom se njemu pripisuje prijedlog da bi se otisci prstiju mogli upotrijebiti za

hvatanje kriminalaca. Danas, proučavanje otisaka prstiju je opće poznato kao nauka o dermatoglifima. Dermatoglifi su, dakle, crteži na površini kože, koje čine grebeni i brazde između njih. Međutim, metoda modernog izučavanja otisaka prstiju može se pratiti od naučnika sedamnaestog stoljeća Marcella Malpighija koji je uočio kožne papile i znojne pore kožnih brazda. Engleski botaničar N. Grew je 1684. prvi je opisao mustre kožnih brazda u izvještaju za Kraljevsko Društvo. Ove mustre je J. E. Purkinje kasnije klasificirao u devet grupa. Njegova podjela u devet osnovnih mustri grubo bi odgovarala sistemu šara koji se danas koristi. Mada je Henry Faulds bio prvi koji je predložio upotrebu otisaka prstiju za hvatanje kriminalaca, njegov prijedlog je bio u velikoj mjeri ignoriran sve dok engleski astronom i izumitelj Sir Frencis Galton nije formulisao detaljan sistem klasifikacije. Huan Vučetić, doktor u Argentini, proučavao je Galtonove zapise i pronašao metod identifikacije otisaka prstiju koji je usvojila policija u La Plati, Argentina. To je bio prvi sistem identifikacije koji je bio zvanično prihvaćen i još uvijek je u upotrebi u nekoliko država Južne Amerike. U dvije godine razvoja Vučetićevog sistema identifikacije, Sir Edvard Henry, britanski istraživač naimenovan u Bengalu, Indija, izmislio je sličan sistem identifikacije. Sir Henrijev metod identifikacije i klasifikacije je uskoro bio usvojen u Engleskoj i još uvijek je najšire korišten metod u zemljama engleskog govornog područja. Metod identificira tri osnovne šare otisaka prstiju: lukovi, petlje i zavoji spirale. Svaka mustra ima neznatne varijacije. U svrhu identifikacije, otisci prstiju su razvrstani po tipu (tip osnovne mustre) i po broju (broj šara) što ih je učinilo mnogo lakšim za međusobno razlikovanje. Kod svake individue, mustra i broj brazda na desnoj ruci bitno različit od mustre i broja šara na lijevoj ruci. Premda dvoje ljudi imaju isti tip mustre, tačna mustra i broj brazdi će uvijek biti različit.

Metode detekcije i komparacije otisaka prstiju su dosta uznapredovale od početka stoljeća. Istraživači su koristili mnoštvo tehnika da ispitaju i zabilježe otiske prstiju. Kada osoba nešto dotakne, otisak ostane zato što znojne pore duž kožnih brazda vrha prsta ostave obris. Kroz znojne pore se konstantno luče mala zrnca znoja, zbog čega je nemoguće da ne ostane otisak. Znoj sadrži oko 99% vode. Kada znoj isparava tragovi soli, amino kiselina, i masti ostaju.

Istraživači koriste praškove i hemikalije, kao što je jod i srebreni nitrat da osvijetle otiske. Novi metod upotrebe laserskih zraka je još uvijek u eksperimentalnom stadiju. Kriminalci su godinama pokušavali da uklone kožne brazde sa svojih prstiju. Najpoznatiji primjer je primjer Johna Dellengera koji je koristio kiselinu da ukloni brazde. Međutim, brazde su ponovo narasle i ponovo se pojavile u svojoj orginalnoj mustri.

RAĐANJE

«O ljudi, kako možete sumnjati u oživljenje, - pa, Mi vas stvaramo od zemlje, zatim od kapi sjemena, potom od ugruška, zatim od grude mesa vidljivih i nevidljivih udova, pa vam pokažemo moć Našu! A u materice smještamo šta hoćemo, do roka određenog, zatim činimo da se kao dojenčad rađate i da poslije do muževnog doba uzrastate; jedni od vas umiru, a drugi duboku starost doživljavaju, pa začas zaboravljaju ono što saznaju. I ti vidiš zemlju kako je zamrla, ali kad na nju kišu spustimo, ona ustrepće i uzbuja, i iz nje iznikne svakovrsno bilje prekrasno.» (El-Hadž,5)

Kada se u Kur'anu ljudi pozivaju u iman, spominju se veoma različite teme. Kao dokaz čovjeku, Allah nekada ističe nebesa, nekada Zemlju, a nekada biljke i životinje. Opet, u mnogo ajeta se savjetuje čovjeku da se osvrne na stvaranje, rađanje čovjeka samog. Veoma često se podsjeća na to kako je čovjek došao na svijet, kroz koje je etape prolazio i šta mu je temeljna građa. Ilustracije radi, u jednom ajetu stoji slijedeće: Stvaranje čovjeka i čudotvorne karakteristike toga su naglašene i u još mnogo ajeta. Međutim, među ovim akcentima postoje takvi podaci i detalji koje nikako nisu mogli znati ljudi koji su živjeli u VII stoljeću. Neki od tih detalja su slijedeći:

1.) Čovjek ne nastaje od cijele količine sperme, već, naprotiv, od njenog veoma malog dijela - spermatozoida.

2.) Spolnost bebe se određuje od strane muškarca.

3.) Ljudski embrio se za maternicu zalijepi gotovo isto kao pijavica.

4.)Čovjek se u maternici razvija u tri mračne komore. Sigurno je da su ljudi u stoljeću objavljivanja Kur'ana znali da je sperma koju u toku spolnog odnosa ispušta muškarac temeljna materija formiranja jedinke. Da se dijete rađa u prosjeku nakon devet mjeseci je također činjenica koja se mogla jednostavno opaziti, koja nije iziskivala istraživanja da se do nje dođe. Međutim, činjenice koje smo naprijed naveli su bile daleko iznad dostupnosti čovjeka tog perioda. To je jedino bilo moguće otkriti zahvaljujući tehnologiji XX stoljeća.

Kapljica sperme

U toku spolnog općenja muškarac odjednom izbaci u prosjeku oko 250 miliona spermatozoida. Do dospijevanja do jajeta, spermatozoidi prevale težak put kroz majčinu utrobu. U toku ovog putovanja, od 250 miliona svega oko 1000 spermatozoida uspije doći do jajeta. Na kraju utrke koja traje 5 minuta, jaje prima samo jedan spermatozoid. Dakle, bit čovjeka ne leži u cijeloj količini sperme, nego u njenom jednom sićušnom dijelu. Ova činjenica se u Kur'anu objašnjava na slijedeći način: "Zar čovjek misli da će sam sebi prepušten biti, da neće odgovarati? Zar nije bio kap sjemena koje se ubaci?"(El-Kijama, 36 - 37)

Ako se obrati pažnja, primijetit će se da nam Kur'an saopćava da se čovjek ne začinje od cijele količine sperme, već, naprotiv, od njenog malog dijela - kapi! Poseban naglasak navedenog ajeta, iznošenje činjenice koju je jedino moderna nauka uspjela otkriti, dokaz je da navedena činjenica ima svoje božansko izvorište, da dolazi od Onoga koji je Sveznajući.

Smjesa u spermi

Hranljiva tečnost, koju nazivamo spermom i koja nosi spermatozoide, ne sastoji se samo od spermatozoida. Naprotiv, sperma je načinjena od smjese međusobno različitih tečnosti. Ove tečnosti imaju ulogu, između ostalog, da raspolažu količinom šećera koji će podmiriti energiju koja je potrebna spermatozoidima, da svojom bazičnom osobenošću neutraliziraju kiseline na ulazu u maternicu, da

osiguraju klizavost sredine, što je neophodno za kretanje spermatozoida. Zanimljivo, kada govori o spermi, Kur'an upozorava i na ovu činjenicu, koju je stoljećima poslije otkrila moderna nauka, i spermu definira kao "smjesu sjemena": "Mi čovjeka od smjese sjemena stvaramo da bismo ga na kušnju stavili i činimo da on čuje i vidi." (Ed-Dahr, 2)

A, u drugom ajetu se, opet, upozorava da je sperma smjesa i da se čovjek stvara od "srži" ove smjese:

"To je Onaj koji zna i nevidljivi i vidljivi svijet, Silni i Milostivi, koji sve savršeno stvara, koji je prvog čovjeka stvorio od ilovače - a potomstvo njegovo od srži kapi hude tekućine." (Es-Sadžda, 6-8)

Riječ "sulalah", koja se ovdje prevodi kao "srž", pored toga znači i "najbolji dio nečega". Bilo u kojem značenju da se uzme, aktualna riječ predstavlja jedan dio neke cjeline. Navedene činjenice nam jasno stavljaju do znanja da je Kur'an riječ jedne Volje koja stvaranje čovjeka zna do njegovih najsićušnijih detalja. Ova Volja pripada Allahu, Onome koji je i jedini čovjekov Stvoritelj. Čovjek je do nedavne prošlosti smatrao da se spolnost beba određuje od strane majčinih ćelija. Ili da to, u najmanju ruku, zajedno određuju ćelije koje dolaze i od oca i od majke. Kur'an je, međutim, o ovom pitanju iznio različito stajalište, saopćio je da se spolnost bebe određuje od strane "sperme koja se izlijeva u maternicu":"I da On par, muško i žensko, stvara od kapi sjemena kad se izbaci..." (En-Nadžm, 45-46)

Uporedo sa razvojem genetike i mikrobiologije, ispravnost ove kur'anske tvrdnje je, također, i naučno dokazana. Postalo je jasno da se spolnost bebe određuje od strane ćelija sperme koje dolaze od muškarca, a da, u ovom slučaju, žena ne igra nikakvu ulogu.

Prilikom određivanja spolnosti, uticaj imaju hromosomi. Dva od 46 hromosoma koji određuju ljudsku građu imenuju se kao hromosom spolnosti. Ovi hromosomi se za muškarce označavaju kao XY, a za žene kao XX Razlog tome je taj što ovi hromosomi liče na ova slova. Y hromosomi nose gene muškosti, a X gene ženskosti.

Formiranje ploda počinje sjedinjavanjem ovih hromosoma koji se kod muškarca i žene nalaze u parovima. Oba dijela spolne ćelije, koja se kod formiranja jajeta kod žene odvajanjem rastavlja na dva

dijela, podjednako nose X hromosome. Međutim, spolna ćelija kod muškarca, koja se, također, rastavlja na dva dijela, formira dvije različite sperme koje sačinjavaju X ili Y hromosome. Ako se X hromosom, koji se nalazi kod žene, spoji sa spermom, koja sadržava X hromosom, onda se formira ženski plod. Ako se, pak, spoji sa spermom koja sadržava Y hromosom, tada se formira muški plod. Dakle, spol bebe je vezan za vrstu hromozoma koja će se spojiti sa jajetom žene.

Sasvim je sigurno da su ovo činjenice koje su sve do pojavljivanja genetike, dakle do XX stoljeća bile apsolutno nepoznate. Unatoč tome, u mnogim kulturama je bilo rašireno mišljenje da se spol djeteta određuje od strane tijela majke. Čak su, zbog toga, bile prekoravane žene koje rode žensko dijete. Međutim, trinaest stoljeća prije no što će ljudski geni biti otkriveni, Kur'an je iznio jednu činjenicu koja odbija ovo veoma rasprostranjeno sujevjerje. Kur'an je saopćio da korijeni spolnosti nisu kod žene, već u spermi koja dolazi od muškarca.Y hromosomi nose gene muškosti, a X gene ženskosti. U jajetu žene se nalaze samo X hromosomi koji obilježavaju ženski spol. U spermi muškarca se, pak, nalaze spermatozoidi koji mogu nositi i X i Y hromosome. Prema tome, spol bebe je vezan za vrstu hromozoma koju nosi spermatozoid koji oplođuje jaje ženke. Dakle, kao što je i u Kur'anu navedeno, faktor koji određuje spolnost bebe je sperma koja dolazi od muškarca. Ovaj podatak, koji je apsolutno bio nepoznat u vrijeme objavljivanja Kur'ana, je jedan u nizu dokaza da je Kur'an Allahova riječ.

Alaq zakačen za matericu

U prvom stadiju razvoja beba u majčinoj utrobi je u vidu zigota koji, kako bi se mogao hraniti iz majčine krvi, stoji priljubljen za zid maternice. Ovaj razvitak,koji je ustanovila moderna embriologija, je prije 14 stoljeća u Kur'anu opisan riječju 'alaq koja ima značenje "nešto što se zakača (lijepi, prijanja)". Ista riječ se čak koristi i u značenju "pijavice", životinje koja se lijepi za tijelo i siše krv.

Kada nastavimo sa analiziranjem kur'anskih podataka o formiranju bebe, ponovo ćemo se suočiti sa određenim, veoma bitnim naučnim čudima. Spajanjem spermatozoida koji dolazi od muškarca sa

jajetom kod žene, biva oformljena i osnovna srž bebe. Ova oplođena jajna stanica, u biologiji poznata pod pojmom "zigota", bez gubljenja vremena, rastavljanjem će se razmnožiti i postupno dobiti oblik malog "komada mesa".

Međutim, ovaj razvoj zigote ne obavlja se u nekakvoj praznini, u slobodnom hodu. Zigota se drži obješena na zidu maternice, pripija se tamo uz pomoć svojih produžetaka koji su poput korijenja. Uz pomoć ove veze, plodu je omogućeno da iz majčinog tijela siše materije potrebne za razvoj. Upravo ovdje pojavljuje se jedna vaoma važna kur'anska mudžiza. Govoreći o zigoti koja se počela razvijati u majčinoj utrobi, Allah u Kur'anu spominje riječ "'alaq":"Čitaj, u ime Gospodara tvoga koji stvara, stvara čovjeka od "alaqa'! Čitaj, plemenit je Gospodar tvoj." (El-'Alaq:1-3)

Značenje riječi "'alaq" u arapskom jeziku je "nešto što se zakači (lijepi, prijanja)". Čak se ista riječ koristi i u značenju "pijavice", životinje koja se lijepi za tijelo i siše krv. Sasvim je sigurno da u aktualnom kontekstu nije slučajno korištena riječ koja je toliko skladna sa zigotom koja se razvija u majčinoj utrobi. Ovaj slučaj još jednom dokazuje da je Kur'an objavljen od strane Gospodara svjetova, Allaha ﷻ.

Mišićima zaodjenute kosti

Drugi veoma bitan podatak koji se navodi u Kur'anu je podatak o etapama razvoja bebe u maternici. Allah je u Kur'anu saopćio da se u majčinoj utrobi stvara prvo gruda mesa, od nje kosti, a potom se kosti mišićima oblažu:"Pa onda kap sjemena ugruškom učinili, zatim od ugruška grudu mesa stvorili, pa od grude mesa kosti napravili, a onda kosti mesom zaodjenuli, i poslije ga, kao drugo stvorenje, oživljujemo, - pa neka je uzvišen Allah, najljepši stvoritelj!"(El-Mu'minun-14)

Embriologija je naučna grana koja se bavi proučavanjem razvitka zametka u majčinoj utrobi. Do nedavne prošlosti, u embriologiji su tvrdili da se kosti i mišići razvijaju istodobnim nastankom. Iz tog razloga su određeni ljudi dugo vremena tvrdili da je ovaj ajet u koliziji sa naukom.

Zahvaljujući naprednom mikroskopskom istraživanju, provedenom suvremenom tehnologijom, uspostavilo se da je doslovno tačno sve što je u Kur'anu navedeno. Ove mikroskopske analize su pokazale da se u majčinom stomaku odvija proces baš kao što je to i Kur'an naveo. U embrionu prvo dolazi do okoštavanja hrskavičnog tkiva. Potom, odvajajući se od tkiva koje okružuje kosti, dolazi do okupljanja mišićnih ćelija koje obavijaju kosti. Ovaj proces se ovako opisuje u jednoj naučnoj ediciji Developing Human:

6. sedmica: kao nastavak hskavičenja, prvo okoštavanje se pojavljuje u ključnoj kosti. Krajem 7. sedmice počinje okoštavanje dugih kostiju. Dok traje formiranje kostiju, odvajanjem od tkiva koja okružuju kosti, mišićne ćelije obrazuju mišićne mase. Mišićno tkivo se na taj način oko kosti razlaže na prednje i stražnje mišićne grupe.

Ukratko, etape nastanka čovjeka koje su opisane u Kur'anu su u potpunom skladu sa otkrićima moderne embriologije.Faze razvoja bebe u majčinoj utrobi su najavljene u Kur'anu. Kao što je i saopćeno u 14. ajetu poglavlja El-Mu'minun, kao prva etapa embrija u majčinoj utrobi, dolazi do okoštavanja hrskavičnog tkiva. Potom dolazi do okupljanja mišićnih ćelija koje obavijaju kosti. Ovaj proces je Allah jasno opisao slijedećim riječima: "...pa od grude mesa kosti napravili, a onda kosti mesom zaodjenuli..."

U Kur'anu se navodi da se formiranje bebe u majčinoj utrobi odvija u tri etape:

"On vas stvara u utrobama matera vaših, dajući vam likove, jedan za drugim, u tri tmine. To vam je, eto, Allah, Gospodar vaš, Njegova je vlast, nema boga osim Njega, pa kuda se onda odmećete?" (Ez-Zumar-6)

Ako se pažljivo prouči navedeni ajet, sasvim lahko se može primijetiti da se govori o međusobno različitom i odvojenom troetapnom nastanku čovjeka. Zaista, danas i moderna biologija, također, iznosi da se embriološki razvitak bebe u maternici odvija u tri različite etape.

- preembrionik - prve dvije i po sedmice,
- embrionik - do kraja osme sedmice i

- fetal - od osme sedmice do rođenja. Ove etape, koje se u medicinskom jeziku označavaju kao "threemaster", odnosno "tri perioda", sačinjavaju različite faze razvoja bebe u maternici. Glavne specifičnosti ova tri nivoa razvoja su ukratko slijedeće:
-Preembrionik etapa:U ovoj prvoj etapi, poznatoj kao "1. trimestar", zigot se rastavljanjem razmnožava, a potom se, nakon što dođe u stanje mase ćelija, ukopava u zid maternice. U procesu razmnožavanja, ćelije se organiziraju u tri sloja.
- Embrionik etapa:Poznata i kao "2. trimestar", ova druga etapa traje ukupno 5,5 sedmica i tokom ovog perioda zametak se naziva "živim embriom". U ovom periodu se iz slojeva ćelija pojavljuju temeljni tjelesni organi i sistemi.
-Fetal etapa:Ulaskom u treću etapu trudnoće, koja se naziva i "3. trimestar", embrio se već označava kao "fetus". Ovaj period počinje u osmoj sedmici trudnoće i traje sve do poroda. Karateristika koja ovu etapu odvaja od prethodnih je ta što, pojavljivanjem lica, ruku i nogu, fetus postaje živo biće koje vanjskim izgledom već nalikuje čovjeku. Unatoč tome što je u početku ove etape veličine od svega 3 cm, svi organi su se pojavili. Ova etapa traje do 30 sedmica i razvoj se nastavlja do sedmice poroda.Do saznanja o razvoju bebe u maternici uspjelo se doći tek uz pomoć aparata moderne tehnologije. Međutim, kao što se vidi, ovi podaci su, kao i niz drugih naučnih činjenica, na jedan zapanjujući način izneseni u kur'anskim ajetima. Iznošenje ovako krajnje ispravnih naučnih činjenica u Kur'anu, koji je objavljen u periodu kada čovječanstvo nije raspolagalo ni sa kakvim detaljnim saznanjima iz oblasti medicine, nesumnjivo je dokaz da to nije djelo čovjeka, već da su to riječi koje pripadaju jedino Sveznajućem, Allahu ﷻ.

Majčino mlijeko

Majčino mlijeko je jedinstvena smjesa stvorena od strane Allaha ﷻ, koja potpuno udovoljava bebinoj potrebi za hranom i koja bebu štiti od mogućih infekcija. Ovu čudotvornu hranu ne mogu nadomjestiti čak ni vještačke hrane za dojenčad proizvedene najsuvremenijom tehnologijom.

Koristi koje majčino mlijeko ima za bebu svakim danom sve više izlaze na vidjelo. Jedna od činjenica vezanih za majčino mlijeko koje je nauka nedavno otkrila je i činjenica da je krajnje korisno da se beba u toku dvije godine hrani majčinim mlijekom. Znanstvenici su došli do zaključka da dojenje djeteta predstavlja neophodnost za proces povratka materice u njeno prirodno stanje i materičnih kontrakcija koje pokreću dojenje.. Također kažu da oko tri četvrtine uvećanosti materice jesu posljedica nehajnosti majki u vezi sa dojenjem njihove djece..[61] O ovoj značajnoj činjenici koju je nauka nedavno otkrila, Allah nas je obavijestio prije 14 stoljeća u suri Lukman:"Mi smo naredili čovjeku da bude poslušan roditeljima svojim. Majka ga nosi, a njeno zdravlje trpi, i odbija ga u toku dvije godine. Budi zahvalan Meni i roditeljima svojim, Meni će se svi vratiti." (Luqman, 14)

U vezi porođaja možemo još primjetiti da kada Uzvišeni Allah govori o trajanju ideta (pričeka) za žene koje su se razvele prije ponovne udaje kaže: «Raspuštenice neka čekaju tri mjesečna pranja..» (El-Bekare:228)

Znanstveni napredak je dao odgovor na pitanje zašto tri a ne dva ili više? Naime liječnici kažu: «Mjesečni ciklus se prekida radi trudnoće, ali u izuzetnim slučajevima, u trudnoći se ovaj ciklus može javiti i dva puta, ali nikako tri puta. Stoga je period čekanja tri mjesečna pranja, a to je tačan, precizan i odgovarajući period za određenje trudnoće, tj. da bi se znalo da li ona postoji ili ne?

KORIST IDDETA (OBAVEZNI POSLIJEBRAČNI PRIČEK)

Posljednja nauča istraživanja na polju medicine, koja su uradili američki eksperti, potvrđuju nadnaravnost i istinitost kur'anskih ajeta koji govore o i Američki naučnici su otkrili da u organizmu žene postoji posebna vrsta bijelih krvnih ćelija koje u sebi imaju tzv. genetsku memoriju.

Naime, žena nakon smrti muža mora pričekati četiri mjeseca i deset dana prije nego se uda za drugog muskarca.

[61] Mahmut Vasfi (navodi iz knjige Jednoća Stvoritelja. Str. 357

Ove ćelije prepoznavaju strane ćelije koje ulaze u tijelo žene i čuvaju njihove genetske specifičnosti i osobine. Ova vrsta bijelih krvnih ćelija živi samo u ženskom reproduktivnom organu i to tačno 120 dana! Istraživanje je potvrdilo da ukoliko se desi da u roku od 120 dana neke druge ćelije (a ne one koje su već ranije „zapamćene" od strane bijelih krvnih ćelija) dospiju unutar ženskog reproduktivnog organa, dolazi do poremećaja rada imunološkog sistema koji može izazvati nastanak tumora i raka.

Ovo otkriće objašnjava pojavu daleko većeg procenta oboljelih od raka materice i dojke onih žena koje upražnjavaju intimne veze s više muškaraca od onih koje su u vezi s jednim muškarcem u toku jednog vremenskog perioda. Ovim se dobrim dijelom daje i objašnjenje zašto je ženama zabranjeno da u isto vrijeme budu s više od jednog muškarca u braku.

Pošto ova posebna vrsta bijelih ćelija kod žena 120 dana čuva u svojoj memoriji genetske osobine ćelijakoje su prve dospjele u ženski reproduktivni organ, ako se desi da u tih 120 dana dođu u kontakt s drugim ćelijama (od drugog muškarca) i ako dođe do oplodnje, u tom slučaju, novonastali organizam (zametak) će u sebi nositi genetske osobine kako od prvih tako i od drugih ćelija.

Također, istraživanje je pokazalo još jedan zanimljiv rezultat. Majčino mlijeko u sebi sadrži ćelije koje u sebi nose genetske osobine i majke i oca. To znači da se majčinim mlijekom na dojenče prenose osobine i oca i majke, što nam pojašnjava šerijatsku zabranu stupanja u brak braće i sestara po mlijeku zbog dijeljenja istih genetskih osobina iako u osnovi nisu u nikakvoj krvnoj vezi.

Istraživanje čije smo rezultate naveli trajalo je godinu a tim stručnjaka koji je sve to vodio sastojao se od sedam doktora medicine iz SAD-a i dvojice Egipćana.

Detaljniji tok i pojašnjavanje rezultata istraživanja su predstavljeni na međunarodnoj konferenciji o naučnoj nadnaravnosti Kur'ana Časnog i Šerijata održanoj ove godine u Turskoj.

PRIMJER IZ SURE MEJREM

«...pa su je porođajne muke natjerale da dođe do stabl ajedne palme. Ona je rekla:-Kamo sreće da sam umrla ne dočekavši ovo i već bila zaboravljena potpuno. Pa je pozvana odozdo riječima:-Ne žalosti se! Dao ti je tvoj Stvoritelj Gospodar da ispod tebe potok potekne. Protresi sebi stablo palmino. Posuće po tebi svježe datule, pa jedi i pij i nek su ti oči vesele!» (Merjem 23-25)

U ovom poglavlju Uzvišeni Allah nam iznosi Merjeminu situaciju u vrijeme porođaja. U jednom dijelu ajeta joj se naređuje da potrese palmu.. Zašto baš palmu?

Najnovija naučna otkrića govore da datula sadrži u sebi materiju koja steže matericu, olakšava porođaj i sprečava krvarenje poslije porođaja.

Kod ovog ajeta moram zastati da bi iznio sopstveni osjećaj kada sam naišao na ovakav način tumačenja. Naime prvo tumačenje ovog kur'anskog ajeta kojeg sam čuo bilo je vezano za neophodnost ulaganja maksimalnog truda kao preduslova za ispunjenje Božije pomoći. Bila su to ratna vremena kada nam je primjer Merjeme bio predočen kao krajnje teško stanje a naredba da protrese palmu protumačena kao krajnje ulaganje svojih ljudskih napora. Tom prilikom nam je predočen sam izgled palme i kolika snaga treba da bi se ona protresla. Predočeni nam je da Mejrem ni u zdravom stanju ne bi mogla protresti palmu, no to i nije traženo od nje, traženo je da protrese koliko može a Allah sve daje pa i da datule padaju. Ostao je ovaj primjer duboko u meni kao neka logika življenja, bio sam iznenađenj vidjevši koliko se mudrosti krije u na prvi pogled običnom opisu događaja a onda sam našao i ove dodatne informacije vezane za sadržaj datule i njeno blagotvorno dejstvo prilikom porđaja te ostao zbunjen shvativši kolika nam je milost dana u Božijoj knjizi a da joj mi tako malo pažnje posvećujemo.

KUR'ANSKO OBAVJEŠTAVANJE O BUDUĆIM DOGAĐAJIMA

Jedna od čudesnih strana Kur'ana je, također, i to što on govori o određenim događajima koji se do njegovog objavljivanja još nisu dogodili. U 27. ajetu poglavlja El-Feth, naprimjer, Allah unaprijed donosi radosnu vijest mu'minima da će osloboditi Mekku koja se nalazila u rukama mušrika:

"Allah će obistiniti san Poslanika Svoga da ćete sigurno u Časni hram ući bezbjedni - ako Allah bude htio -, neki obrijanih glava, a neki podrezanih kosa, bez straha. On je ono što vi niste znali znao i zato vam je, prije toga, nedavnu pobjedu dao." (El-Feth, 27)

Obrati li se pažnja na kraj ajeta, primijetit će se da Allah daje obavijest o jednoj drugoj pobjedi koja će se realizirati prije oslobađanja Mekke. Zaista, kao što je prethodno i saopćeno u Kur'anu, muslimani su prvo zauzeli utvrđenje Hajber, koje se nalazilo u rukama Židova, nakon čega su, također, ušli i u Mekku.

Činjenica da Kur'an govori o događajima koji će se desiti u budućnosti samo je jedna od njegovih jedinstvenih mudrosti. Ovo je također i jedan od dokaza da je Kur'an riječ Allaha, Onoga koji posjeduje neograničeno znanje. Uporedo sa naučnim činjenicama istaknutim u Kur'anu, a koje nije mogao znati nijedan čovjek tog vremena, Kur'an, dakle, govori i o događajima koji će se desiti u budućnosti. Jedan od tih događaja je i poraz Bizantije. Najzanimljiviji momenat ovog historijskog događaja, kojim ćemo se detaljnije pozabaviti na narednim stranicama, je činjenica da su Bizantinci poraženi na najnižoj nadmorskoj visini svijeta. Ovo je zanimljivo, pošto je u ajetu upravo tako i najavljeno: "najniže mjesto"! Sasvim je sigurno da tehnologijom tog vremena nije bilo moguće obaviti takvo mjerenje i ustanoviti najnižu nadmorsku visinu. Ovo je podatak koji čovjeku saopćava Sveznajući, Allah ﷻ.

POBJEDA BIZANTINACA

Jedno od saopćenja koje Kur'an iznosi o pitanju događaja koji se još nisu dogodili nalazi se u prvim ajetima poglavlja Er-Rum. U ovim ajetima se govori da je Bizantijska imperija pretrpjela poraz, ali da će nakon kratkog vremena ponovo izvojevati pobjedu: "Elif-lam-mim.

Bizantinci su pobijeđeni na najnižem mjestu, ali oni će, poslije poraza svoga, sigurno pobijediti za nekoliko godina - i prije, i poslije, Allahova je odluka - i tada će se vjernici radovati." (Ar-Rum, 1-4)

Ovi ajeti su objavljeni otprilike sedam godina nakon što su kršćani Bizantinci pretrpjeli žestoki poraz od vatropokloničkih Perzijanaca, oko 620. godine. I u ajetima se saopćava da će Bizantinci veoma brzo izvojevati pobjedu. Međutim, u to vrijeme Bizantija je pretrpjela tako veliki poraz da je čak izgledalo nemoguće da se održi na nogama, a nekamoli da izvojuje ponovnu pobjedu. Ne samo Perzijanci nego su i Avari, Slaveni i Lombardi predstavljali veliku opasnost po bizantijsku državu. Avari su došli do pred sami Istanbul. Da bi se podmirili troškovi vojske, bizantijski kralj Heraklius je naredio da se zlatni i srebreni ukrasi po crkvama istope i pretvore u novac. Kada čak i to nije bilo dovoljno, pristupilo se topljenju kipova od bronze. Veoma veliki broj guvernera se pobunio protiv Herakliusa, imperija je došla do tačke raspadanja. Prvo su, od strane vatropokloničkih Perzijanaca, okupirane bizantijska Mezopotamija, Klikija, Sirija, Palestina, Egipat i Ermenistan.

Ukratko, očekivao se totalni nestanak Bizantije. Tačno u ovom periodu, međutim, dolazi do objave prvih ajeta poglavlja Er-Rum, u kojima se saopćava da će, nakon ne više od devet godina, Bizantinci ponovo pobijediti. Ova pobjeda je toliko izgledala nemoguća da su mušrici Arapi išli toliko daleko da su ove ajete uzimali kao predmet sprdnje. Mislili su da se nikada neće dogoditi ova pobjeda koju Kur'an najavljuje. Međutim, kao i sve druge kur'anske informacije i saopćenja, i ova je nesumnjivo bila istinita. Otprilike sedam godina nakon objave prvih ajeta poglavlja Ar-Rum, decembra 624., u blizini ruševina Ninova, dogodio se još jedan veliki rat između Bizantije i

Perzijske imperije. Ovaj put je bizantinska vojska porazila perzijsku. Nekoliko mjeseci nakon ovog rata, Perzija je bila primorana da potpiše sporazum o povratu Bizantiji teritorija koje je okupirala.Tako je došlo do obistinjavanja "bizantijske pobjede" koju je Kur'an unaprijed čudotvorno najavio. «Riječ bidun (nekoliko) u ajetu o pobjedi Bizantinaca u arapskom označava «manje od deset a više od tri» a bizantinci su kako vidimo slavili pobjedu za sedam godina.

Druga mudžiza koja se nalazi u istim ajetima je, također, i jedna geografska činjenica koju je u to vrijeme bilo nemoguće ustanoviti. U trećem ajetu poglavlja Er-Rum ističe se da će Bizantinci biti poraženi na najnižem mjestu na svijetu. Ova činjenica je sadržana u formulaciji "edn-el-erd", koju su mnogi komentatori Kur'ana prevodili kao "blisko ili susjedno mjesto". Međutim, ovaj prijevod nije prava protuvrijednost originalne formulacije, nego figurativni komentar. Riječ "Edna", koja znači "najdonji, najniži, najdublji...", izvedenica je od glagola "dena". A, riječ "erd" znači svijet.

Cjelokupna formulacija "edn-el-erd" dolazi u značenju "najnižeg mjesta na svijetu".

Zanimljivo, rat između Perzije i Bizantije odigrao se na najnižem mjestu na svijetu! Mjesto odigravanja aktualnog rata je bazen Mrtvog mora, koje se nalazi na tromeđi sirijske, palestinske i teritorije današnjeg Jordana. I, kao što je danas općepoznato, bazen Mrtvog mora nalazi se 395 metara ispod nivoa mora i predstavlja mjesto sa najnižom nadmorskom visinom na svijetu.

Dakle, Bizantinci su, kao što je to Kur'an i najavio, poraženi na najnižem mjestu na svijetu. Ono na što se ovdje mora skrenuti pažnja je činjenica da je nadmorske visine, a time i nadmorsku visinu Mrtvog mora, bilo moguće ustanoviti jedino mjerenjima provedenim u savremenom dobu. Sasvim je nemoguće da je, u vrijeme objave Kur'ana, neko znao da okolina jezera Lut predstavlja najnižu tačku svijeta. Međutim, ovo područje je u Kur'anu navedeno upravo kao mjesto sa najnižom nadmorskom visinom. To, opet, predstavlja još jedan u nizu dokaza da je Kur'an riječ Svevišnjeg, Allaha ﷻ.

Pored ovog kur'anskog nagovještaja sličnih nagovještaja imamo dosta u hadisima Muhammeda ﷺ. Primjera radi možemo navesti hadis kojeg bilježi Ahmed ibn Hanbel u Musnedu 4-335 gdje se kaže: »Bit će svakako oslobođen Konstantinopolis. Sretan li je vojskovođa (emir) koji ga oslobodi, a sretna li je i ta vojska»

Ispunjenje ove riječi Poslanikove po našem mišljenju je došlo, osvajanjem ovog grada od strane Sultana mehmeda el-Fatiha 1453.godine po Isa ﷺ. Ovo je samo jedan primjer, bolji poznavaoci hadisa navešće ih još mnogo, što nas vjernike ne začuđuje jer Poslanik Islama je vijesti dobivao od Onoga kome nisu skriveni ni prošli ni budući događaji.

PONAVLJANJE RIJEČI U KUR'ANU

Pored do sada iznesenih čudotvornih karakteristika, Kur'an posjeduje i "matematičku mudžizu". Jedan primjer ove mudžize je zajednički broj ponavljanja određenih riječi. Određene riječi koje se u izvijesnom međusobnom odnosu na krajnje zbunjujući način

ponavljaju u Kur'anu istom broju. Dolje su navedene riječi ove vrste i broj njihovog ponavljanja:

Izraz "sedam nebesa" se u Kur'anu spominje sedam puta. "Stvaranje nebesa (halku semavat)" također se sedam puta ponavlja: Riječ "dan (jevm)" u jednini spominje se 365 puta, a u množini, dakle, "dani (ejjam i jevmejn)" 30 puta. Broj ponavljanja riječi "mjesec" iznosi 12:

SEDAM NEBESA	STVARA NJE NEBESA	DAN	DANI	MJESEC
7 puta	7 puta	365	30	12

Riječ «Abd-rob i riječ ibadet-» ponavljaju se 152 puta isto koliko i riječ «Rab-Gospodar»

Abd-rob/Ibadet	152
Rab-Gospodar	152

Riječ "izdaja" spominje se 16 puta, kao i riječ "zloba (habis)":

IZDAJA	16 puta
ZLOBA	16 puta

"Biljka" i "stablo" u Kur'anu se ponavljaju isti broj puta: 26

BILJKA	26 puta
STABLO	26 puta

Dok se riječ "kazna" spominje 117 puta, jedan od temeljnih kur'anskih principa, "oprost", se spominje duplo više od ovog broja, dakle 234 puta:

KAZNA	117 puta
OPROST	2x117=234 puta

Kada prebrojimo imperativ "reci", vidjet ćemo da se on u Kur'anu spominje 332 puta. Isti rezultat ćemo dobiti i kada prebrojimo glagol "rekli su"

RECI	332 puta
REKLI SU	332 puta

Broj ponavljanja riječi "dunjaluk" i "ahiret" je isti: 115

DUNJALUK	115 puta
AHIRET	115 puta

Riječ "šejtan" spominje se 88 puta, koliko i riječ "melek".

ŠEJTAN	88 puta
MELEK	88 puta

Riječ "iman" (bez određenog člana) u cijelom Kur'anu spominje se 25 puta, riječ "bogohuljenje" isto toliko.

IMAN	25 puta
BOGOHULJENJE	25 puta

Riječ "zekat" ponavlja se 32 puta, koliko i riječ "bereket":

ZEKAT	32 puta
BEREKET	32 puta

Riječ "rahmet" ponavlja se isto toliko koliko i riječ "pravi put (hidajet)": 79

RAHMET	79 puta
HIDAJET	79 puta

Riječ "dobar, pošten, pobožan, čestit (ebrar)" ponavlja se 6 puta, dok se riječ "bludnik, razvratnik, lažov (fadžir)" ponavlja duplo manje od toga: 3 puta.

EBRAR	6 puta
FADŽIR	3 puta

Riječi "ljeto-vruće" ponavljaju se u istom broju kao i riječi "zima-hladno": 5 puta.

LJETO-VRUĆE	5 puta
ZIMA-HLADNO	5 puta

Formulacija "stvorio je vas (čovjeka)" ponavlja se u istom broju kao i "pokornost": 16 puta.

STVORIO JE VAS (ČOVJEKA)	16 puta
POKORNOST	16 puta

Riječ "vino (hamr)" i "pijanstvo (sekere)" ponavljaju se isto puta: 6

VINO	6 puta
PIJANSTVO	6 puta

Riječ "bogatstvo" ponavlja se 26 puta, ali riječ "siromaštvo" duplo manje: 13 puta.

BOGATSTVO	26 puta
SIROMAŠTVO	13

Riječ "čovjek (insan)" spominje se 65 puta, što je jednako ukupnom broju spominjanja faza stvaranja čovjeka:

ČOVJEK		65
ZEMLJA	(turabun)	17
SJEME, SPERMA	(nutfeh)	12
EMBRIO	('alaq)	6
GRUDA MESA	(meda'a)	3
KOST	('izam)	15
MESO	(lehm)	12
UKUPNO:		65

Riječ «život (hajat)» i riječ «smrt (mevt)» spominju se 140 puta.

Život	140 puta
smrt	140 puta

Riječ «korist» i riječ «nered» spominju se 50 puta

Korist	50 puta
nered	50 puta

Riječ «Ljudi» i riječ «poslanici» spominju se 368 puta

Ljudi	368 puta
poslanici	368 puta

Riječ «Iblis» i rečenica «traženje zaštite od Iblisa (El-istiazetu min iblis)» ponavljaju su 11 puta

Iblis	11 puta
Traženje zaštite od Iblisa	11 puta

Riječ «Nesreća (musibet)» i riječ «zahvala (šukr) spominju se po 70 puta

Nesreća	70 puta
Zahvala	70 puta

Riječ «udjeljivanje» i riječ «zadovoljstvo» spominju se 73 puta

Udjeljivanje	73 puta
Zadovoljstvo	73 puta

Riječ «Zabludjeli (oni koji su u zabludi)» i riječ «umrli» spominje se 17 puta

Zabludjeli	17 puta
Umrli	17 puta

Riječ «sihr» i riječ «smutnja» spominju se po 60 puta

sihr	60 puta
smutnja	60 puta

Riječ «Akl-razum» i riječ «nur-svjetlo» spominju se isti broj puta 49.

Akl-razum	49 puta
Nur-svjetlost	49 puta

Riječ «Lisan-jezik» i riječ «mev'izat-opomena» spominju se po 25 puta.

Jezik	25 puta
opomena	25 puta

Riječ «žudnja» i riječ «strah» spominju se po 8 puta.

Žudnja	8 puta
strah	8 puta

Riječ «šiddetun-žestina, jačina « i riječ «sabur-strpljivost» spominju se po 114 puta

Žestina	114 puta
Sabur-strpljivost	114 puta

Riječ «Muhammed» (s.a.v.a.) i riječ «šerijat» spominju se po 4 puta

Muhammed (s.a.v.a.)	4 puta
Šerijat	4 puta

Riječ «redžul-čovjek» i riječ «meretun-žena» spominju se po 24 puta

Čovjek	24 puta
Žena	24 puta

Ima i onih koji osporavaju ove podudarnosti, tako dr. Fehd er-Rumi u doktorskoj disertaciji odbranjenoj na Univerzitetu "Imam Muhammed bin Saud", na Fakultetu usulid-dina, Odsjek za Kur'an i njegove znanosti, navodi primjer neutemeljene metodologije brojanja riječi kako bi se postigla brojčana ravnoteža. On za primjer navodi neke od ovih riječi koje smo prije koristili pa tako kaže da riječ dan (jeum) za koju se tvrdi da je spomenuta u Kur'anu 365 puta, što se podudara sa brojem dana sunčeve godine nije dobro borjana. Pri brojanju prihvaćena su dva izraza (el-jeum – dan) i (jeumen – dana), a odbačeni su (jeumekum – tog vašeg dana), (jeumehum – tog njihovog dana) i (jeumeizin – toga dana), jer kada bi se svi ti izrazi uzeli u obzir, ne bi se dobio traženi rezultat. Isto tako riječ Iblis, tvrdi se da se spominje 11 puta nasuprot 11 puta spomenute naredbe da se Allahu utječe od njega (el-istiaze). Međutim, prilikom brojanja riječi (el-istiaze) spomenute u Kur'anu, prihvaćen je izraz (euzu – ja se utječem) i izraz (festeiz – ti se utječi), a izostavljeni su izrazi (uztu – utjecah se), (jeuzune – utječu se), (uizuha – tražim za nju zaštitu) i (meazallah – sačuvaj Bože). Rezimirajući prethodno može se zaključiti da brojčana analiza kur'anskog teksta nije svojstvena savremenom dobu, da klasični učenjaci podudarnosti otkrivene brojanjem riječi slova i sl. nisu smatrali primarnim znanjem niti nečim nadnaravnim, nego ako se takvo nešto potvrdi, smatrali su da je to dodatna prefinjenost Kur'ana.
Kritičkim osvrtom na neke tvrdnje oko brojevnog čuda Kur'ana može se ustanoviti da postoji manipulisanje pri odabiru metodologije brojanja i odsutnost objektivizma. Allah najbolje zna!

Pored ovih mogućih interesantnih odnosa između pojedinih riječi u Kur'anu časnom susrećemo i navođenje pojedinih harfova na početku sura za koje se tačno ne može ustvrditi značenje. Tako sura El-

Bekara počinje harfovima «Elif,Lam,Mim», Sura Jasin počinje harfovima»Ja i Sin», sura Kaf počinje harfom «kaf», sura Er-Ra'd počinje harfovima «elif-lam-mim-ra» itd. 29 kur'anskih sura harfovima.
Na početku 29 kur'anskih sura postoji jedno ili više slova arapskog alfabeta, čiji broj ukupno iznosi 78, a ako oduzmemo primjere koji se ponavljaju, taj broj iznosi 14 (znači polovinu arapskog alfabeta, koji ukupno ima 28 slova). Ova se slova nazivaju isprekidana slova i ona u sebi kriju mnoge tajne. Isprekidana slova pišu se zajedno i u obliku jedne riječi, ali prilikom čitanja izgovaraju se odvojeno, i to tako da se svako slovo izgovara svojim punim nazivom koji ima u arapskom jeziku. Naprimjer, المص izgovaramo: elif, lam, mim, sad.

Tih 14 slova su: elif (ا), ha (ح), ra (ر), sin (س), sad (ص), ta (ط), 'ajn (ع), qaf (ق), kaf (ك), lam (ل), mim (م), nun (ن) i ha (ه).

Bedruddin Zerkeši je od ovih slova sastavio rečenicu:

Sure koje počinju ovim slovima su:

1	*El-Bekare*	الم	11	*El-Hidžr*	الر	21	*Lukman*	الم
2	*Ali 'Imran*	الم	12	*Merjem*	عصىكه	22	*Es-Sedžda*	الم
3	*El-A'raf*	المص	13	*Ta-Ha*	طه	23	*Ja-Sin*	س ى
4	*Junus*	الر	14	*Šu'ara'*	طسم	24	*Sad*	ص
5	*Hud*	الر	15	*En-Neml*	طس	25	*Gafir*	حم
6	*Jusuf*	الر	16	*El-Kasas*	طسم	26	*Fussilet*	حم
7	*Ra'd*	المر	17	*El-'Ankebut*	الم	27	*Eš-Šura*	حم عسق
8	*Ibrahim*	الر	18	*Er-Rum*	الم	28	*Ez-Zuhruf*	حم

9	*Ed-Duhan*	حم	19	*El-Ahkaf*	حم	29	*El-Kalem*	ن
10	*El-Džasije*	حم	20	*Qaf*	ق			

Mnogo toga je rečeno u vezi sa isprekidanim slovima i ponuđena su mnogobrojna stajališta i mišljenja, tako da možemo reći da postoji više od dvadeset stavova o ovom pitanju.[62] Sva stajališta u osnovi možemo podijeliti u tri skupine:

Isprekidana slova pripadaju nejasnim ajetima Kur'ana koje nikada nije bilo moguće odgonetnuti te spadaju u potpune nepoznanice, a put ka njihovom razumijevanju je u potpunosti zatvoren za ljude. Teolozi su kritizirali ovo stajalište o potpunom neznanju u vezi s Kur'anom, po kojem čak ni Poslanik ni Božiji ugodnici nisu obaviješteni o njima (isprekidanim slovima). Nisu ga prihvatili u vezi s bilo kojim dijelom Kur'ana, jer kako je moguće da u knjizi koja je opisana kao jasna (mubin) bude nešto što je u potpunosti skriveno i nepoznato?
Isprekidana slova su šifre između Boga i Poslanika u koje, osim Boga i Njemu bliskih robova, niko drugi nije upućen. Dodirnuti ga smiju samo oni koji su čisti (لَّا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ), dakle do njih ne može doprijeti niko drugi osim pročišćeni.
Ljudi koji posjeduju unutrašnje iskustvo kažu: Govor kroz šifre i aluzije je metoda prijatelja koju koriste u međusobnom obraćanju. Prijatelji su obaviješteni o njima, a drugi su neupućeni.

Sejjid Radijjuddin ibn Tavus (preselio 664.) prenosi predaju od Imama Sadika, a.s., (iz knjige Haqaiqu-t-tefsir Ebu 'Abdurrahmana Husejna Sullemija) u kojoj se kaže: "Elif, lam, mim su šifre i aluzije između Boga i Njegovog voljenog Poslanika Muhammeda, s.a.v.a. Želio je da niko osim Poslanika ne bude obaviješten o njima. Pretvorio ih je u slova kako bi na taj način te šifre držao dalje od

[62] Fahr Razi u svome tefsiru je sakupio razna mišljenja o isprekidanim slovima.

tuđih pogleda i kako bi ih učinio jasnim i objelodanjenim samo za prijatelja."

Ibn Babevejh Ebu Dža'fer Saduk (preselio 381.) kaže: "Drugi razlog postojanja isprekidanih slova u nekim kur'anskim surama jeste to da bi bezgrješni i čisti – koji su odlikovani njihovim razumijevanjem – posredstvom njih iznijeli dokaze, kako bi posredstvom njih bile izvedene mudžize. Kada bi njihova spoznaja bila omogućena svima, svakako bi to bilo suprotno mudrosti i smatralo bi se neredom u upravljanju."
Većina mislilaca se složila oko ovog stajališta i isprekidana slova smatraju šiframa i aluzijama koje ne može dokučiti niko, osim Bogu bliskih prijatelja. Među Arapima je, također, postojala ovakva metoda razgovora kroz šifre i aludiranja.
Isprekidana slova nisu ništa drugo do specifičnost glasa: niti su šifre niti aluzije, a nemaju ni značenje. Mudrost donošenja ovih isprekidanih slova na početku nekih sura ne izlazi se izvan okvira riječi i zvukova.
Neki kažu: "Navođenje polovine alfabeta bilo je zato da se Arapima kaže: Ako je istina to što govorite da su ovo riječi čovjeka sastavljene od ovih slova, pa vi dodajte polovinu drugih slova i od njih sačinite govor sličan ovom."
Drugi su rekli: "Za vrijeme učenja Kur'ana u onom vremenu glasovi ove skupine slova su privlačili pažnju prisutnih kako bi slušali Kur'an, jer su poricatelji nastojali stalnom vikom onemogućiti da zvuk Kur'ana dopre do ušiju Arapa prolaznika."
U Kuranu se kaže: „Oni koji ne vjeruju govore: "Ne slušajte ovaj Kur'an, nego pravite buku da biste ga nadvikali!"(Fussilet, 26.)
Pojedinci smatraju da ova slova predstavljaju zakletvu te su rekli: "Kao što se zaklinjao maslinom, smokvom, Mekkom i drugim, Uzvišeni Bog se zaklinjao i ovim slovima." Svrha zaklinjanja slovima je to što osnovu jezika u svim jezicima predstavljaju slova.
Allame Tabatabai u tefsiru sure Šura u vezi sa ovim slovima kaže: "Razmišljanjem o kur'anskim surama koje počinju isprekidanim slovima shvatamo da su one sa gledišta sadržaja slične jedna drugoj, a njihov stil je jednoličan. Stoga, moguće je pretpostaviti da između slova i sadržaja sura o kojima se govori postoji veza. Primjera radi, sura A'raf, koja počinje sa Elif-Lam-Mim-Sad (المص), možda

objedinjuje sadržaj sura koje počinju sa Elif-Lam-Mim (الـم) i sure Sad (ص). Isto tako, sura Ra'd, koja počinje sa Elif-Lam-Mim-Ra (المـر), možda objedinjuje sadržaje sura koje počinju sa Elif-Lam-Mim (الـم) te sura koje počinju sa Elif-Lam-Ra (الـر) itd. Iz toga se razumije da su ova slova šifre i aluzije između Boga i Poslanika, koje su skrivene od naših pogleda. O tome, osim ove veze, ne znamo ništa drugo. Moguće je da drugi bolje i više shvataju. Možda upravo na ovo značenje ukazuje Zapovjednik pravovjernih Imam Ali, a.s., kada kaže:'Svaka knjiga ima nešto odabrano, a ono što je odabrano u ovoj knjizi su slova alfabeta koja se nalaze na početku sura.'"[63]
Odabrano stajalište u vezi sa ovim slovima je upravo ono koje govori o šifriranom aludiranju. Dakle, ova slova sadrže tajne između Boga i Njegovog Poslanika i povjerenici objave su obaviješteni o tim tajnama, jer da postoji mogućnost da i drugi o njima budu obaviješteni, ona od početka ne bi bila objavljena u obliku šifri.
Naravno, postoji mogućnost da se ovim slovima pripišu neki učinci i koristi, kao što je to vidljivo u navedenom stajalištu Allame Tabatabaija. Možda su ovakva poimanja samo vanjština onoga što ova slova u sebi zaista kriju. Bilo šta da ona jesu, ubrajaju se u mudžize Kur'ana i uvijek će u sebi sadržavati velike tajne. Moguće je da ljudi u nadolazećim vremenima shvate o njima nešto što je od veće vrijednosti.

PIRAMIDE U EGIPTU

Jedna od znanstvenih činjenica jeste i to da je velika piramida u Egiptu, visoka 146 metara, bila najviša građevina na svijetu u zadnjih 4.500 godina, sve do 19. stoljeća. Nakon mnogih teorija o gradnji piramida francuski profesor Joseph Davidovits, direktor Instituta "Geopolymer", tvrdi da su piramide građene uglavnom od mulja i da je glina korištena kao sredstvo za prijenos kamenja specijalnim kolosijekom.Istraživanje sugerira da su blato i drugi materijali uzeti iz tla rijeke Nil i da su ti materijali stavljani zajedno u čvrste kamene kalupe. Onda su bili zagrijavani na visokoj temperaturi, što dovodi do interakcije tih materijala te se od toga formira kamenje poput

[63] El-Mizan, sv. 18, str. 6.Isp

vulkanskih stijena, koje su nastale prije nekoliko miliona godina. Znanstvenik Davidovits tvrdi da je kamenje, koje je korišteno za gradnju piramida, bilo uglavnom od krečnjaka, gline i vode. Ispitivanja, urađena pomoću nanotehnologije (inžinjerska branša koja se bavi stvarima manjim od 100 nanometara), dokazala su postojanje velikih količina vode u tim stijenama, količine kakve ne postoje u prirodnom kamenju. Nadalje, tu je i gustoća u unutrašnjoj strukturi kamenja koja potvrđuje da je neopravdano uvjerenje kako je to kamenje bilo donešeno, a zatim isklesano na takav način. Najrealnija mogućnost je da su salijevali glinu u kalupe kako bi pravili identično kamenje, baš kao i danas, kako i mi izlijemo plastične sprave u predloške, tako da su svi komadi prilično jednaki i slični. Za analizu uzoraka kamenja sa piramida korišten je elektronski mikroskop. Rezultat se temeljio na mišljenju prof. Davidovitsa i kvarcni kristali su se jasno ukazali kao posljedica zagrijavanja blata. Profesor je izjavio da mi u prirodi nemamo kamenje kao što je ovo, što je potvrda da je ono proizvedeno od strane faraona. Profesor Michel ističe da je kamenje piramide bilo izljeveno u kalupima od gline! To što je on dokazao u svojim istraživanjima, kao rezultat višegodišnjih eksperimenata, jeste da ovo kamenje nije prirodno. Prof. Michel Barsoum potvrđuje, nakon analize elektronskim mikroskopom, da je kamenje rezultat brze interakcije između gline, krečnjaka i vode na visokim temperaturama.

Davidovitseva poznata knjiga pod naslovom "Ils ont bati les pyramides", objavljena u Francuskoj 2002. godine, riješila je sve probleme i zagonetke, koje su iznešene o načinu na koji su piramide bile građene. Šta više, on je izložio jednostavan geometrijsko-konstrukcijski mehanizam od blata. Bilo je to veoma uvjerljivo za mnoge istraživače u ovom znanstvenom području. Neka istraživanja ističu da su kotlovi ili peći bili u upotrebi u davna vremena za izradu keramike i kipova. Vatra se obično koristila za gradnju glinenih statua, pomiješanih sa metalima i prirodnim materijalima. Nakon toga potpaljivali su vatru dok kip ne bi očvrsnuo i poprimio izgled prave stijene. Mnoge civilizacije koristile su zagrijavanu glinu za izradu kamenja, kipova i alata. Sva istraživanja potvrđuju da su faraoni koristili ovu metodu za visoke građevine kao što su piramide.Pravili su drveni kolosijek koji je spiralno okruživao

piramidu poput tabernakula[4] od vinove loze, koja raste oko sebe i uspinje se na vrh.
Druge analize, pomoću rentgenskih snimaka, pokazale su postojanje mjehurića zraka u uzorcima iz piramida koji su nastali tokom izlijevanja kamenja od blata i isparavanja vode iz mulja. Nadalje, ovi mjehurići ne postoje u prirodnom kamenju i to pridodaje nove dokaze da je kamenje pravljeno od gline i krečnjaka mlađeg od 4.700 godina.Mario Collepardi, italijanski profesor koji je proučavao arhitekturu piramida, naglasio je da su faraoni donosili krečnjačku prašinu, raspoloživu u velikim količinama u njihovom kraju, i miješali sa običnom zemljom. Zatim su dodavali vodu iz rijeke Nil i vatrom zagrijavali na temperaturi do 900˚ C. Ovolika toplota davala je kamenu snagu i oblik sličan prirodnim stijenama. Nova ideja ne košta puno truda, jer radnici neće nositi i dizati nijedan kamen, sve što moraju učiniti je napraviti kalupe, u koje će sipati i prenositi blato sa zemlje, i podizati ih u malim spremnicima. Svaki radnik nosi posudu s blatom za popunjavanje kalupa. Zatim dolazi proces paljenja vatre dok se kamen ne oblikuje i postavi na mjestu pazeći na taj način da nema razmaka između kamenja. Korištenje ove metode pomoglo je u održavanju piramide neoštećenom već hiljadama godina.
Nakon svih ovih činjenica, dolazimo do ovog nalaza: tehnika, koja se koristila u doba faraona za izgradnju masivnih zdanja, kao što su piramide, bila je uglavnom upotreba običnog blata dostupnog u blizini rijeke Nil. Zatim, miješanje s vodom, njegovo postavljanje u predloške i konačno potpaljivanje vatrom dok ne očvrsne, a kamenje bude oblikovano na način koji danas vidimo.Ova tehnika ostala je skrivena kao tajna sve do 1981. godine, kada je ovaj znanstvenik predstavio svoju teoriju. Onda su 2006. godine drugi znanstvenici dokazali valjanost njegove teorije, izvan svake sumnje, putem laboratorijske analize. Ova tehnika je bila posve nepoznata u vrijeme objavljivanja Kur'ana. Ali, šta Kur'an o tome kaže? Moja braćo i sestre, razmotrimo to i slavimo Svemogućeg Allaha. Nakon što je faraon postao tlačitelj, očitovao se kao bog Egipta! Šta je rekao svom narodu?
Razmislimo o ovome: "O, velikaši", - reče faraon – "ja ne znam da vi imate drugog boga osim mene (...)" (El-Kassas, 38) Njegov prkos i arogancija dostigli su tako ekstremne razmjere. Međutim, faraon se

nije zaustavio, htio se natjecati s Božijom moći i izgraditi veliku kulu na koju bi se uspeo da vidi ko je Svemogući Allah. Dakle, faraon je želio dokazati svome narodu, onima koji su bili poput njega, da Musa, a.s., nije iskren, te da je faraon jedini bog u svemiru!Faraon je zatražio od Hamana, njegovog zamjenika i ortaka, da izgradi veliku kulu kako bi dokazao narodu da Bog ne postoji. Ovdje faraon poseže za tehnikom, korištenom u to vrijeme pri građenju, koja je bila zagrijavanje kamenja na vatri kako bi se izlilo potrebno kamenje za kulu. Faraon je nakon toga rekao: "(...) a ti, o, Hamane, peci mi opeke (cigle od gline) i sagradi mi Sarh (toranj, visoka kula ili palača) da se popnem k Musaovu Bogu, jer ja mislim da je on [Musa (Mojsije)], zaista, lažac!" (El-Kassas, 38)

No, kakav je bio ishod? Pogledajte i razmislite o sudbini faraona, Hamana i njihovih vojnika. Svemogući kaže: "A on i vojske njegove bijahu se bez ikakva osnova ponijeli na Zemlji i mislili su da Nam neće biti vraćeni, pa Mi dohvatismo i njega i vojske njegove i u more ih bacismo (i potopismo); pogledaj (o, Muhammede, s.a.v.a.) kako su skončali Zalimun (grješnici, politeisti nevjernici i oni koji su odbacili savjet Njegovog poslanika Musaa, a.s.)!"(El-Kassas, 39-40)
Neko bi mogao upitati, je li ta kula isto što i piramida? Mi kažemo da najčešće nije. Kula je visoka kao toranj ili visoki svjetionik koji se koristi s ciljem dostizanja visoke nadmorske visine. Allah, dž.š., je kaznio i uništio faraona. Svemogući Allah je, također, uništio njegovu kulu (sarh ar.) da bude ajet za one koji dođu poslije njega. Ta kula, koju je izgradio kao prkos i izazov Bogu, uništena je i nigdje je ne možemo pronaći. Allah Uzvišeni kazuje o faraonu i njegovoj crnoj sudbini u ovom ajetu: "(...) a sa zemljom sravnismo ono što su faraon i narod njegov sagradili i ono što su podigli." (Al-E'araf, 137) Nađena je samo nekolicina razasutog kamenja, zatrpanog u pijesku tokom hiljada godina.

Pogovor

Islam posjeduje "OBJAVU", svetu knjigu, koja se zove Kur'an, koju je Uzvišeni Bog objavio Svom Poslaniku, Muhammedu, ﷺ, prije 1400 godina. Kur'an je posljednja i finalna objava do kraja ljudskog postojanja na Zemlji.

Neko bi mogao pitati: "Kako mogu znati da je Kur'an Objava od Allaha? Da li imaš i jedan dokaz?" – Imam, Kur'an je objava od Allaha i kao dokaz onome ko ima pameti mogu poslužiti i prethodne stranice. Kada je počelo objavljivanje Kur'ana 611. godine to je bilo jezičko čudo. Allah je uputio izazov svakom da načini nešto isto ili bar slično Kur'anu. Ovaj poziv se nalazi u suri El-Isra, gdje Allah kaže: "Reci:'Kad bi se svi ljudi i džinni udružili da sačine nešto slično ovom Kur'anu, ne bi mogli ništa njemu slično sačiniti, pa makar jedni drugima pomagali.' (El-Isra 88)

Prošle su godine i niko nije bio u stanju da odgovori na ovaj izazov. Kasnije, poslije nekoliko godina, poziv je olakšan izazovom da se sačini makar deset sura, sličnih onim Kur'anskim, sljedećim ajetom: "Zar oni (nemuslimani) da govore: 'On (Muhammed) ga izmišlja!' Reci: 'Pa sačinite vi deset Kur'anu sličnih, izmišljenih sura, i koga god hoćete, od onih u koje pored Allaha vjerujete, u pomoć pozovite, ako je istina to što tvrdite! A ako vam se ne odazovu, onda znajte da se on objavljuje samo s Allahovim znanjem i da nema boga osim Njega – zato muslimani postanite!" (Hud 13-14)

Ponovo su prošle godine i opet niko nije bio u stanju da uspješno odgovori na izazov. I opet, kasnije, izazov je olakšan po drugi put, da se sačini samo jedna sura kao ona iz Kur'ana ili makar slična njoj. Izazov za bilo koga da sačini jednu suru, sličnu kur'anskoj, prezentiran je u Kur'anu na više mjesta; jedno od njih je u suri El-Bekare-23, gdje Allah kaže: "A ako vi sumnjate u ono što objavljujemo (tj. ono što objavljuje Allah) robu Svom (Muhammedu), načinite vi jednu suru sličnu objavljenim njemu (tj. Muhammedu ﷺ), i pozovite svjedoke vaše i pomagače vaše, osim Allaha, ako je istina ono što govorite. Pa ako ne učinite, a nećete učiniti, onda se čuvajte vatre za nevjernike pripremljene, čije će gorivo biti ljudi i kamenje." (El-Bekare 23-24)

Od tada je prošlo 1400 godina i niko nije bio u stanju da odgovori na ovaj izazov, i niko neće moći, jer, Kur'an je jedina postojeća knjiga koja sadrži Allahove riječi koje čovjek ne može ni imitirati, niti može smisliti njima ravne. Najbolji poznavaoci arapskog jezika proveli su godine iščitavajući i istražujući Kur'an, pokušavajući da nađu bilo kakvu slabu ili neodgovarajuću riječ, ali nisu uspjeli. Otišli su čak i dalje, pokušavajući da nađu put kako da zamijene riječ ili rečenicu u Kur'anu, a da pri tom postignu isto značenje kao u originalu, ali nisu uspjeli u tome. Kao rezultat ovoga, mnogo ljudi, naročito lingvista, kroz posljednjih 1400 godina vjeruje u Kur'an kao Božiju objavu koja je izvan bilo kakvih ljudskih mogućnosti.

Mi ćemo naći da naučnici i pisci na početku svojih knjiga kažu: "Ako se desi neka greška u ovom našem djelu i istraživanju, mi se izvinjavamo zbog toga, jer, mi smo ljudi, i desi se da pogriješimo. Kasnije generacije će to ispraviti.", dok na početku Kur'ana nalazimo da stoji: "Ovo je Knjiga u koju nema nimalo sumnje. Uputstvo je svima onima koji se budu Allaha bojali.." (Tj. nema greške u njoj i nema netačnosti.)

Maurice Bocaille je francuski hirurg (nemusliman) kojeg su zapanjili neki aspekti Islama koji su nepoznati velikoj većini nemuslimana. U potrazi za objašnjenjem naučio je arapski jezik i studirao Kur'an. Pogledajmo šta on kaže u svojoj knjizi "Biblija, Kur'an i nauka". On kaže nakon što je pročitao Kur'an: "Moj prvi cilj je bio da pročitam Kur'an i da napravim analizu, rečenicu po rečenicu...Namjera mi je bila da posebnu pažnju obratim na opis brojnih prirodnih fenomena datih u Kur'anu, nevjerovatna tačnost određenih detalja koji upućuju na njih u Knjizi, a koji su bili jasni jedino u originalu (na arapskom jeziku), dojmila me činjenicom da su u skladu sa današnjim idejama, iako čovjek koji je živio u vrijeme Muhammeda nije to uopće mogao ni pretpostavljati. Prvo što čitaocu, koji se prvi put susreće s tekstom ove vrste, pada u oči je obilje tema o kojima se raspravlja,ono što se kao ogromne greške mogu naći u Bibliji. S druge strane, nisam mogao naći ni jedne greške u Kur'anu. Morao sam da stanem i da se zapitam: ako je čovjek autor Kur'ana, kako je u sedmom stoljeću mogao napisati činjenice za koje se tek danas otkriva da su u skladu sa modernim naučnim saznanjima?.. Kakvo ljudsko objašnjenje može biti vezano za ovo zapažanje? Po mom mišljenju ne postoji

objašnjenje, ne postoji način da se sazna kako su stanovnici arapskog poluostrva mogli imati znanja o određenim temama koja su bila deset vijekova naprednija.. Utvrđena je činjenica za vrijeme perioda Kur'anske objave od 23 godine da naučna znanja nisu stoljećima napredovala i period aktivnosti islamske civilizacije, sa svojom pratećom ekspanzijom, došao je poslije završetka Kur'anske objave."

Pogledajmo šta su rekli još neki zapadni naučnici o Kur'anu:

John Naish kaže: "U svom arapskom originalu Kur'an posjeduje zavodničku ljepotu i čar samo njemu svojstvenu. Date u konciznom i uznositom stilu njegove prodorne rečenice, često u stihovima, imaju izražajnu snagu i eksplozivnu energiju, što je nemoguće sačuvati i u prevedenoj riječi."

Edward Montet kaže: "Svi koji su se upoznali s Kur'anom u njegovom arapskom originalu, saglasni su u isticanju ljepote ove vjerske knjige; veličanstvenost njegove forme tako je uzvišena, da nam nijedan prijevod na evropske jezike ne dozvoljava da o tome sudimo."

Dr. Taha Husein, egipatski pisac i sociolog, je pisao: "Kur'an nije proza, kao što nije ni pjesništvo.. On nije pjesništvo, jer nije ograničen pjesničkim ograničenjima. On nije proza, jer on ima ograničenja koja su samo njegova posebnost i niko ih drugi ne posjeduje, a to su ograničenja koja se nalaze na završecima ajeta, a neka od njih imaju ritam."

John William Draper kaže: "Kur'an obiluje izvanrednim moralnim preporukama i propisima; njegova kompozicija je takva da mi ne možemo okrenuti nijednu njegovu stranicu, a da ne nađemo načela koja svi ljudi, bez razlike moraju podržavati. Ovaj sadržaj pruža tekstove, principe i pravila koja čine cjelinu i koji odgovaraju potrebama običnog čovjeka u svim situacijama."

Pročitavši opis nastanka svemira u Kur'anu Časnom kaže Thomas Carlyle. "Kako je ikako moguće da bi jedan gonič deva u pustinji mogao biti u stanju da sabere "ove činjenice" prije hiljadu i četiri stotine godina, osim ako ih nije dobio od samog Stvoritelja *"velike eksplozije"?*

Bez obzira na sve ovo, mnogi naučnici «čija su srca mrtva» rađe će prihvatiti da je Muhammed a.s. genije ljudskog roda nego Božiji Poslanik.

-Gibbon, vrhunski istoričar, u svojoj knjizi "Uspon i pad Rimskog Carstva",, daje mišljenje o islamu i Kur'anu: *"U vjeri Muhammedovoj nema sumnje o dvoumljenju, a Kur'an je svijetlo svjedočanstvo o jednoći Boga",* ali ipak taj veliki čovjek umrije kao nevjernik.

-Spomenuti Thomas Carlvle, jedan od najvećih mislilaca prošlog stoljeća, u svojoj knjizi "Junaci i slavljenje junaka", pod naslovom "Poslanik kao junak", uskliče o Muhammedovoj Objavi: *"Riječi takvoga čovjeka su glas neposredno iz samoga srca prirode. Ljudi slušaju i moraju slušati taj glas kad ne bi nikakav drugi slušali; sve drugo je kao vjetar".* Drugim riječima, sve drugo je prazna slama, ništa, u uporedbi sa onim što ovaj čovjek, Muhammed govori. — Ovaj veliki mislilac umrije kao anglikanski kršćanin.

-R.Bosworth-Smith, kršćanski misionar, u svojoj knjizi "Muhammed i islam", je primoran da posvjedoči o Muhammedu ﷺ,i Kur'anu — *Neuk čovjek, jedva da je znao čitati i pisati, ali je napisao knjigu, koja je spjev, zakonik, molitvenik i sveto pismo — sve zajedno. I uživa duboko poštovanje sve do danas jedne šestine ljudske zajednice, kao čudo čistoće stila, mudrosti i istine. To je jedino čudo koje je Muhammed širio. On je to nazivao trajno čudo, i zaista jeste čudo*

-La Martine, francuski istoričar, u svojoj knjizi "Istorija Turaka", kratko navodi svijetlu počast Muhammedu ovim riječima: *"Filozof, govornik, poslanik, zakonodavac, ratnik, pobjednik ideja, ponovni obnovitelj razumne vjere i bogoštovlja bez kipova i ikona, osnivač dvadeset zemaljskih carstava i jednog duhovnog carstva — to je Muhammed. Kada se uzmu u obzir sva mjerila po kojima se mjeri veličina i znamenitost čovjeka, možemo slobodno da se zapitamo:ima li i jedan čovjek veći od njega?".* La Martine je odgovorio na svoje vlastito pitanje u samom pitanju kad je rekao da *nema većeg čovjeka od njega!* Muhammed je zaista najveći čovjek! A ipak ovaj plemeniti Francuz umrije kao nemusliman.

-Jules Messerman, američki psihoanalitičar, u časopisu *"Time",* 15. Jula 1974. u posebnom odlomku pod naslovom: "Gdje su vođe?", završava svoj zaključak, nakon što je analizirao razne velike istorijske ličnosti: *"Možda najveći voda svih vremena je Muhammed",* a najčudnovatije je to da on kao Židov stavlja svog vlastitog junaka, poslanika Mojsiju (Musa ﷺ), odmah iza njega. Isa ﷺ, i Buda su daleko iza njih prema njegovom mjerilu. (Za potpune navode i mjerilo koje je ovaj profesor na Univerzitetu u Čikagu upotrijebio, vidite knjigu "Šta *Biblija kaže o Muhammedu* ").

-Michael H. Hart, koji se ubraja u američke astronome, istoričare i matematičare, je upravo izdao knjigu od 572 strane, pod naslovom "100" ili "Stotina najvećih", ili "Stotina najvećih ljudi u istoriji". Nakon istraživanja ljudi u istoriji od Adema pa do danas, on je izabrao stotinu najuglednijih ljudi u istoriji. On stavlja Muhammeda *na prvo mjesto.* A još čudnije je to, što se tiče njegove liste, da on stavlja svoga Spasitelja, Isusa Krista, na treće mjesto. Možemo dodati mnoge značajne nemuslimane kao što je George Bernad Shaw, John Davenport, Mahatma Gandi itd., koji su dali obilne počasti Muhammedu, Moćnom Govorniku Božijem. Oni su rekli da Muhammedu nema premca, da je najveća ličnost u istoriji, da je bio najuspješniji od svih vjerskih ličnosti; možda nikada više neće biti takvoga dok je svijeta! Sve ovo i još više je prava istina o Muhammedu ali ove lijepe počasti stvaraju problem muslimanima: *zašto onda ovi ljudi nisu slijedili Muhammeda? Zašto nisu primili islam?*

No vratimo se opet na kraju ovoj knjizi. Sve ovdje navedene činjenice upozoravaju nas na očitu činjenicu da je Kur'an takva knjiga čiji su svi navodi apsolutno tačni, da je knjiga koja iznosi naučne činjenice, događaje iz budućnosti i matematičke šifre što je, sve skupa, u to vrijeme bilo apsolutno nedostupno čovjeku. Ove činjenice bilo je nemoguće dokučiti sa naučnim nivoom i tehnologijom tog vremena. Svakako je ovo jasan dokaz da Kur'an nije napisan od strane čovjeka. Sve su ovo dokazi da je Kur'an riječ Svevišnjeg, Allaha ﷻ, Onoga koji sve zna i koji je sve ni iz čega stvorio. U jednom ajetu Allah o Kur'anu kaže slijedeće:

"A zašto oni ne razmisle o Kur'anu? Da je on od nekog drugog, a ne od Allaha, sigurno bi u njemu našli mnoge protivrječnosti." (En-Nisa', 82)

Kao što u Kur'anu nema nikakve protivrječnosti, isto tako svi podaci koji su navedeni u njemu svakim danom se i naučno potvrđuju, što, također, predstavlja svojevrsnu ilustraciju i dokaz da je ova knjiga jedna izuzetna mudžiza. Dužnost čovjeka je da se prihvati ove svete Knjige, koja je objavljena od strane Allaha ﷻ, i da je prihvati kao jedinu vodilju kroz svoj život. Allah nam se u jednom ajetu obraća slijedećom uputom:

"A ova Knjiga koju objavljujemo jeste blagoslovljena, zato je slijedite i grijeha se klonite da bi vam se milost ukazala." (El-An'am, 155)

A u drugim ajetima nam poručuje slijedeće:

"...Istina dolazi od Gospodara vašeg, pa ko hoće - neka vjeruje, a ko hoće - neka ne vjeruje!..."(El-Kahf, 29)

"...On (Kur'an) je pouka - pa ko hoće, poučit će se." ('Abasa,11-12)

KORIŠTENA LITERATURA I IZVORI

1. Abdul Husejn Zarrinkub: O historiji islamske civilizacije, Naučnoistraživački institut «Ibn Sina» Sarajevoi, 2001.g.
2. Abdul-Medžid Aziz Ez-Zendani,Jednoća stvoritelja, Sarajevo 1997.g.
3. Ahmed Deedat, Kur'an najsavršenija mudžiza, El-Kalem, Sarajevo1994.g
4. Ahmed Smajlović: Islamska trilogija Sa'ida Hawwe, veliko naučno ostvarenje suvremen islamske misli, Islamska misao, mart 1980.g.,
5. Al-Rehaili, A.M. "This Is The Truth", World Supreme Council For Mosques Affairs Commision on Scientific Signs of Qur'an & Sunnah at Muslim World League, Makkah Al-Mukarramah
6. Dželil ebu el-Habba: Fauna u Kur'anu, Islamska misao mart 1980.g., str. 20
7. Es-sejid Eš-Šerif Er-Radi, Staza rječitosti- Izreke, pisma i govori Imama Alije, Islamska zajednica Zagreb 1994.g. Prevod Rumsir Mahmutćehajić, Mehmedalija Hadžić
8. Fuad H. Meco:Kur'anski izazov modernoj nauci, «Nefić» Breza, 1990.g.
9. Golemite teorij i otkritija vo fizikata do XX vek; Fizika – udžbenik za fiz.teh. i mat. inf. Struka
10. Harun Jahja, Kur'an mudzizeleri,
11. Hafiz Ibn Kesir, Mu'džize muhammeda, a.s., Ilum, Bužim, 2007.g.
12. Jusuf el-Karadavi: Ibadet u islamu, Medžlis IZ-e Konjic. Konjic 2002.g.
13. Jusuf Ramić: Povodi objave Kur'ana, El-Kalem, Sarajevo 1990.g.
14. Kulenović-Vobornik-Sliško, Fizika sa zbirkom zadataka, Svjetlost - Sarajevo 1998.g. Str:256.
15. Malik Ibn Nebi, Kur'anski Fenomen,Starješinstvo islamske zajednice, Sarajevo 1989.II izdanje
16. Maurice Bucaille, Kur'an, biblija i nauka
17. Mustafa Mahmud, Dijalog s prijateljem ateistom,El-Kalem, Sarajevo 1991.g. IV izdanje.

18. Mustafa Mlivo, Kur'an ispred nauke i civilizacije, MIZ-e Bugojno 2001.g
19. Prevodi Kur'ana na bosanski jezik od Enesa Karića, Mustafe Mlive, Besim Korkuta i hafiza Čauševića i Pandže.
20. Sayid Mujtaba Rukni Musawi Lari: Islam i zapadna civilizacija, Obzorja, Sarajevo 1998.g.
21. Stari zavjet, Kršćanska sadašnjost, Zagreb 1988
22. Zulfikar Resulović: Marayam (Merjem) kao riječ u Kur'anu, Islamska misao br.127, god.1989, str.36

Web stranice:

www.akos.ba
www.mullasadra.ba
www.minber.ba
www.dokazi.com